

Great kings, little kings en de Verenigde Oost-Indische Compagnie

Een kijk op de relaties in en rond het gesegmenteerde Cochinese rijk in de periode 1725-1750

Universiteit Leiden

Geschreven door: Dennis de Jong

Studentnummer: s1441175

Contact: d.a.de.jong@umail.leidenuniv.nl / dennisadejong@gmail.com

Docent: Prof.dr. J.J.L. Gommans

Datum: 30-10-2017

Woordenaantal: 24.654

Inhoudsopgave

INHOUDSOPGAVE	2
INLEIDING	3
MALABAR, DE COCHINSE RAJAS EN DE COMPAGNIE	12
DE NOORDELIJKE RIJKEN, PARUR EN ALANGADU	21
DE COCHINSE PEPERLANDEN, PURRAKAD EN VADAKKUMKUR	36
DE 'ONAFHANKELIJKE' RIJKEN, TEKKUMKUR, QUILON EN KAYAMKULAM	54
CONCLUSIE	70
APPENDIX 1 (KAART MALABAR)	75
APPENDIX 2 (KAART MALABAR INGEZOOMD)	76
APPENDIX 3 (<i>RAJAS COCHIN</i> EN COMMANDEURS)	77
APPENDIX 4 (STAMBOOM PARUR)	78
APPENDIX 5 (STAMBOOM ALANGADU)	79
APPENDIX 6 (STAMBOOM VADAKKUMKUR)	80
APPENDIX 7 (STAMBOOM TEKKUMKUR)	81
APPENDIX 8 (STAMBOOM KAYAMKULAM EN QUILON)	82
BIBLIOGRAFIE	83

Inleiding

‘dat saeken waeren, die zijn edele agtbare niet touchieerden en dat sij princen qualijk deeden, sijn edele agtbare daar mede te molesteeren, dat zij zijn edele agtbare kennisse moesten geven van saeke rakende het nadeel van ’t rijk, den koning van Cochin, en d’ Edele Compagnie, en dat alle andere dingen zijn edele agtbare niet betreffen.’¹

‘’t gene dien Prins ernstelijk afgeraden wierd, hier omtrent niet anders bedoelende dan de vorsten, gehorende onder het Cochins rijk, met malkanderen in vrundschap te doen leven: dog indien ’t selve niet kan geschieden, en zij na goeden raad niet willende luijsteren ijder dan doen moeste wat hem best, en minste tot handhaving van sijn regt, staat, en belangen ’t noodzakelijkst agte, dog sig dan ook moeten getroosten indien ’t selve somtijds qualijk mogte uijtvalen, dat d’ Edele Compagnie dan ook in’t minste sig daar mede niet sal bemoeijen.’²

De bovenstaande twee citaten komen uit een missive, een brief, en een inlands dagregister en zijn geschreven door de Commandeur van het gewest Malabar. Malabar, het huidige Kerala in zuidwest-India, bestond uit vier grote rijken (van noord naar zuid): Cannanore, Calicut, Cochin en Travancore.³ De Verenigde Oost-Indische Compagnie veroverde op 7 januari 1663 Cochin op de Portugezen waarna de Compagnie tot 1795 gedeeltes van Malabar in bezit hield.⁴ De voornaamste reden waarom de Compagnie in dit gebied actief was en handeldreef, was vanwege ‘de peperhandel de bruijt daar ’t al om danst.’⁵ Malabar bestond niet alleen uit deze vier grotere rijken, maar er waren binnen dit gebied ook een groot aantal kleinere rijken en vorsten.

De twee bovenstaande citaten zijn kenmerkend voor het contact dat de Compagnie noodzakelijkerwijs had met de vorsten van de kleiner rijken in Malabar. Het eerste citaat is een fragment uit het inlands dagregister van een ontmoeting op 13 oktober 1738 tussen de Commandeur van Malabar, Julius Valentijn Steijn van Gollennesse, en de derde prins van Alangadu (één van de kleinere rijken binnen Cochin).⁶ In de ontmoeting wordt er eerst

¹ Inlands dagregister 13 oktober 1738: Nationaal Archief, Den Haag, Verenigde Oostindische Compagnie (VOC), nummer toegang 1.04.02, inventarisnummer 2462, ff. 180-123.

² Overgekomen brief 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 75-76v.

³ G. Winius en M.P.M. Vink, *The merchant-warrior pacified: The VOC (the Dutch East India Company) and it's changing political economy in India* (Delhi 1982) 36.

⁴ H.K. s’Jacob, ‘De VOC en de Malabarkust in de 17^e eeuw’ in: M.A.P. Meilink-Roelofs ed., *De V.O.C. in Azië* (Bussum 1976) 86-87., R. Bristown en J. Grigg, *Cochin saga: A history of foreign government and business adventures in Kerala, South India, by Arabs, Romans, Venetians, Dutch and British, together with the personal narrative of the last adventurer and an epilogue* (Londen 1959) 42-44.

⁵ H.K. s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala 1663-1701: De memories en instructies betreffende het commandement Malabar van de Verenigde Oost-Indische Compagnie* (’s-Gravenhage 1976) 26.

⁶ Alangadu ligt ten noorden van Cochin aan de zuidoever van de Periyar rivier (zie kaart).

gesproken over ongeregeldheden binnen het rijk van Alangadu waarin de Commandeur geïnteresseerd is. Daarna verandert de derde prins het onderwerp naar de binnenlandse inkomsten en uitgaven van Alangadu, die niet relevant zijn voor de Commandeur, waarna de intenties van de Compagnie met de kleinere rijken duidelijk zichtbaar worden in het bovenstaande citaat; de Compagnie wil alleen kennis hebben van zaken die tot nadeel zouden kunnen zijn voor het Cochinse rijk, de koning van Cochin en de Compagnie zelf.

Het tweede citaat, komt uit een brief geschreven door de Commandeur Jacob de Jong aan de raden van Batavia op 20 oktober 1726, heeft betrekking op een ontmoeting die heeft plaatsgevonden met de tweede prins van Alangadu die zich tegen de wil van de Commandeur wil afscheiden van zijn Raja (koning) genaamd Cartadawil. In dit citaat komt duidelijk een tweede intentie naar voren van het contact dat de Compagnie heeft met de kleinere rijken. De Compagnie wilde de verschillende kleinere vorsten raad geven en met elkaar in vriendschap laten leven, maar indien zij niet wilden luisteren moest iedere vorst doen wat hij wilde en trok de Compagnie zijn handen van hen af.

In dit essay onderzoek ik de machtspositie van de Compagnie in de politieke structuur van Malabar en de onderlinge relaties tussen de Compagnie, de Cochinse Rajas en de kleinere rijken in en rond het rijk van Cochin in de periode 1725-1750. De hoofdvraag die in dit essay centraal staat is: *Wat was de machtspositie van de Verenigde Oost-Indische Compagnie in Malabar en hoe zagen de onderlinge relaties eruit tussen de Compagnie, de Cochinse Rajas en de kleinere rijken in en rond het rijk van Cochin in de periode 1725-1750?* Om deze hoofdvraag te beantwoorden wordt er eerst door middel van literatuur vastgesteld wat de politieke machtspositie van de Compagnie in Malabar was en hoe de officiële relaties eruit zagen tussen de Compagnie, de Cochinse Raja en de kleinere rijken. Vervolgens is er via primair bronnenonderzoek vastgesteld hoe deze relaties er in de praktijk uit zagen en of deze relaties veranderden in de loop van deze periode. De relaties die zijn onderzocht zijn commerciële, staatskundige en rituele relaties, daarbij is er ook aandacht voor hoe er contact plaatsvond om deze relaties te vestigen en te onderhouden. Ondanks dat de relaties die zowel de Rajas van Cochin en de Compagnie hebben met de kleinere rijken onderzocht worden, ligt de focus voornamelijk op de relaties van de Compagnie met de kleinere rijken. Dit is vooral vanwege praktische overwegingen besloten. Er is namelijk een enorme hoeveelheid

⁷ Ter verduidelijking is het belangrijk om te vermelden dat er zelden tot nooit een naam wordt genoemd in de bronnen van de Compagnie van de verschillende prinses/vorsten in de kleinere rijken. In 1691 en in 1738 kan er bijvoorbeeld een derde prins in Alangadu genoemd worden in de bronnen, maar dit kunnen twee verschillende personen zijn. In de hoofdstukken aangaande verschillende rijken zal ik trachten een zo duidelijk mogelijk onderscheid te geven van de verschillende personen.

bronnenmateriaal waaruit de relaties van de Compagnie met de kleinere rijken te duiden is en binnen het VOC archief is er weinig te vinden over contact tussen de Rajas van Cochin met de kleinere rijken. Daarnaast zijn er geen andere toegankelijke bronnen die de relaties en het contact van de Cochinese Rajas met de kleinere rijken laten zien. Desondanks is het toch noodzakelijk om ook de relaties die de Cochinese Rajas hadden met de kleinere rijken vast te stellen. De voornaamste reden hiervoor is dat de Compagnie vaak hulp vroeg aan de Rajas van Cochin in het contact dat deze organisatie had met de kleinere rijken. Daarnaast zal uit dit essay blijken dat de Compagnie op een aantal vlakken ook de positie van de Cochinese Rajas overnam in de relaties die deze vorsten hadden met de kleinere rijken. Om deze transitie te laten zien is het een vereiste dat de relaties van de Cochinese vorsten met de kleinere vorsten eerst duidelijk zijn.

In dit essay onderzoek ik de relaties van de Rajas van Cochin en de Compagnie met een zevental kleinere rijken. Met een rijk (*Nad*) wordt een groep dorpen (*Taras*) bedoeld die zich verenigd hebben onder een *Naduvazhi* (regionale vorst).⁸ De regionale vorsten kunnen Rajas, *Kaimaals* (in Europese termen kan hier aan een graaf gedacht worden), of *Nayars* zijn. Hierbij is er allereerst gekozen om te kijken naar vier rijkjes binnen het Cochinese gebied (de zogenaamde ‘vier steunpilaren’ van het Cochinese rijk) Parur, Alangadu, Purrakad en Vadakkumkur.⁹ Daarnaast is er gekeken naar de relaties met de vrije vorst van Tekkumkur.¹⁰ Tot slot zijn de relaties met de rijkjes Quilon en Kayamkulam geanalyseerd, die vanaf 1734 werden bestuurd door één heerser na de dood van de Raja van Kayamkulam op 6 juni datzelfde jaar.¹¹ De reden dat er voor een relatief groot aantal rijken is gekozen, is omdat er voor elk rijk verschillende redenen zijn voor de relaties en de daadwerkelijke contacten anders verliepen met elk rijk. De Rajas van Cochin hebben bijvoorbeeld andere relaties met de vorsten van de rijken in hun land, dan met de rijken die daarbuiten liggen. Terwijl de Compagnie weer een andere relatie heeft met een rijk peperland zoals Tekkumkur en Vadakkumkur, dan met het rijk van Parur dat weinig peper uitleverde. De periode 1725-1750

⁸ C. Menon, *Cochin state manual* (Ernakulam 1911), 250-252.

⁹ De term de ‘vier steunpilaren’ is te vinden in de memorie van overgaven geschreven door Magnus Wichelman op 10 januari 1701 en is overgenomen in de literatuur: Magnus Wichelman, “Memorie door commandeur Magnus Wichelman voor Mattheus Schenkenberg” in: *De Nederlanders in Kerala 1663- 1701*, 371.

Parur, het huidige Paravur Taluk, ligt ten noorden van Cochin aan de zuidoever van de Periyar rivier. Vadakkumkur, gelegen in het huidige Kottayam district, ligt aan de oostkant van het Vembanad meer. Purrakad ligt ten zuiden van het Vembanad meer.

¹⁰ Tekkumkur ligt zuidelijk van het Vembanad meer tussen Vadakkumkur en Purrakad in.

¹¹ I.S. Krishna, *Travancore Dutch relations, 1729-1741* (Trivandrum 1995) 10, 20.

Kayamkulam, gelegen in het huidige Alpphuzha district, ligt ten oosten van het Kayamkulam kanaal. Quilon, het huidige Kollam, ligt aan de zuidoever van het Ashtamudi meer.

is gekozen omdat er in die periode grote veranderingen plaatsvonden in Malabar. Met name de opkomst van Travancore (waarover meer in het eerste hoofdstuk), had invloed op de relaties van de Rajas van Cochin en de Compagnie met de kleinere rijken.

In de historiografie over Zuid-India (en Malabar) zijn er verschillende concepten naar voren gekomen met betrekking tot staatsformatie die in dit essay worden getest aan de situatie in Malabar en in het specifiek binnen het rijk van Cochin. Het eerste concept dat geanalyseerd wordt is het concept *little and great kings*, dat wordt gebruikt door Burton Stein en Nicholas B. Dirks.¹² Het concept veronderstelt dat er in Tamil India van de twaalfde tot zestiende eeuw sprake was van een *segmented state cum ritual* waarbij de macht verdeeld was tussen lokale bewindvoerders, regionale vorsten en de koning. Het verschil tussen de *great king* en de *little king* is dat de eerste grotere landen en rijkdommen heeft dan de tweede. Daarnaast staat de eerste vorst ritueel gezien hoger en heeft hij een *ritual sovereignty* over de laatste vorst, maar dit zijn geen *decisive differences*. De twee historici die in de recente geschiedenis de belangrijkste literatuur hebben geschreven over Malabar, Mark de Lannoy en Hugo K. s'Jacob, vinden beiden dat het grotere idee van de theorie toepasbaar is op Cochin, maar ze bekritisieren het model ook omdat het geen plaats inruimt voor intermediaire laag van (land)adel tussen de verschillende heersers en ' *it does not account for the demands and means within the society that generated change, or made it possible*'.¹³ Daarom argumenteren beiden dat dit concept in combinatie moet worden gezien met de vier vormen van Indiase staten van historici Christopher Bayly en Susan Bayly.¹⁴ In dit concept van vier ideale staten, dat gebruikt kan worden in India, zien de Lannoy en s'Jacob Cochin als een staat met ' *high stratification and low state demand*'.¹⁵ Deze staat wordt gekenmerkt door een ' *well-entrenched hereditary gentry with ancient patrimonial rights that subsisted alongside a graded and dependent class of bonded labourers*'.¹⁶ De belangrijkste doelen van de

¹² B. Stein, *Vijayanagara* (Cambridge 1989), B. Stein, "State formation and economy reconsidered" in: *Modern Asia Studies* (1985) 387-413., N.B. Dirks, "The pasts of a Palaiyakarar: The ethnohistory of a South Indian little king" in: *The Journal of Asian Studies*, vol. 41, no.4 (1982) 655-683., N.B. Dirks, *The hollow crown, ethnohistory of an Indian kingdom* (Cambridge 1987).

¹³ H.K. s'Jacob, *The Rajas of Cochin 1663-1720: kings, chiefs and the Dutch East India Company* (Delhi 2000), XV-XVIII en 171-172., M. de Lannoy, *The Kulasekhara Perumals of Travancore: History and state formation in Travancore from 1671-1758* (Leiden 1997) III-V, 3, 185-191.

¹⁴ C. Bayly en S. Bayly, 'Eighteenth-century state forms and the economy' in: C. Dewey, ed., *Arrested development in India. The historical dimension* (Delhi 1988) 66-90.

¹⁵ s'Jacob zegt hierover dat 'Because in Malabar rights to land were deeply entrenched, the demands of the state on the one hand were difficult to put into effect, and consequently as a device the Rajas endeavoured to extend their demense and their grip on labour... On the other hand Malabar remained very stratified with its intricate caste proliferation, in which 'foreign' brahmins were accomodated, Nayars, as well as Christians, were employed as militia, and even communities of merchants found a niche'. s'Jacob, *Rajas of Cochin*, XVIII.

¹⁶ Bayly en Bayly, 'Eighteenth-century state forms, 82-84.

bestuurders van deze staten waren de staatsproductie van graan, de monopolieverkoop van hoogwaardige producten en nauwe banden met externe handelaren, maar vanwege de sterke rechten van de (land)adel kregen de staten maar een klein gedeelte van de totale omzet.¹⁷ De belangrijkste manier voor een staat om de inkomsten te vergroten was door de koninklijke domeinen te vergroten en meer gebonden arbeiders onder zich te krijgen en tegelijk de rechten van de adel te verkleinen. In dit essay wordt het concept *segmentary-patrimonial state* gebruikt om de machtsbasis van de Compagnie en de onderlingen relaties tussen de Rajas van Cochin, de Compagnie en de kleinere rijken te analyseren.¹⁸ Dit concept veronderstelt dat er sprake is van een politiek sterk gesegmenteerde staat waarin de grotere vorst een hogere positie heeft op basis van zijn rituele soevereiniteit, anderszijds wordt er besproken wat de redenen voor veranderingen in de Malabaarse samenleving waren en wat de rol van de sterke (land)adel in Malabar met haar erfelijke rechten was. Door een combinatie van deze twee concepten te gebruiken tracht ik door middel van uitvoerig bronnenonderzoek te bepalen in hoeverre het idee van *little* en *great kings* daadwerkelijk toepasbaar is op de relaties tussen de vorsten van de kleinere rijken en de Cochinse Rajas en de Compagnie. Daarnaast gebruik ik het idee van Bayly en Bayly om te analyseren wat de drijfveren van de onderlinge relaties waren. Voor twee van de vier grote rijken in Malabar hebben historici K.N. Ganesh (voor Travancore) en V.V. Haridas (voor Calicut) al gekeken naar de staatsformatie in deze gebieden en zijn deze historici tot de conclusie gekomen dat er in deze rijken (tot de opkomst van Martanda Varma in Travancore) sprake was van een politiek sterk gesegmenteerde rijk, waarin de heersers van deze rijken hun rituele soevereiniteit (in de vorm van het doen van rituelen, het organiseren van festivals en de relaties met de tempels) als een politiek middel gebruiken om hun heerschappij te legitimeren.¹⁹ De Rajas gebruikten volgens de historici de rituelen met als doel het legitimeren (en eventueel uitbreiden) van hun macht. De rituelen zijn in dit geval dus een middel om een doel te bereiken. Antropoloog Clifford Geertz stelt (op basis van zijn onderzoek in Bali) dat er ook op een andere manier naar deze rituelen en festivals kan worden gekeken waaruit geconcludeerd kan worden dat deze rituelen en festivals niet een middel, maar het doel waren van de staat.²⁰ In deze zogenaamde *theatre state* voerden

¹⁷ Bayly zegt dat de staat van Travancore, voor de opkomst van Martanda Varma, maar 2.5-5% van de totale omzet kreeg.

¹⁸ s'Jacob stelt de combinatie van de ideeën van Bayly en Stein voor omdat deze tezamen het beste de Cochinse situatie behelsen. s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 171-172.

¹⁹ K.N. Ganesh, "The process of state formation in Travancore" in: *Studies in History*, vol. 6, no. 1 (1990) 15-33., V.V. Haridas, *King court and culture in medieval Kerala: The Zamorins of Calicut (c. AD 1200-1767)* (Mangalore 2003).

²⁰ C. Geertz, *Negara: The theatre state in nineteenth-century Bali* (Princeton 1980).

de Rajas bepaalde rituelen uit en organiseerden ze festivals, waarin de Rajas fungeerden als hoofdrolspelers. Deze rituelen en festivals waren noodzakelijk voor het functioneren van de maatschappij en omdat deze rituelen en festivals de Rajas hun status van Raja gaven. Uit de volgende hoofdstukken zal blijken dat de Rajas van Cochin hun rituele soevereiniteit (in de vorm van onder andere het doen van rituelen) gebruikten om hun macht te vergroten, maar ook dat het doen van deze rituelen noodzakelijk was voor de Rajas om als *great king* gezien te worden en dat indien deze rituelen niet gedaan werden de macht van de Rajas verminderde. Daarnaast zal blijken dat de Compagnie gedeeltes van de rituele soevereiniteit van de Rajas van Cochin overnam, maar dat de bestuurders van de Compagnie in Malabar niet altijd het belang van het doen van rituelen volledig op waarde schatte.

Het eerste hoofdstuk is een beschrijvend hoofdstuk waarin context wordt gegeven over het gebied Malabar in het algemeen, de positie van de Rajas van Cochin, de politiek in 1725-1750 en de rol van Compagnie in dit geheel. In de hoofdstukken twee tot en met vier worden de relaties van de Cochinse Rajas en de Compagnie met de verschillende kleinere rijkjes behandeld. In deze hoofdstukken wordt allereerst een kleine introductie van de rijken gegeven en vervolgens worden de officiële relaties met de grote machten vastgesteld. Tot slot wordt er gekeken naar hoe deze relaties er in de praktijk uit zagen. De verschillende rijken zijn regionaal gegroepeerd; in het tweede hoofdstuk worden Parur en Alangadu behandeld, in het derde hoofdstuk Purakkad en Vadakkumkur, en tot slot in het vierde hoofdstuk worden Tekkumkur, Quilon en Kayamkulam behandeld. Tot slot is er een concluderend hoofdstuk waarin een antwoord wordt gegeven op de hoofdvraag en gekeken wordt in hoeverre het idee van Stein en Dirks toepasbaar is op Malabar.

Literatuur

In de bestaande literatuur over Malabar is er een groot gebrek aan werken waarin de kleinere rijken van Malabar worden behandeld. De literatuur bestaat uit oudere *manuals* en *surveys* waaronder bijvoorbeeld de *Survey of Kerala History* van A. Menon en de *Cochin state manual* van C. Menon.²¹ Deze werken zijn vooral beschrijvend en focussen zich vaak op het land, de mensen en steden, maar beantwoorden geen historisch vraagstuk en kijken niet naar relaties met de kleinere rijken. Hierop volgden een aantal werken die al wat meer

²¹ C. Menon, *Cochin state manual* (Ernakulam 1911), A. Menon en Sahtiya Pravarthak Co-operative Society Ltd. *A survey of Kerala history* (Kottayam 1967). Andere belangrijke werken die in deze categorie vallen zijn; W. Logan, *Malabar* vol. 1-3 (Reprint, Madras 1951), C. Innes en F. Evans, *Gazetteer of the Malabar district* Vol. 1 (Madras 1905-1933), A. Galletti, ed., *The Dutch in Malabar: being a translation of selections nos. 1 and 2* (Madras 1911).

probleemgestuurd waren, maar waarin vaak de focus lag op de Compagnie en minder op de Indiase kant van de *encounter*. Voorbeelden hiervan zijn *Malabar and the Dutch: being the history of the fall of the Nayar power in Malabar* van K.M. Pannikar en *De vestiging der Nederlanders ter kuste Malabar* geschreven door M.A.P. Roelofsz.²² Er zijn daarna een drietal belangrijke boeken geschreven waarin de focus in meerdere mate op de grotere rijken van Malabar lag en in mindere mate op de kleinere rijken. De eerste is *The Rajas of Cochin 1663-1720* van H.K. s'Jacob, dit boek focust zich vooral op de Cochinse Rajas maar valt buiten de periode van deze scriptie. Het volgende werk is *The Dutch power in Kerala (1729-1758)* van M.O. Koshy, dit boek betreft wel de juiste periode en behandelt sporadisch de kleinere rijken, maar de focus ligt nog steeds op de Compagnie in Kerala.²³ Tot slot heeft M. de Lannoy het boek *The Kulasekhara Perumals of Travancore* geschreven, dit boek behandelt de periode 1671-1758 met een grote focus op de inlandse rijken in Travancore, maar helaas niet op de kleinere rijken buiten Travancore.

Relevantie

Er zijn verschillende redenen waarom dit onderzoek relevant is. Allereerst is er, zoals hierboven beschreven is, een gebrek aan literatuur dat de relaties met de lokale rijken beschrijft. Dit is opvallend te noemen aangezien deze rijken de basis vormden voor de grotere rijken. Daarnaast was het hoofddoel van de Compagnie in dit gebied de peperhandel, het grootste gedeelte hiervan kwam uit de kleinere rijken. Uit de literatuur komt wel duidelijk naar voren dat er pepercontracten zijn met de verschillende rijken, maar er wordt niet beschreven hoe de relaties met deze rijken eruit zagen en onderhouden werden. Dit is opvallend aangezien de pepercontracten wel uitermate belangrijk waren.²⁴ Ten tweede, benoemt M.O. Koshy de periode 1717-1753 als een periode waarin de Compagnie intervenieerde in *'the affairs of the rulers of Kerala.'*²⁵ Desondanks beschrijft Koshy, noch de andere auteurs die over deze periode schrijven, nauwelijks wat deze interventies dan waren. Ten derde is de periode 1725-1750 een tijd waarin er een sterke opkomst was van Travancore, deze opkomst heeft invloed gehad op de relaties met de kleinere rijken, maar desondanks

²² K. Pannikar en E. Cotton, *Malabar and the Dutch: (Being the history of the fall of the nayar power in Malabar)*(Bombay 1931)., M.A.P. Roelofsz, *De Vestiging der Nederlanders ter kuste Malabar (Verhandelingen van het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde)*, Vol. 4 (Den Haag 1943). Daarnaast is een belangrijk werk; T.I. Poonen, *Dutch hegemony in Malabar and it's collapse (A.D. 1663-1795)* (Trivandrum 1978).

²³ M.O. Koshy, *The Dutch power in Kerala (1729-1758)* (Delhi 1989).

²⁴ Voor pepercontracten zie; J.E. Heeres en F.W. Stapel, ed., *Corpus Diplomaticum Neerlandico-Indicum; Verzameling van politieke contracten en verdere verdragen door de Nederlanders in het oosten gesloten, van privilegebrieven aan hen verleend, enz.* vol. 2 (1670-1675) (Den Haag 1931) 237-251.

²⁵ Koshy, *The Dutch power in Kerala*, 196.

wordt er niet gekeken naar deze relaties in de literatuur. Daarnaast voeg ik middels dit onderzoek toe aan de kennis die er is over deze kleinere rijken en kijk ik naar in hoeverre het idee van een *segmentary-patrimonial state* en het concept van de *theatre state* toepasbaar zijn op de situatie in Malabar in de periode 1725-1750. Tot slot is dit essay vernieuwend, omdat de inlandse dagregisters die ik heb geanalyseerd tot nu toe nauwelijks zijn gebruikt in de literatuur. Daarnaast bekijk ik de missiven op een nieuwe manier door te kijken naar wat er in deze brieven geschreven is over de relaties met de kleinere rijken binnen en rond het Cochinese rijk.

Bronnen

In dit onderzoek heb ik naast de bestaande literatuur gebruik gemaakt van het VOC archief in Den Haag.²⁶ De primaire bronnen waarnaar ik heb gekeken bestaan uit memories van overgave, geschreven door afzwaaiende Commandeurs aan hun opvolgers over de periode 1663 tot 1748.²⁷ In deze memories geven de Commandeurs vaak een geschiedenis van het gebied en de verschillende rijken, maar daarnaast bespreken ze ook de lopende zaken in de rijken en de relaties met deze rijken. Naast deze memories heb ik ook de missiven bekeken van de periode 1725-1750. Deze missiven werden gestuurd door de Commandeurs aan de raden van Batavia. Deze brieven zijn te vinden tussen de overgekomen brieven en papieren. Er werden gemiddeld drie à vier grote missiven per jaar meegestuurd met de rest van de verzonden papieren.²⁸ In deze brieven schrijven de Commandeurs over wat er in de afgelopen periode is voorgevallen in het gewest Malabar. Deze brieven zijn vele malen gedetailleerder dan de memories en benadrukken veel sterker de huidige situatie in Cochin en in de kleinere rijken. Het bijzondere aan het gewest Malabar is dat een groot gedeelte van de inlandse dagregisters bewaard zijn gebleven die hier van dag tot dag werden opgeschreven. Deze dagregisters bestaan onder andere uit brieven naar en van vorsten, ontmoeting met vorsten en anderen, en notities van Commandeurs. Met name de brieven die zijn geschreven door de heersers van de kleinere rijken zijn een enorme toevoeging op de bovenstaande

²⁶ Voor informatie over hoe dit archief is opgebouwd zie; J. Gommans, L.P.J. Bes, G. Kruijtzter, *Dutch sources on South Asia, c. 1600-1825*, Vol. 1 (Den Haag 2001) 94-154.

²⁷ Deze memoirs zijn gedeeltelijk geplubliceerd in: H.K. s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala 1663-1701: De memories en instructies betreffende het commandement Malabar van de Verenigde Oost-Indische Compagnie* ('s-Gravenhage 1976)., A. Galletti, ed., *The Dutch in Malabar: Being a translation of selections nos. 1 and 2* (Madras 1911). Daarnaast zijn de volgende memoirs bekeken uit het VOC archief; Memorie van Johannes Hertenberg: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2025, ff. 81-129 (24 december 1723)., Memorie van Adriaan Maten, NL-HaNa: VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, ff. 689-866 (24 april 1735)., Memorie van Reinierus Siersma: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2714, ff. 189-236 (februari 1748).

²⁸ Naast deze grotere missiven werden er elk jaar ook meerdere kleinere missiven verstuurd.

bronnen omdat ze een beeld geven van de intenties van de kleinere rijken met de Cochinese Rajas en de Compagnie. Het nadeel van deze dagregisters is dat ze enorm uitgebreid zijn en daarnaast ook veel informatie bevatten die voor deze scriptie niet van belang is. Vanwege de enorme hoeveelheid van deze dagregisters is er in deze scriptie gekozen om te kijken naar de dagregisters van een aantal jaren waarin belangrijke gebeurtenissen plaatsvonden. Er is gekeken naar de dagregisters van de jaren 1725-1726, 1735-1736 en 1738-1739.²⁹

De verschillende primaire bronnen leveren een goed beeld op hoe de situatie in Cochin en in de kleinere rijken eruit zag in de periode 1725-1750 vanuit meerdere oogpunten. Een kanttekening hierbij is dat het grootste gedeelte van het materiaal geschreven is door medewerkers van de Compagnie in opdracht van deze organisatie. Desondanks kan door nauwkeurig en kritisch lezen van deze bronnen wel een goed oordeel worden geveld over de onderlinge relaties. De brieven die zijn geschreven door de heersers van de kleinere rijken geven weliswaar een beeld van de relaties vanuit het oogpunt van deze rijken, maar het is belangrijk om te realiseren dat deze brieven aan de Compagnie zijn geschreven. Deze brieven zijn vaak relatief formeel en hoogstwaarschijnlijk bevatten deze brieven niet de volledige waarheid, maar een waarheid waarvan de schrijvers denken dat het hen het meest ten voordele is of een waarheid die de Compagnie graag wil horen. Een ander belangrijk punt om te realiseren is dat naast deze zeven kleinere rijken en nog veel meer kleinere rijken in Cochin en de rest van Malabar zijn. Het is goed mogelijk dat de onderlinge relaties van de Cochinese Rajas en de Compagnie met deze rijken anders is. Desondanks denk ik dat door de verscheidenheid van kleinere rijken een goede analyse gemaakt kan worden van de relaties in de periode 1725-1750.

²⁹ Deze dagregisters zijn te vinden onder de volgende inventarisnummers en zijn digitale duplicaten van de archieven aanwezig in de Tamil Nadu Archives te Chennai: Dagregisters 1 april 1725 – september 1725 NL-HaNa: VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028., Dagregisters 22 oktober 1725 – maart 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049., Dagregisters 1 april 1726 – september 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049., Dagregisters oktober 1735 – maart 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376., Dagregisters april 1736 – september 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2377., Dagregisters oktober 1738 – maart 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462., Dagregisters april 1739 – september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462.

Malabar, de Cochinese Rajas en de Compagnie

Het land en de producten

Het gebied Malabar wordt gekenmerkt door een lange zanderige kustlijn waar het relatief gemakkelijk was voor kleine inheemse vaartuigen om aan kust te komen. In het binnenland van Malabar loopt een stelsel van binnenwateren van Ponnani in het noorden tot Trivandrum in het zuiden.³⁰ Er waren vijf doorgangen die deze binnenwateren met de zee verbonden en belangrijke punten vormden voor de controle op de handel.³¹ Malabar was een knooppunt tussen enkele belangrijke vaarroutes waardoor onder andere Perzië, Surat, Ceylon (Sri Lanka) en de Straat van Malakka bereikt konden worden. De moesson bepaalde in welke maanden Malabar bereikt kon worden vanuit een gebied en welke gebieden vanuit Malabar bereikt konden worden. In het binnenland werd Malabar relatief geïsoleerd van de rest van India door de bergketen van de Westelijke-Ghats waardoor Malabar zich relatief onafhankelijk kon ontwikkelen. Er waren wel veel bergpassen door de West-Ghats die handel mogelijk maakten met de Kust van Coromandel en Mysore. Het belangrijkste handelsproduct in Malabar was de peper. Ondanks dat peper ook elders in Azië kon worden gehaald, werd het hier gehaald door de Compagnie vanwege de hoge kwaliteit en omdat Malabar relatief dicht bij Ceylon en Europa ligt.³² Naast de peper kon in Malabar ook kaneel, kardemon, kokosolie, areek en textiel geëxporteerd worden.³³

Sociale en politieke structuur

Om een goed beeld te krijgen van het gebied Malabar en de verschillende rijken binnen dit gebied is het belangrijk om een introductie te geven over de sociale en politieke structuur waarop deze rijken gebaseerd waren.³⁴ De sociale structuur in Malabar werd in grote mate vormgegeven door het Hindoeïsme. De uitwerking hiervan was een kastesysteem wat werd gekenmerkt door separatie, hiërarchie en erfelijke specialisatie. Een belangrijk element hierin was een separatie tussen groepen vanwege reinheid indien er contact was tussen rein en onrein. Een groep kon rein blijven als het rituelen en gebruiken uitvoerde zoals; het aanbidden van goden, het geven van giften aan tempels en het uitvoeren van ceremonies tijdens

³⁰ Voor een introductie op de landen van Malabar verwijs ik naar 's Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XXII-XXIV.

³¹ Deze vijf punten waren Chettuvay, Cranganur, Cochin, Kayamkulam en Quilon.

³² Winius en Vink, *The merchant warrior pacified*, 34.

³³ 's Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XXIV.

³⁴ Deze alinea is gebaseerd op: Innes en Evans, *Gazetteer*, 40-44., T.V., Mahalingam, ed., *Mackenzie manuscripts. Summaries of the historical manuscripts in the Mackenzie collection*, Vol. 1 (Madras 1972) 282-328., 's Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XXIV-XXXV.

geboorte, huwelijk en het sterven. De verschillende kasten waren hiërarchisch geordend op de traditionele Varna schaal: *Brahmanen, Ksahtriyas, Vaishyās en Sūdrās*. Naast de autochtone inwoners van Malabar waren er ook veel immigranten in Malabar zoals de Konkanis, Pattars, moslims en thomaschristenen die grote invloed konden hebben als handelaren en aan de verschillen hoven van Malabar.³⁵

Naast deze sociale structuur was er ook een politieke structuur gebaseerd op de verdeling van het land door de legendarische heersers van Malabar die de titel van Cheruman Perumal hadden.³⁶ De laatste van deze heersers verliet dit gebied om op een pelgrimstocht naar Mekka te gaan, bij zijn vertrek verdeelde hij het land. Uiteindelijk legitimeerden de *Swarupams* (dynastiën) van de vier grote rijken van Malabar (Cannanore, Calicut, Cochin en Travancore) zich door te claimen dat zij hun status (en land) hadden gekregen van de laatste Cheruman Perumal. De Rajas van Cochin claimden de hoogste status te hebben onder deze grote dynastieën omdat zij afstamden van Cheruman Perumal via de vrouwelijke lijn.³⁷ Daarnaast verdeelde de laatste Cheruman Perumal Malabar ook in twee facties; de *Panniyur* factie, met de *Zamorin* van Calicut als leider en de *Chovvaram* factie met als leider de Raja van Cochin. De leden van de facties moesten de leider steunen in de onderlinge conflicten met als doel de gevechtkunst te onderhouden. Ondanks dat de Rajas van Cochin claimden dat zij de hoogste rituele status hadden, waren de *Zamorins* van Calicut machtiger dan de Rajas van Cochin in de periode voordat de Compagnie zich vestigde in Cochin (en met name in de periode voor 1500).³⁸ De Rajas van Cochin werden in de periode voor 1500 zelfs gekroond door de *Zamorins* en waren dus in de realiteit ritueel inferieur aan de *Zamorins*.³⁹ Echter door de invloed van de Europeanen in Cochin verwierven de Rajas van Cochin meer macht en werden zij uiteindelijk als ritueel superieur aan de *Zamorins* gezien. Regionaal was het land verdeeld tussen *Nambuthiri* (Brahmanen) zoals de Rajas van Purrakad en Parur en andere regionale heersers (*Achans en Kaimals*) zoals de Rajas van Alangadu. Deze regionale heersers hielden vervolgens weer de macht over lokale *nayar* (krijgers) families die de heersers

³⁵ Literatuur over de verschillende groepen immigranten; H.K. s'Jacob, 'Babba Prabhu: The Dutch and a Konkani merchant in Kerala' in: *All of one company. The VOC in biographical perspective* (Utrecht 1986) 135-150., J.A.R. da Silva Tavim, 'In the shadow of empire: Portuguese Jewish communities in the sixteenth century' in: L.M. Brockey ed., *Portuguese colonial cities in the early modern world* (Farnham 2008) 17-39., J. Gommans, 'Continuity and change in the Indian ocean basin' in: H. Bently, S. Subrahmanyam, E.M. Wiesner-Hanks, eds., *The Cambridge world history volume 6: the construction of a global world, 1400-1800 CE, Part 1: foundations* (Cambridge 2015) 182-209: 199.

³⁶ Alinea gebaseerd op; s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 7-11.

³⁷ De familie lijnen in Malabar waren matrilineaire (via de vrouwelijke lijn) op de patrilineaire (via de mannelijke lijn) van de *Brahmanen* na.

³⁸ C. Menon, *History of Kerala*, 484.

³⁹ *Ibidem*, 482.

moesten steunen indien noodzakelijk, maar deze *nayar* families (die verbonden waren in dorpen) waren in grote mate autonoom.⁴⁰ Historici H.K. s'Jacob, K.N. Ganesh en C. Menon benadrukken dat er niet teveel nadruk moet worden gelegd op het territoriale aspect van de rijken (*Nads*), maar dat er eerder moet worden gedacht aan een sociale constructie gebaseerd op een netwerk van persoonlijke banden.⁴¹ Binnen deze rijken hadden verschillende personen (*great kings*, *little kings* en *nayars*) politieke en rituele privileges waardoor de politieke en rituele macht sterk gefragmenteerd was.⁴² Volgens C. Menon lag de echte macht binnen deze rijken bij de *nayars* aangezien zij degene waren die de krijgers leverden die de verschillende vorsten nodig hadden.

Rajas van Cochin

De macht van de Rajas van Cochin en de invloed die deze heersers konden uitoefenen op de kleinere vorsten was gebaseerd op een aantal principes. Ten eerste, hadden de Rajas de macht over de landen van hun eigen familie, de lokale heersers en de *nayars* in deze gebieden.⁴³ De macht die de Rajas over hun eigen gebieden konden uitoefenen was het grootst en het makkelijkst om te realiseren. Ten tweede, claimden de Rajas af te stammen van de laatste Cheruman Perumal en waren zij de leiders van de *Chovvaram* factie waardoor deze heersers de hoogste spirituele status hadden onder de heersers in Malabar. Ten derde, hadden de Rajas van Cochin enkele rituele plichten waarmee zij controle konden uitoefenen op de kleinere heersers. Hieronder vallen de *enanger* rituelen (rituelen rond de geboorte, de dood en het aanwijzen van huwelijkspartners) en het toezien op de adopties en successies in de kleinere rijken.⁴⁴ Daarnaast waren de Rajas van Cochin de beschermheren van de tempellanden (*sanketams*) die verspreid lagen door heel Malabar. Deze zogenaamde *melkkoyma* (recht op bescherming van de tempellanden) gaf de heersers van Cochin de mogelijkheid om zich te bemoeien met deze tempellanden die in de gebieden van de kleinere heersers lagen en konden zij rituelen en festivals uitvoeren die hun ritueel status zouden vergroten. Tevens hadden de Rajas van Cochin enkele bondgenoten, de voornaamste hiervan waren de 'vier steunpilaren' (Parur, Alangadu, Vadakkumkur en Purrakad), die hem moesten

⁴⁰ C. Menon, *Cochin state manual*, 251., A. Menon, *Survey of Kerala history*, 261.

⁴¹ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 261-262., s'Jacob, *Nederlanders in Kerala*, XXVI en XXXI., Ganesh, "State formation in Travancore", 20-21.

⁴² Ibidem.

⁴³ Eerste gedeelte van deze alinea is gebaseerd op s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 9-11.

⁴⁴ In Malabar vonden veel adopties plaats omdat er in elk rijk verschillende familielijnen streden om de macht. Het principe was dat de oudste man van alle familielijnen de *Rajah* zou opvolgen. Eén van de lijnen kon door middel van adoptie zorgen dat zij het recht hadden op successie van het rijk.

steunen met *nayars* indien de Cochinese heerser hierom vroeg.⁴⁵ Tot slot gebruikten de Rajas van Cochin de naam van de Compagnie om bondgenoten en andere regionale en lokale heersers te bedreigen.⁴⁶

Ondanks deze politieke en rituele machtbasis van de Rajas van Cochin waren deze heersers niet despotisch, maar was de politieke en rituele macht verdeeld tussen de Rajas, de adel en het volk.⁴⁷ Van Gollennesse schrijft in zijn memorie van overgave hierover dat de onderdanen van de heersers hem alleen volgden indien hij binnen de grenzen van de wet bleef en deed wat bevorderlijk was voor het land. Indien hij contracten zou maken die schadelijk waren voor de landheren, adel en de *nayars* zou hij gevaar lopen om afgezet te worden.⁴⁸ Daarnaast waren de kleinere vorsten weliswaar ritueel en militair gebonden aan de Rajas van Cochin, maar de heersers van Cochin konden niet interveniëren in de rijken van de kleinere heersers. Deze heersers konden niet alleen tegen elkaar oorlog voeren, maar ook tegen de vorsten van Cochin zonder dat deze vorsten de kleinere heersers konden afzetten of hun goederen konden confisqueren.⁴⁹ Daarnaast konden de heersers van Cochin, en alle andere heersers van Malabar, alleen *nayars* in het veld brengen indien deze heersers financieel gezond waren. Deze *nayars* gingen alleen het slagveld op indien zij betaald werden en dus was de militaire macht van de heersers van Malabar sterk afhankelijk van de financiële positie van deze heersers.⁵⁰ De vorsten van Malabar konden geld verwerven via tolgelden (in- en uitvoer) uit de eigen landen en via tabaksaccijns, maar de heersers van Cochin konden deze inkomsten dus niet halen uit de landen van de kleinere heersers.⁵¹ De belangrijkste inkomstenbron waren de tolgelden die de Rajas ontvingen, vandaar dat de Europese handelaren (maar ook de Konkanis, de Moren en andere handelaren) belangrijk waren voor de heersers.⁵²

Tot slot bepaalden de persoonlijke capaciteiten van de heersers de macht die zij konden uitoefenen. In de periode 1725-1750 heeft de Compagnie te maken gehad met vier Rajas van Cochin; Ravi Varma (1721-1731), Rama Varma (1731-1746), Kerala Varma (1746-

⁴⁵ K.P. Padmanabha Menon, *History of Kerala: a history of Kerala in the form of notes on Visscher's "Letters from Malabar"* vol. 2 (Delhi 1982) 109-110.

⁴⁶ Koshy, *Dutch power in Kerala*, 5.

⁴⁷ s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 106.

⁴⁸ J.V.S. van Gollennesse, "Memorandum on the administration of the Malabar coast composed by Julius Stein van Gollennesse for his successor in the year 1743 A.D." in: A. Galletti, ed., *The Dutch in Malabar: Being a translation of selections nos. 1 and 2* (Madras 1911) 51-52.

⁴⁹ Roelofsz, *De Vestiging der Nederlanders ter kust Malabar*, 8-9.

⁵⁰ s'Jacob, *Nederlanders in Kerala*, XXVII.

⁵¹ B. van der Pol, *Mallabaarse brieven: De brieven van Friese predikant Jacobs Canter Visscher (1717-1723)* (Zutphen 2008) 212.

⁵² s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 9.

1749) en tot slot wederom een Raja genaamd Rama Varma (1749-1760).⁵³ Historicus A. Menon schrijft dat vanaf 1684 de Raja van Cochin een ‘*cypher*’ was en dat het dagelijks bestuur in handen was van de *Regedor mor* (eerste minister).⁵⁴ In de bronnen komt ook vaak naar voren dat de Rajas van Cochin volgens de Compagnie niet geschikt waren om te heersen en dat het dagelijkse bestuur vaak in handen was van de vertrouwelingen van de vorst. Zo staat in missive van 30 april 1729 dat de ‘koning van Cochin nog al even veranderlijk en onstantvastig is, hoorende veel malen meer na de quade raad van sijne leijende oorblasers als die dikmalige versoeken van den Commandeur’.⁵⁵ Van Gollennesse schrijft in 1743 in zijn memorie dat Rama Varma niet geschikt was om te regeren en dat het daadwerkelijk bestuur werd gedaan door zijn vertrouweling Ittikkella Menon.⁵⁶ Bovendien waren de Rajas meer betrokken bij de ‘ceremonien den afgoden aen de pagood, of heijdense tempels’ dan met het daadwerkelijke bestuur.⁵⁷ In de bronnen en de literatuur komt vaker naar voren dat de Compagnie vond dat de heersers van Cochin (en andere vorsten) teveel tijd spendeerden aan het doen van rituelen en festivals en te weinig aan het daadwerkelijke bestuur.⁵⁸ Historicus H.K. s’Jacob schrijft hierover dat ‘*the Dutch [Compagnie] complained that he [Raja] ought to understand that his kingdom could not be ruled with a prayer book in his hand*’, maar s’Jacob kon nog niet concluderen of de rituelen die de Rajas van Cochin deden in de tempels te maken hadden met hun rituele soevereiniteit.⁵⁹ Als we echter de onderzoeken van historici Ganesh (over Travancore) en Haridas (over Calicut) bekijken, blijkt dat het doen van rituelen in tempels en het organiseren van festival in deze gebieden (en de rest van Malabar) noodzakelijk was voor de heersers van Travancore en Calicut om hun macht als vorst te

⁵³ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 292-293.

⁵⁴ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 249-250., J. Gommans, ‘South-Asian cosmopolitanism and the Dutch microcosms in seventeenth-century Cochin (Kerala)’ in: C. Antunes en J. Gommans, *Exploring the Dutch empire: Agents, networks and institutions, 1600-2000* (Londen 2015) 3-25: 18.

⁵⁵ Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 248-249. Andere voorbeelden hiervan zijn; Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, f. 70v., Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 77-78., Missive 22 februari 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9036, ff. 13-15., Missive 7 mei 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 72v-73., Missive 19 oktober 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 19v-20., Missive 26 april 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, f. 190v-191., Missive 30 april 1749: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2737, ff. 81-81v.

⁵⁶ Van Gollennesse, *Memorandum*, 59-60.

⁵⁷ Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 77-78.

⁵⁸ Voorbeelden hiervan zijn; s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 68-71., A. Menon, *Survey of Kerala history*, 189 en 249., Dagregister 11 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 452-465., Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 255 en 284., Dagregister 28 oktober 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 112-118., Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 39., Missive 17 oktober 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, ff. 37-39.

⁵⁹ s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 171.

legitimeren ten opzichte van de regionale vorsten, de adel en het volk.⁶⁰ De Compagnie zag het doen van rituelen en het organiseren van festivals duidelijk als een verspilling van tijd welke liever gespendeerd kon worden aan het besturen van het rijk. Echter was de uitvoering van de rituelen en het organiseren van festivals in de *theatre states* van Malabar noodzakelijk voor de heersers om hun status als vorst te legitimeren. Indien deze rituelen en festivals niet werden uitgevoerd door de heersers van Malabar verloren ze hoogstwaarschijnlijk een gedeelte van hun politieke en rituele macht. Er kan zelfs gesteld worden dat het doen van de rituelen niet alleen leidde tot rituele, maar ook politieke status (en dus macht) voor de *great kings* van Malabar.

De Compagnie in Malabar

Ondanks dat de Compagnie al in de periode 1603-1663 aan wal kwam in Malabar, en onregelmatig handel dreef, kreeg de Compagnie pas vaste voet in dit gebied toen in 1663 de Portugezen werden verslagen.⁶¹ De reden dat de Compagnie op Malabar een vestiging wilde was allereerst omdat deze organisatie bang was dat de Portugezen plannen hadden om Ceylon van de Compagnie over te nemen.⁶² Door Malabar te veroveren op de Portugezen was dit gevaar geweken en kon de Compagnie zorgen dat de specerijen in dit gebied uit de handen bleven van de andere Europese mogendheden. De belangrijkste van deze specerijen was de peper. Om deze te bemachtigen sloot de Compagnie meerdere monopolie contracten met de verschillende heersers in dit gebied. De peper was voor de Europese markt en voor de intra-Aziatische handel van de Compagnie, waar het vooral werd gebruikt op de Perzische markt, een belangrijk goed.⁶³ De peper werd als product minder belangrijk in de 18^e eeuw, maar de Compagnie had nog steeds liever dat zij de controle had over deze specerij in plaats van andere Europese mogendheden.

Ondanks dat de Compagnie de macht had over de Rajas van Cochin, vooral na het

⁶⁰ K.N. Ganesh, "State formation in Travancore", 15-33., V.V. Haridas, *King court and culture in medieval Kerala*.

⁶¹ Voor de opkomst van de Compagnie in dit gebied zie; Roelofsz, *De vestiging der Nederlanders ter kust Malabar.*, K.M. Pannikar en R. Temple, *Malabar and the Portuguese* (Bombay 1929)., O.C. Kail, *The Dutch in India* (Delhi 1981) 164-203.

⁶² G. Knaap en G. Teitler, *De Verenigde Oost-Indische Compagnie: Tussen oorlog en diplomatie* (Leiden 2002) 142-145.

⁶³ Voor een introductie op de rol van peper voor de intra-Aziatische markt van de Compagnie en de rol van de Compagnie in de intra-Aziatische markt zie; O.M. Prakash, "The Dutch East India Company in the trade of the Indian Ocean" in: A. Das Gupta en M.N. Pearson, *India and the Indian Ocean, 1500-1800* (Oxford 1987), O.M. Prakash, *The New Cambridge History of India: European commercial enterprise in pre-colonial India*, Vol. 2 (Cambridge 1998) met name hoofdstuk 4: 111-175 en hoofdstuk 6: 211-268., E. s'Jacob, *Koopman in Azie: De handel van de Verenigde Oost-Indische Compagnie tijdens de 18^e eeuw* (Zutphen 2000)., A. Das Gupta, *Malabar in Asia trade 1740-1800* (Cambridge 1967).

afsluiten van een reeks contracten tussen 1673 en 1681, werd het al snel duidelijk dat het gewest Malabar meer geld kostte dan het opleverde en dat een monopolie op de peper niet realistisch was.⁶⁴ Hier waren een aantal redenen voor aan te wijzen. Allereerst bleef de macht van de Compagnie beperkt tot een gedeelte van Cannanore en Cochin, maar zelfs in deze gebieden had de Compagnie alleen de macht aan de kust en niet in het binnenland.⁶⁵ Hierdoor kon de Compagnie de pepersmokkel vanuit Cochin richting Calicut, Travancore en door de West-Ghats naar de Kust van Coromandel niet stoppen.

De pepersmokkel vond enerzijds plaats omdat de Compagnie en de rijken van Malabar verschillende ideeën hadden over contracten. De Compagnie zag de contracten als bindend, terwijl de Malabaarse vorsten deze contracten als een persoonsgebonden declaratie van intentie en vriendschappen zagen, die zouden vervallen na de dood van de heerser. Anderzijds wilde de Compagnie de peper voor een vaste lage prijs hebben, terwijl de kooplieden in de rijken de peper voor een hogere prijs wilden verkopen.⁶⁶ Er werd met name veel peper gesmokkeld naar Calicut en Travancore, daar kon de peper worden verkocht aan verschillende andere Europese mogendheden, die zich vestigden in de loop van 17^e en 18^e eeuw, en andere autochtone en buitenlandse handelaren.⁶⁷ Vooral in de periode na 1722, toen het Safaviden rijk viel in Perzië en veel handelaren vertrokken naar Malabar, schoten de peperprijzen omhoog en was er sprake van een toename aan smokkel waar de Compagnie geen grip op kreeg.⁶⁸ Het sluiten van pepercontracten ging gepaard met hoge kosten aan giften die aan de heersers, en de kooplieden, met wie deze contracten werden gesloten geschonken moesten worden.⁶⁹

Tot slot was de Compagnie veel geld kwijt aan het militair steunen van met name de Rajas van Cochin. Deze heersers en de Compagnie hadden twee verschillende ideeën over de bescherming van Cochin door de Compagnie. De Compagnie zocht naar vrede in Cochin en

⁶⁴ In deze contracten werden lokale heersers sterker onder de Compagnie gesteld en kreeg de Compagnie meer macht aan het Cochinse hof; A. Menon, *Survey of Kerala history*, 249-251., Winius en Vink, *The merchant warrior pacified*, 72-73. In de periode 1661-1794 een nagenoeg constant financieel verlies in Malabar op de periode 1757-1775 na waarin relatieve winst werd behaald; *Ibidem*, 169-172.

⁶⁵ s'Jacob, 'De VOC en de Malabar kust', 92.

⁶⁶ Winius en Vink, *The Merchant Warrior Pacified*, 70-75., Koshy, *The Dutch Power in Kerala*, 170-171.

⁶⁷ Engelsen vestigden zich vanaf 1682 in Malabar, Winius en Vink, *The Merchant Warrior Pacified*, 47., Fransen in 1725, Koshy, *The Dutch Power in Kerala*, 147., De Denen in 1722, Pol, *Malabaarse brieven*, 107.

⁶⁸ Prakash, "The Dutch East India Company in the Trade of the Indian Ocean", 230-231.

⁶⁹ Winius en Vink, *The Merchant Warrior Pacified*, 70. Giften waren vaak belangrijke elementen in hof rituelen tijdens *cross-cultural encounters* en waren vaak een manier van heersers om hun macht ten opzichte van de Compagnie en zijn eigen onderdanen te legitimeren; E. Locher-Scholten en P. Rietbergen, *Hof en handel: Aziatische vorsten en de VOC 1620-1720* (Leiden 2004) 11-12., A. Jackson en A. Jaffir, *Encounters: The meeting of Asia and Europe 1500-1800* (Londen 2004) 76-83., J. van Goor, *Prelude to colonialism: The Dutch in Asia* (Hilversum 2004) 42.

met de *Zamorin* om de kosten zo laag mogelijk te houden, terwijl de Rajas van Cochin de Compagnie wilden gebruiken om gebieden te veroveren op de grote vijand de *Zamorin* van Calicut.⁷⁰

De situatie in 1725-1750

De intentie van de Compagnie om een maximale hoeveelheid peper te krijgen terwijl de kosten zo laag mogelijk werden gehouden bleek niet te werken. Nadat de Compagnie met Raja Rama Varma van Cochin de *Zamorin* in 1717 had verslagen, en daarmee de nodige prestige had verworven, besloot de Compagnie om een nieuw beleid te volgen in Malabar; een beleid waarin er werd geïntervenieerd in de zaken van de kleinere rijken van Cochin met als doel het verkrijgen van overheersende invloed in Malabar.⁷¹ Dit hield in dat de Compagnie zich ging gedragen als een scheidsrechter in de zaken van de Malabaarse vorsten; het bemoeien met adoptie- en successiegeschillen, het gebruiken van dwang om de vorsten hun peper contracten te laten voldoen en vaker ingrijpen in onderlinge conflicten tussen de verschillende heersers.

Ondanks dat de *Zamorin* verslagen was, en in de rest van de bekeken periode relatief ongevaarlijk bleef, waren er een aantal redenen waardoor dit beleid van interventie nodig werd geacht door de Compagnie. De eerste en voornaamste reden hiervoor was om de heersers de pepercontracten te laten voldoen en de smokkel tegen te gaan. Een groot gedeelte van de gecontracteerde peper werd weg gesmokkeld en verhandeld door de kooplieden aan Europese en andere handelaren. In de loop van de 18^e eeuw werden de andere Europese mogendheden steeds sterker binnen en ook buiten Malabar, en werd het nog belangrijker voor de Compagnie om te zorgen dat in ieder geval de gecontracteerde peper in handen viel van de Compagnie en niet in die van de andere Europeanen.⁷²

De andere reden voor dit beleid was de opkomst van de nieuwe Raja van Travancore, Martanda Varma. Vanaf 1729 begon deze vorst zijn opmars in Travancore. De belangrijkste doelen die hij nastreefde waren het vernietigen van feodale landheren, het centraliseren van de macht en de expansie van Travancore.⁷³ Deze heerser zorgde voor een staatsmonopolie in Travancore en wilde de peper alleen verkopen tegen de marktprijzen, wat te duur was voor de Compagnie. Daarnaast werd de textielhandel in de loop van de 18^e eeuw steeds belangrijker;

⁷⁰ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 42-43.

⁷¹ Voor het verloop van het geschil tussen beide partijen zie; s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 127-158. Voor policy of intervention zie; A. Menon, *Survey of Kerala history*, 252-253., Koshy, *The Dutch Power in Kerala*, 197-199.

⁷² Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 46-54 en 118-121., Koshy, *The Dutch Power in Kerala*, 59-61.

⁷³ Belangrijkste boek dat de opkomst van Travancore beschrijft is; Lannoy, *Perumals of Travancore*, 45-147., A. Menon, *Survey of Kerala history*, 273-277.

in Travancore leefden een groot aantal Maduraise wevers. Deze wevers waren gevlucht uit Madurai en dreven handel met de Engelsen, die goed vertegenwoordigd waren in Travancore, dit was nadelig voor de Compagnie.⁷⁴ De grootste dreiging van Travancore was dat het de belangrijkste peperlanden waarmee de Compagnie handeldreef (Quilon, Kayamkulam, Tekkumkur, Vadakkumkur en Purrakad) zou innemen. Vanwege deze dreiging voerde de Compagnie vanaf 1739 tot 1743 meermalen oorlog tegen Martanda Varma, die werd gesteund door de Fransen en Engelsen.⁷⁵ Volgens K.M. Pannikar en E. Cotton was de nederlaag van de Compagnie in 1743 en het tekenen van het verdrag van Mavelikara, het einde van pretenties op politieke controle van de Compagnie.⁷⁶

Er is hier een duidelijk verschil zichtbaar in de politiek van de Compagnie ten opzichte van de politiek die met name de Engelsen voerden in Malabar. De Compagnie ging zich sterk bemoeien met de verschillende kleinere heersers van Malabar en deed dit binnen het politieke systeem van Malabar (door als scheidsrechter op te treden, door zich te bemoeien met rituelen die betrekking hebben op de opvolging in Malabar en door vaker in te grijpen in onderlinge conflicten tussen de kleinere vorsten). Door het overnemen van een aantal van de rituelen van de Rajas van Cochin, nam de Compagnie een gedeelte van de rituele soevereiniteit van deze Rajas over en werden de Commandeurs in zekere mate *great kings* in Malabar. Uit dit essay zal blijken dat de Compagnie trachtte om de verschillende machten in Malabar tegen elkaar uit te spelen en de machten in balans te houden waardoor (in de ogen van de Compagnie) de machten konden worden gemanipuleerd door de Compagnie op een manier die voor de Compagnie het beste was. De Engelsen (en de Fransen) steunden echter één heerser (Martanda Varma van Travancore) en in ruil hiervoor verwierven zij de monopolierechten om de peper te kopen voor de marktprijs.⁷⁷

⁷⁴ Prakash, *European commercial enterprise*, 114-118 en 221-225.

⁷⁵ Lannoy, *Perumals of Travancore*, 75-117.

⁷⁶ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 117-121.

⁷⁷ C. Menon, *Cochin state manual*, 338.

De noordelijke rijken, Parur en Alangadu

Parur

Het noordelijk van Cochin gelegen Parur is één van de ‘vier steunpilaren’ van het Cochinese rijk en werd bestuurd door een *Nambuthiri* Raja. In de oorlog van 1663 tegen de Portugezen steunde de toenmalige Raja de Portugezen.⁷⁸ Na deze oorlog stelde de Compagnie een nieuwe vorst aan in dit rijk welke de Compagnie en de *Zamorin* (die de Compagnie steunde tegen de Portugezen) moest erkennen als zijn beschermheer.⁷⁹ De Compagnie sloot vervolgens ook een pepercontract met de vorst van Parur af.⁸⁰ De hoeveelheid peper die dit gebied produceerde was laag, maar toch was dit rijk van groot belang voor de Rajas van Cochin en de Compagnie vanwege de relaties van Parur met de *Zamorins* van Calicut.

De Rajas van Parur waren bondgenoten van de heersers van Cochin en erkenden de Compagnie als beschermheer, maar tegelijkertijd erkenden zij ook de *Zamorins* (de grote vijanden van Cochin) als beschermheren en waren de Rajas van Parur deel van de *Zamorijnse Panniyur* factie.⁸¹ Admiraal Rijcklof van Goens schreef in 1666 over Parur en Alangadu dat deze Rajas de *Zamorin* goedgezind waren, maar dat zij altijd uit de greep van de laatste heerser moesten blijven.⁸² Indien dit rijk in de handen zou vallen van de *Zamorin* zou dit de kans vergroten dat het gehele rijk van Cochin zou worden overgenomen door de *Zamorin*.⁸³ De Rajas van Parur waren ook meermalen in conflict met de Rajas van Cochin (1663, 1691, 1695 en in de periode 1701-1710).⁸⁴ Met name de conflicten in de periode van 1701 tot 1710 geven een beeld van het verschil in opvatting in de relatie met Parur tussen de Compagnie en de Rajas van Cochin. In 1702 verzette de Raja van Parur zich tegen een adoptie gerelateerd aan de successie in de familie van regionale heersers van Malayattur (gelegen in het rijk van Cochin) en nam de vorst van Parur een aantal tempellanden van Cochin in.⁸⁵ Raja Rama

⁷⁸ s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XLI-XLVIII. Onder de Portugezen werd Parur sterker; Pannikar en Temple, *Malabar and the Portuguese*, 205.

⁷⁹ Zie onder andere; A. Menon, *Survey of Kerala history*, 249., s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 29.

⁸⁰ s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XLVII-LVII.

⁸¹ Missive 18 april 1733: VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, f. 289.

⁸² Admiraal Rijcklof van Goens in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 40. In de literatuur wordt ook meermalen vermeld dat Parur de *Zamorin* gezind is en dat de *Zamorin* de *Rajas* van Parur steunen; Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 31-32., s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 29.

⁸³ Commandeur Isbrand Godske in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 71.

⁸⁴ In het jaar 1663 steunde de *Raja* van Parur de Portugezen en toenmalige vorst; s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XLI-XLVIII., In 1691 steunde de *Raja* van Parur de Vettuta revolt tegen *Raja* Rama Varma van Cochin; A. Menon, *Survey of Kerala History*, 250-251., In 1695 voldeed de *Raja* van Parur niet aan de schuldeis die was opgelegd op 26 oktober 1691 en betaald moest worden aan de *Raja* van Cochin; Commandeur Paulus de Roo in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 268-269., In de periode 1701-1710 werd voortgeborduurd op de problemen die waren ontstaan na 1691; s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 105-121.

⁸⁵ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 105.

Varma van Cochin wilde militaire steun van de Compagnie omdat de bovenstaande twee vergripen een directe aantasting op de rituele soevereiniteit van de Cochinse vorst vormde. De Compagnie wilde daarentegen liever de vrede bewaren en geen geld uitgeven aan het militair ingrijpen tussen de vorsten. Er is een duidelijk contrast tussen Rama Varma, die wilde ingrijpen om zijn rituele soevereiniteit te houden en de Compagnie, waarvoor het oogmerk van de kostenbesparing belangrijker was dan de bescherming van de rituele soevereiniteit van de Cochinse heerser.

De Rajas van Parur waren ook veelvuldig in conflict met de heersers van Alangadu, waarmee al 300 jaar een conflict was, vanwege een oude wrok over de moord van één van de prinsen van Alangadu door een Rajah van Parur.⁸⁶ De *nayars* van Alangadu ‘‘zyn verplicht de doodt van haaren heer off coningh nooijt ongewroocken te laten’’.⁸⁷ De Raja van Cochin en de Compagnie hadden over deze onderlinge conflicten ook twee verschillende manieren van aanpak. In een conflict tussen Parur en Alangadu in 1706, vanwege een claim van Parur over een stuk land van onderhorige heer van Alangadu, wilde de Compagnie vrede via bemiddeling, maar de heerser van Cochin probeerde juist de Raja van Alangadu aan te zetten om Parur aan te vallen.⁸⁸ Ook in 1723 steunde de Raja van Cochin de heerser van Alangadu (Cartadawil) tegen de Raja van Parur.⁸⁹ De Compagnie wilde door middel van bemiddeling en rechtspraak door rechtsprekende brahmanen het conflict oplossen, maar de Raja van Cochin weigerde hier aan mee te werken ondanks dat de Raja van Parur hem in 1717 had gesteund tegen de *Zamorin*.⁹⁰ De aantasting van de rituele soevereiniteit van Rama Varma van Cochin door de heerser van Parur werkte dusdanig door in latere periodes dat naburige vorsten werden gesteund om Parur klein te krijgen. Ondanks dat de Compagnie de eerste beschermheer was van de Rajas van Cochin, steunde de Compagnie de heersers niet onvoorwaardelijk, maar maakten de medewerkers van de Compagnie rationele beslissingen vanuit een financieel oogpunt. Er is hier een duidelijke verschil tussen de Rajas van Cochin, die hun rituele soevereiniteit het belangrijkste achtte, en de Compagnie die de economische positie van deze organisatie op de Malabar kust belangrijker achtte dan de rituele soevereiniteit van de Rajas van Cochin. De Commandeurs van de Compagnie erkenden in deze gevallen echter niet het belang van de rituele soevereiniteit voor de status van de Rajas

⁸⁶ Memorie van Johannes Hertenberg: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2015, ff. 105-106.

⁸⁷ Commandeur Adriaan van Reede in; s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 138.

⁸⁸ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 111-112.

⁸⁹ Cartadawil had vlak hiervoor de *Raja* van Alangadu aangevallen. Memorie van Johannes Hertenberg: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2015, ff. 105-106.

⁹⁰ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 136.

van Cochin (en indirect hun eigen status) en de eventuele gevolgen voor de stabiliteit van het Cochinse rijk.

Alangadu

Alangadu lag ten oosten van Parur en was ook één van de steunpilaren van het Cochinse rijk. Het rijk bestond uit drie kleinere rijken (Mangattij, Cartadawil en Beltadawil) die tezamen werden bestuurd door de twee *tazvahis* (familielijnen), de Karutta- en de Velutta *tazvahi*, van Alangadu.⁹¹ De oudste man van de twee familielijnen kreeg de titel van Raja. De heersers van Alangadu waren van oudsher *Samanthas* (vazal) van Cochin.⁹² In 1663 moest de Raja van Alangadu de Compagnie en de *Zamorin* erkennen als zijn beschermheren.⁹³ Net als Parur leverde Alangadu weinig peper uit, maar wel een aantal levensmiddelen zoals graan. Desondanks werd er met dit rijk ook een contract afgesloten.⁹⁴ De belangrijkste reden waarom goede relaties met deze vorst noodzakelijk waren was de genegenheid die de Rajas van Alangadu vertoonden richting de *Zamorins*.

Net als Parur was Alangadu, met name de Karutta *tazvahi*, geen vriend van Cochin en behoorde het tot de *Panniyur* factie van de *Zamorin*.⁹⁵ Commissaris Hendrik Zwaardecroon (in 1698) en Commandeur Magnus Wichelman (1701) verklaarden beide dat de Raja van Alangadu wel goed luisterde naar de Compagnie en Raja van Cochin, maar de leider van Karutta *tazvahi*, Cartadawil, deed dit niet.⁹⁶ In de Vettuta revolt van 1689 tot 1691 steunde Cartadawil de Vettuta factie die opstandig was tegen de Raja van Cochin (Rama Varma).⁹⁷ Deze genegenheid van de heersers van Alangadu werd terugbetaald door de Raja van Cochin door Cartadawil te steunen tegen Parur in 1706. Uiteindelijk waren in het conflict van de Compagnie en de Raja van Cochin met de *Zamorin* (1715-1717) de rollen omgedraaid.⁹⁸ In dit conflict steunde de Raja van Alangadu de *Zamorin* en Cartadawil de Raja van Cochin.

De Rajas van Cochin en de Compagnie waren ook actief betrokken bij de adopties en successies in het rijk van Alangadu. In 1710 loste Commandeur Ketel en Raja Rama Varma een geschil op dat was ontstaan als gevolg van een onrechtmatige adoptie door de Karutta

⁹¹ Gollennesse, *Memorandum*, 59.

⁹² A. Menon, *Survey of Kerala history*, 197.

⁹³ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 29.

⁹⁴ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 249.

⁹⁵ Commandeur Isbrand Godske in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 71.

⁹⁶ Commissaris Hendrik Zwaardecroon in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 304., Commandeur Magnus Wichelman in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 369.

⁹⁷ Deze opstand was het gevolg van een strijd om de macht tussen de verschillende familielijnen in het Cochinse huis, voor het verloop zie; s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 64-77.

⁹⁸ Voor het verloop van dit conflict zie; s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 133-143.

tazvahi van Cartadawil.⁹⁹ Desondanks blijven er in de periode die volgde meermaals problemen met adopties in dit rijk waaruit een verschil in opvatting tussen Raja Rama Varma en de Compagnie naar voren komt. Rama Varma probeerde in het rijk van Alangadu de rechten over de successie te claimen, als soeverein over dit rijk, en zijn neven uit Cochin in dit rijk te laten adopteren.¹⁰⁰ Het doel van de Raja was om hierdoor zijn invloed in dit rijk te vergroten, maar de twee *tazvahis* van Alangadu probeerden dit te stoppen. Daarnaast zou de overname van het rijk van Alangadu door zijn neven betekenen dat de Rajas van Cochin hun eigen grond zouden vergroten wat zou leiden tot hogere inkomsten voor deze Rajas. In 1718 werd er in Cranganore (gelegen ten noorden van Parur) een contract afgesloten tussen Rama Varma van Cochin, de Compagnie en de twee *tazvahis* dat voortaan de adopties alleen uit het rijk van Valluvanadu (ten oosten van Ponnani) mogen komen en overzien moeten worden door de eerste twee.¹⁰¹ Op 24 december 1723 schreef Commandeur Johannes Hertenberg dat, ondanks het gesloten contract, Cartadawil en Rama Varma probeerden om de neven van de laatste te laten adopteren in Alangadu.¹⁰² De Raja van Cochin probeerde ondanks de afgesloten afspraak zijn macht te vergroten op basis van zijn rituele soevereiniteit, terwijl de Compagnie de rust probeerde te bewaren en de macht van de Raja van Cochin probeerde in te perken. Want indien de macht van de Rajas van Cochin te groot werd, was deze vorst ook moeilijker te beheersen door de Compagnie. Ondanks dat de Rajas van Cochin officieel geen invloed mochten uitoefenen op het bestuur in Alangadu en Parur, waren de Rajas van Cochin volgens de Compagnie constant bezig met het inmengen in de politiek van de kleinere rijken. Volgens historici Pannikar en Cotton konden de Rajas van Cochin dit doen omdat Parur en Alangadu ‘*could be bullied and intimidated from the capital.*’¹⁰³

Contact

In de periode 1725 tot 1750 was er veelvuldig contact tussen de Rajas van Cochin en de Compagnie met Parur en Alangadu. Het contact van de Rajas van Cochin met de kleinere rijken bestond uit; het sturen van gezanten (*Ragiadoors*) door de Rajas naar de kleinere rijken (enkele tot meerdere keren per jaar), ontmoetingen bij de Rajas van Cochin van de kleinere vorsten (enkele tot meerdere keren per jaar) en tot slot militair conflict tussen de Rajas van

⁹⁹ Het geschil ging over een adoptie van de Karutta *Tazvahi* uit de familie van de Vallivattam Nambiyar waardoor de Karutta *tazvahi* een onrechtmatige positie kreeg op de successie in Alangadu; s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 128.

¹⁰⁰ s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 147.

¹⁰¹ Ibidem, 147.

¹⁰² Memorie van Johannes Hertenberg: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2025, ff. 103-105.

¹⁰³ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 117.

Cochin en de kleinere rijken (sporadisch tot enkele keren per jaar). Deze vormen van contact worden beschreven in brieven van de Compagnie en aan de Compagnie, maar er zijn geen bronnen die eerstehands het onderlinge contact in detail beschrijven. Hoogstwaarschijnlijk was er ook veelvuldig contact tussen de verschillende partijen via briefverkeer. Ondanks dat er geen fysiek bewijs is van de brieven, kan dit beweerd worden op basis van enkele bronnen waarin het contact via briefverkeer wel werd genoemd en het veelvuldige contact dat de Compagnie had met deze rijken via briefverkeer.¹⁰⁴

De Compagnie en de Rajas van Cochin hadden ook contact over de verschillende rijken in de vorm van ontmoetingen en brieven.¹⁰⁵ In dit contact werd er bemiddeld over hoe de relaties van de Rajas en de Compagnie met de kleinere rijken er volgens beide partijen uit moesten zien. Het contact van de Compagnie met de kleinere rijken bestond uit; veelvuldig briefverkeer (tientalen brieven over en weer per jaar), het sturen van gezanten door de Compagnie naar de kleinere rijken (enkele tot meerdere keren per jaar), ontmoetingen in Cochin tussen de Compagnie en de kleinere vorsten (enkele tot meerdere keren per jaar) en tot slot militair ingrijpen door de Compagnie in de kleinere rijken (zeer sporadisch)

De ontmoetingen in Cochin tussen de kleinere vorsten en de Commandeurs zijn niet alleen belangrijke vanwege de inhoud van deze ontmoetingen, maar ook omdat de rituelen omgaande deze ontmoetingen een indicatie geven van de status van de kleinere vorsten in de ogen van de Compagnie. Er was een standaard ritueel dat werd gevolgd tijdens deze ontmoetingen; allereerst werden de vorsten opgehaald door een medewerker van de Compagnie (vaak door een ondertolk), waarna ze in een *palanquin* (draagstoel) naar het huis van de Commandeur werden gedragen.¹⁰⁶ Ze werden bij het huis van de Commandeur onthaald door een medewerker van de Compagnie (vaak de oppertolk) onder begeleiding van een haag van militairen, tromgeroffel en een vliegende vaandel. De vorsten werden vervolgens door de medewerker van de Compagnie de trappen omhoog geleid naar de

¹⁰⁴Voor voorbeelden waarin briefverkeer van de *Rajas* van Cochin aan de kleinere vorsten wordt genoemd; Dagregister 28 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 221-223., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 252- 282.

¹⁰⁵ Voor contact tussen de Commandeurs en *Rajas* van Cochin zie onder andere; Dagregister 14 juni 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 355-358., Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 211-214., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 252- 282.

¹⁰⁶ Deze alinea is gebaseerd op de ontmoetingen van de Commandeur met de kleinere vorsten van alle kleinere rijken. Soms wordt er alleen melding gemaakt dat de gebruikelijke rituelen zijn gedaan, hierbij ga ik er van uit dat de bovenstaande rituelen hier ook plaats hebben gevonden. Voor de ontmoetingen met Parur en Alangadu zie on andere; Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 226-230., Dagregister 14 juni 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 355-358., Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 243- 283., Dagregister 28 oktober 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 112-118., Dagregister 4 januari 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 676-687.

Commandeur onder begeleiding van kanonschoten. Aan het begin van de ontmoeting werd vervolgens gevraagd naar de wederzijdse gezondheid en aan het einde werd de ontmoeting besloten met een gift aan de vorst en een herhaling van het aankomst ritueel bij het vertrek van de heerser.

De grote van de militaire haag, het aantal kanonschoten en de waarde van de giften geven een indicatie van de status van de vorsten. Tijdens de ontmoeting tussen de Raja (Moeriannity) van Alangadu en de Commandeur in 1738 werd deze vorst opgewacht door een haag van de gereformeerde kerk tot het huis van de Commandeur (ongeveer 120 meter).¹⁰⁷ De heersers van Parur kregen een soortgelijke haag, terwijl de *Zamorin* in 1718 door een wacht ging van meer dan zeshonderd militairen en de tweede prins van Alangadu (Valluvanadu) werd alleen ontvangen door de gebruikelijk wacht.¹⁰⁸ In de bovenstaande ontmoetingen werden de Rajas van Parur en Alangadu verwelkomt met 7 kanonschoten, de tweede prins van Alangadu door 5 kanonschoten en de *Zamorin* met 9 kanonschoten. Tot slot geven de inkooprijzen van de giften de status aan van de vorsten. Dit blijkt uit bijvoorbeeld de giften die werden gegeven in 1735 en 1736; tweede prins Parur een gift ter waarde van f. 71.2, de Raja van Tekkumkur een gift ter waarde van f. 264.16, de *Ragiadoor* van de *Zamorin* een gift ter waarde van f. 80.19 en tot slot de Raja Cartadawil van Alangadu een gift ter waarde van f. 120.16.¹⁰⁹ Uit de bovenstaande drie indicaties van de status van de kleinere vorsten, blijkt dat de heersers van Alangadu en Parur een lagere status hebben dan een grote vorst zoals de *Zamorin* en een onafhankelijke vorst zoals de Raja van Tekkumkur, maar de heersers hebben wel een hogere status dan hun ondergeschikte prinsen.

Parur en Alangadu in de periode 1725-1750

Op basis van de bekeken bronnen zal ik eerst kort betogen hoe de situatie in beide rijken was in de periode 1725 tot 1750 en hoe de relaties van de Rajas van Cochin en de Compagnie eruit zagen met deze kleinere rijken. Vervolgens zal ik via een aantal fragmenten, die kenmerkend zijn voor het beleid in deze periode, deze relaties laten zien.

Voor het rijk van Alangadu kan de gehele periode worden gezien als een constante

¹⁰⁷ Voor de desbetreffende ontmoeting zie; Dagregister 28 november 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 533-549. De afstand van de kerk tot het huis van de commandeur is berekend aan de hand van de volgende kaart; Nationaal Archief, Den Haag, Verzameling Buitenlandse Kaarten Leupe, nummer toegang 4. VEL, inventarisnummer 889.

¹⁰⁸ Voor de ontmoeting met de *Zamorin* in 1718 zie; NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 1928, ff. 20-64. Voor de ontmoeting met de tweede prins van Alangadu (Valluvanadu) zie; Dagregister 4 december 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 616-623.

¹⁰⁹ Missive van 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, ff. 552-688., Missive van 30 april 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 60-238.

interne worsteling tussen de verschillende prinsen in dit rijk, als gevolg van het gesloten contract van 1718 en de inmenging van de Rajas van Cochin en Parur in dit rijk. Het kan opgedeeld worden in vier periodes; Cartadawil tegen de derde prins van Beltadawil (1725-1729), Cartadawil tegen de tweede prins (Moeriannity) (1729-1735), Raja (Moeriannity) tegen tweede prins (Valluvanadu) (1735-1741) en tot slot de heerschappij van de Valluvanadu prinsen (1741-1750).¹¹⁰ Met name in de periode 1725 tot 1741 probeerden de Rajas van Cochin hun invloed te vergroten in dit rijk door middel van de verschillende partijen tegen elkaar uit te spelen en het doen van adopties die tegen het bovengenoemde contract ingingen. Nadat in 1741 de heerschappij in Alangadu overging naar de Valluvanadu prinsen en er in 1743 een boete werd betaald door de nieuwe heerser aan de Raja van Cochin, lieten de Cochinse vorsten Alangadu veelal met rust (of werd eventuele inmenging door de Rajas van Cochin niet genoemd in de brieven van de Commandeurs). Naast de Rajas van Cochin, bemoeiden de heersers van Parur zich de gehele periode ook met de verschillende partijen in Alangadu. Dit uitte zich in de vorm van constant conflict en het uitspelen van de verschillende partijen tegen elkaar omdat een verenigd Alangadu ‘in staat was om het hoofd te bieden aan Parur.’¹¹¹ Tegenover de inmenging van de vorsten van Cochin en Parur stelde de Compagnie een beleid van de-escalatie. Met name in de periode 1725 tot 1738 probeerde de Compagnie interne rust te creëren en te bewaren, en ongeoorloofde inmenging van Cochin en Parur in dit gebied te stremmen. Na 1738 probeerde de Compagnie nog steeds de rust te bewaren in Alangadu, maar weigerde de Commandeur dit te doen totdat er peperleveranties werden gedaan door Alangadu.¹¹² Met als gevolg dat er in de periode tot 1750 sprake was van een verminderd contact tussen de vorsten van Alangadu en de Compagnie.

De periode in Parur kan gezien worden in het licht van constante bemoeienis en conflict met Alangadu en van een verandering in de relatie met Cochin. In de periode 1725 tot

¹¹⁰ Voor informatie over de opvolging in het rijk van Alangadu zie Appendix 3. In alle bekeken bronnen wordt geen melding gemaakt van de namen van de verschillende vorsten en prinsen op de naam van Cartadawil na.

¹¹¹ Het citaat komt uit; Dagregister 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 211-214. Voor conflicten tussen Parur en Alangadu zie onder andere; Dagregister 2 april 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 4-5., Dagregister 8 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 112-113., Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 226-230., Dagregister 30 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 285-287., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 58-60., Dagregister 20 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 134-135., Dagregister 16 maart 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 482-484., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 195v-197., Missive 20 oktober 1726: ibidem, ff. 195v-197., Missive 3 mei 1728: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 148-155.

¹¹² In de periode voor 1738 wordt er in de bekeken bronnen geen enkele keer iets gezegd over de peperleverantie. Na deze periode, en met name 1738 en 1739 wordt dit wel veelvuldig gedaan zie; Dagregister 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 254-255., Dagregister 28 november 1738: ibidem, ff. 533-549., Dagregister 15 december 1738: ibidem, ff. 675-680., Dagregister 5 januari 1739: ibidem, ff. 879-882.

1731 had de Raja van Parur een goede band met Ravi Varma van Cochin. De Compagnie schreef meermalen dat de eerstgenoemde heerser van Parur Ravi Varma probeerde op te zetten tegen andere heersers, met name die van Alangadu, “met als doel hier en daar een stuck land ontfutselen.”¹¹³ De Compagnie probeerde in deze periode er vooral voor te zorgen dat beide partijen zich niet bemoeiden met Alangadu en dat de Cochinse Raja zich niet liet beïnvloeden door de slechte raden van de Raja van Parur. In 1731 was er sprake van een intern conflict in Parur, waarin de tweede prins van Parur de Raja verdreef.¹¹⁴ Dit was het begin van een periode van constant conflict tussen de Rajas van Cochin en de regerende tweede prins (vanaf 1735 Raja) van Parur.¹¹⁵ De Compagnie probeerde te bemiddelen tussen deze twee rijken en zich buiten het oorlogsgeweld te houden.¹¹⁶ Desondanks vond de Compagnie het enkele malen noodzakelijk om Rama Varma van Cochin militair te steunen tegen Parur.¹¹⁷

Beleid: de-escalatie tegenover machtsvergroting

Het beleid dat door de Rajas van Cochin werd gevoerd kan worden teruggebracht tot het consolideren en vergroten van hun macht in Alangadu en Parur. Tegenover dit beleid stelde de Compagnie de-escalatie van de onderlinge conflicten, het balanceren van de verschillende rijken en noodgedwongen militaire interventie. Aan de hand van de volgende fragmenten wordt duidelijk hoe dit beleid er in de praktijk uit zag. Het is hierbij belangrijk om te realiseren dat de relaties van de rijken niet apart van elkaar gezien kunnen worden, maar dat alle rijken enorm met elkaar verweven waren. Ook zal blijken dat er in binnen deze rijken vaak meerdere facties waren die niet alleen door de Compagnie en de Rajas van Cochin tegen elkaar werden uitgespeeld, maar dit ook deden bij de Compagnie en de Rajas van Cochin.

¹¹³ De Compagnie betuigt in de volgende bronnen dat de *Raja* van Parur bezig is met het opzetten van Ravi Varma tegen de andere heersers in het Cochinse rijk; Dagregister 14 juni 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 355-358., Dagregister 16 maart 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 482-484., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 195v-197., Missive 20 oktober 1726: ibidem, ff. 195v-197.

¹¹⁴ Missive 19 oktober 1731: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2247, f. 30., Missive 19 oktober 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 243-248., Missive 3 mei 1728: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 148-155., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, ff. 256-260., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 252- 282.

¹¹⁵ Veelvuldig is er sprake van militair conflict tussen de *Rajas* van Cochin en de vorst van Parur zie onder andere; Missive 24 april 1735: VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 427-439., Missive 14 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, ff. 4-7., Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 32v-36.

¹¹⁶ Voor de bemiddeling van de Compagnie in het conflict tussen de *Rajas* van Cochin en de vorst van Parur zie onder andere; Missive 24 april 1735: VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 427-439., Missive 14 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, ff. 4-7., Dagregister 28 oktober 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 112-118., Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 32v-36.

¹¹⁷ Voor militaire steun van de Compagnie aan Rama Varma van Cochin zie; Missive 19 januari 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, 62-65v., Missive 17 oktober 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, ff. 36-40v.

Daarnaast waren er ook andere partijen rondom Parur en Alangadu die invloed konden uitoefenen in de problematiek binnen deze rijken. Tot slot wordt er in het vervolg maar een klein gedeelte van de problematiek in dit gebied belicht op basis van de bekeken bronnen. De bekeken fragmenten zijn desondanks representatief voor de problematiek en kunnen worden gebruikt voor het beantwoorden van de hoofdvraag.

Op 29 mei 1725 schreef de Commandeur in een missive dat er een adoptie uit Moeriannity in Alangadu was gedaan door Raja Cartadawil van Alangadu. Deze adoptie was gedaan ‘in weerwil van d’ Edele Compagnie, en’t Cochinse rijk’ en daarom was de Raja van Cochin door de Commandeur aanbevolen om ‘actie tegens gemelte Mangattij [Alangadu] te formieren’, waarop de Rami Varma van Cochin ook vijfhonderd *nayars* naar Alangadu stuurde.¹¹⁸ Het is duidelijk dat beide Ravi Varma en de Compagnie zich aangetast voelden in hun soevereiniteit omdat de adoptie van de Moeriannity prins tegen het contract van 1718 inging. De hoofdtolk van de Compagnie had vervolgens een gesprek met de tweede prins (Beltadawil) van Alangadu, hierin gaf deze prins toe dat hij de Compagnie en Cochin bedrogen had met het doen van de adoptie, maar ‘dat de adoptie was geschied, met consent van den koning van Cochin.’¹¹⁹ Tegelijkertijd waren er ook enkele schermutselingen gaande tussen Parur en Alangadu, maar over deze schermutselingen en het bovenstaande schreef de Commandeur dat ‘d’ Edele Compagnie buijten hare questien houden, soo lang ’t maar eenigsints te vermijden is, niet denkende dat die adoptie van langen duur sal sijn.’¹²⁰ Tijdens een ontmoeting in Alangadu met Raja Cartadawil liet deze ook blijken dat de adoptie was gedaan ‘met voorkennise en consent van sijn hoogheijt [Ravi Varma].’¹²¹ Ravi Varma bleef desondanks volhouden dat dit ‘de grootste leugens van de weerelt’ waren. Uiteindelijk werd er besloten dat Ravi Varma gelijk had en dat Raja Cartadawil en zijn tweede prins een boete moesten betalen aan de Cochinse heerser.¹²² Beide Ravi Varma en de Commandeur lieten duidelijk blijken dat de onrechtmatige adoptie een aantasting van hun soevereiniteit was en dat de prinsen van Alangadu hier boete voor moesten doen. Daarnaast beweerden de prinsen van Alangadu dat Ravi Varma hiervan af wist, wat zou wijzen op de inmenging van Ravi Varma in dit rijk buiten de kennis van de Commandeur.

In de missive van 22 oktober 1725 betoogde de Commandeur dat de Raja van Parur de heerser van Cochin voorzag van raad, maar dat de Commandeur dit had afgeraden omdat de

¹¹⁸ Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 226-230.

¹¹⁹ Ibidem, f. 228.

¹²⁰ Ibidem, f. 229.

¹²¹ Dagregister 18 juni 1725: Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 235-240.

¹²² Ibidem, 238-240.

Raja van Parur dit deed vanwege ‘desselvs eijgen baat.’¹²³ In een brief gericht aan de Raja van Parur schreef de Commandeur op 26 november 1725 dat hoofdtolk van Meekeren tweemaal had geprobeerd om de prinsen van Alangadu naar de Commandeur te brengen, maar dat deze twee keer verhinderd werden door een aanval van de Raja van Parur op fort van Alangadu.¹²⁴ Desondanks verklaarde Raja Cartadawil dat hij een brief had ontvangen van Ravi Varma van Cochin waarin de laatstgenoemde verklaarde dat Alangadu de eerste agressor was in het conflict.¹²⁵ Raja Cartadawil verklaarde dat hij wilde dat de Compagnie en vier onpartijdige rechters hierover een uitspraak zouden doen, die hij zou gehoorzamen. Hierop volgden een briefwisseling en een ontmoeting tussen Ravi Varma van Cochin en de Commandeur, waarin de Commandeur betoogde ‘niet anders wenschte, dan dat de versoening tussen zijn hoogheijts [Cochin en Parur] en Mangattij te wege gebragt was.’¹²⁶ Ravi Varma verklaarde dat het conflict kwam door de adoptie uit Moeriannity in Alangadu die teniet gedaan moest worden. Omdat deze adoptie nadelig was voor Parur en het Cochinse rijk, en daarnaast tegen het gesloten contract van 1718 inging. De Commandeur antwoordde hierop dat dit ‘voornemen van den koning [Parur] meer opzigt had op het voordeel van Paroe, dan zijn hoogheijts [Cochin] eijgen belangen diende.’ Ravi Varma en de Raja van Parur verklaarde daarnaast, tijdens een ontmoeting met hoofdtolk van Meekeren, dat zij hun geschillen met Alangadu wilden neerleggen, de adoptie van de Moerianitty ongeldig wilden verklaren en Alangadu in tweeën wilde verdelen. De Commandeur verklaarde dat hij ‘geen stem soude geven, Cartadawil van Mangattij te separeren, als nadeelig zijnde voor het rijk; voor het overige konde zijn hoogheijts daar omtrent doen wat hem beliefdde, en toezien, wat er van quam.’ De Commandeur vond het dus vooral belangrijk dat er rust was in de regio en dat het rijk van Alangadu intact bleef en er geen versnippering plaatsvond, omdat een mogelijke splitsing van het rijk de overhand zou kunnen geven aan Cochin of Parur.

In de periode tot 1731 bleven de Rajas van Cochin en Parur zich bemoeien met een scheiding binnen Alangadu en continueerden de geschillen tussen Parur en Alangadu en vervolgde de Raja Parur het opzetten van Cochin tegen Alangadu.¹²⁷ Daarnaast, probeerde Ravi Varma van Cochin zijn macht te vergroten in Alangadu door het doen van adopties en

¹²³ Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 1725, ff. 76v-77.

¹²⁴ Dagregister 26 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 210-212.

¹²⁵ Dagregister 28 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 221-223.

¹²⁶ Voor deze briefwisseling zie; Dagregister 28 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 225-231., Dagregister 14 januari 1726: Ibidem, ff. 355-358.

¹²⁷ Voor de continuerende pressie van de *Rajas* van Cochin en Parur om Alangadu te scheiden zie; Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 195v-197., Missive 20 oktober 1726: ibidem, ff. 195v-197.

het overnemen van landerijen middels militaire middelen.¹²⁸ De adopties die Ravi Varma probeerde te bewerkstelligen waren adopties van zijn neven in Alangadu, waarmee hij dit rijk verder naar zich toe kon trekken en zijn eigen landen vergroten. Dit werd tegen gewerkt door de Compagnie, omdat elk rijk intact moest blijven en het Cochinse rijk ook niet te groot en oncontroleerbaar mocht worden. De Compagnie probeerde gedurende deze periode de onderlinge conflicten te de-escaleren, de invloed van Parur op de Raja van Cochin te ontmoedigen en de macht van de Cochinse heerser in Alangadu te beperken.¹²⁹ In de bovenstaande fragmenten komt duidelijk naar voren dat Ravi Varma van Cochin, al dan niet beïnvloed door de Raja van Parur, zijn invloed in Alangadu probeerde te vergroten terwijl de Compagnie vooral geïnteresseerd was in de-escalatie in het gebied, het balanceren van de verschillende machten en ervoor te zorgen dat de Raja van Cochin luisterde naar de Compagnie en niet naar de raad van de Raja van Parur.

In de periode na 1731 behield de nieuwe Raja van Cochin (Rama Varma) hetzelfde beleid van inmenging via adopties, successies en sporadisch militaire ingrijpen om zijn macht over dit rijk te vergroten. Parur, onder de nieuwe heerser (tweede prins en later Raja), bleef ook invloed uitoefenen over Alangadu en was in constant conflict met de heersers van dit rijk. De grote verandering die echter plaatsvond, was dat de Raja van Parur werd verdreven door de tweede prins van Parur (vanaf 1735 Raja). Daarnaast was er vanaf 1731 tot 1741 een constante staat van interne geschillen in Alangadu, waardoor de nieuwe Raja van Cochin zich nog meer ging inmengen in de adoptie en successie in Alangadu. Commandeur Adriaan Maten schrijft op 18 april 1733 dat Rama Varma van Cochin, ondanks het verbod door de Compagnie, de verdreven Raja van Parur heeft gesteund in een aanval tegen de regerende tweede prins van Parur.¹³⁰ De Commandeur liet vervolgens weten aan Rama Varma dat hij voortaan de verdreven Raja niet mocht steunen en dat hij een ontmoeting met Raja Cartadawil van Alangadu en de regerende tweede prins van Parur moest houden. Deze ontmoeting vond echter niet plaats omdat de heerser van Cochin telkens verdween onder excuus dat hij een ceremonie moest bijwonen in een tempel. De beide vorsten van Parur en Alangadu wilden

¹²⁸ Voor de poging van het vergroten van de macht van Ravi Varma in Alangadu zie; Dagregister 16 maart 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, f. 482-484., Dagregister 4 april 1726: ibidem, ff. 9-11., Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 211-214., Missive 3 mei 1728: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 148-155., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, ff. 256-260., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 252- 282.

¹²⁹ Voor verdere de-escalatie en het trachten te stoppen van de invloed van Parur over Cochin zie; Missive 19 oktober 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 243-248., Missive 3 mei 1728: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 148-155., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, ff. 256-260., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 252- 282.

¹³⁰ De volgende paar zinnen zijn op deze brief gebaseerd; Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 245-290.

hun onderlinge geschil oplossen, de regerende tweede prins van Parur wilde een bedrag betalen ter onderhoud van de verdreven Raja en de Compagnie wilde bemiddelen met behulp van onafhankelijke vorsten. Desondanks bleef Rama Varma van Cochin de verdreven Raja van Parur steunen. Op 13 februari 1734 schreef Adriaan Maten over Rama Varma ‘dat men met eenen trouweloosen Cochinese koning te doen heeft, gelijk zulx in’t vervolg deeses uw hoog edel kortelijk dog in eerbied zal werden gedemonstreerd.’¹³¹ In dezelfde brief vervolgde Adriaan Maten dat Rama Varma samen met Raja Cartadawil de tweede prins (Moeriannity) van Alangadu probeerden te verdrukken zonder dat hij de gevolgen hiervan inzag. De tweede prins (Moeriannity) van Alangadu kon eventueel zijn broer, de heerser van Moeriannity, en de regerende tweede prins van Parur tot hulp roepen. Deze vorsten tezamen konden de Raja van Cochin weerstand bieden.

Tot 1741 bleef de Raja van Cochin adopties doen in Alangadu, de twee partijen in Alangadu tegen elkaar uitspelen en was hij constant in gevecht met de heerser van Parur.¹³² Commandeur Adriaan Maten en Commandeur van Gollenesse schreven over het beleid van Rama Varma dat hij ‘poogt dan desen tweede prins [Parur] ten eenemaal te ruineren, en onder hem te brengen’ wetende dat ‘hij zijnen magt daer door niet alleen zoude vergrooten, maer ook als dan wel occasie vinden om het Mangattijse [Alangadu] rijk al mede na zijne pijpen te doen dansen.’¹³³ Een korte inval in Alangadu door de regerende tweede prins van Parur in 1734 was het echte begin van een constante staat van wederzijdse agressie tussen de heersers van Parur en Cochin.¹³⁴ Rama Varma van Cochin wilde dat de Compagnie hem zou helpen met zijn leger te bewapenen en militair te steunen, maar de Commandeur prefereerde een oplossing ‘via minnelijke wegen.’ In een gesprek met de Paliyath Achan (een belangrijk vazal van Cochin) betoogde de Commandeur dat de Raja van Cochin ‘niet bevoegt was het minste sonder voorkennise of den raad van zijnen protector ingenomen hebben, te ondernemen’ en dat men een gezant van de Compagnie naar deze vorst zou sturen om te kijken of hij wilde ‘afzien van sodanige oorlogs preperatien te maken.’ Uit dit citaat blijkt dat de Commandeur vond dat, als protector van de Rajas van Cochin, de heersers van Cochin geen oorlog mochten ondernemen zonder toestemming van de Compagnie. Desondanks bleef de Raja van Cochin

¹³¹ Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 35 en 48.

¹³² Zie onder andere; Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 243- 283., Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 35-48., Missive 24 april 1735: VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 427-439. Missive 14 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, ff. 4-7., Dagregister 1 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 391-399., Dagregister 29 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 574-583., Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 32v-36., Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 71v-72v.

¹³³ Missive 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, ff. 784-793.

¹³⁴ Volgende paar zin zijn gebaseerd op; Missive 24 april 1735: VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 427-439.

de gehele periode, tot 1750, doorgaan met zijn conflict en werd de Compagnie zelfs gedwongen om hem noodgedwongen militair te steunen.¹³⁵ Met name in de periode na 1736, als de verdreven Raja van Parur gestorven is, begon de nieuwe Raja van Parur zich ‘opgeblazen, onhandelbaar en onverdraagelijk’ te gedragen.¹³⁶ De Compagnie moest nu de Raja van Cochin wel steunen omdat ‘desen Ragia [Raja van Parur], die het hert [hart] te hoog legt, om langer dependent van het Cochinse rijk te zijn, ontrust de geheele Mallabaer door zijnen woelenden en wreveligen inborst, want hebbende den koning zijnen wettige heere, door menigvuldige hostile acties, en onverdraagelijke affronten sedert een reeks van jaren getergt, en tot het uiterste gebracht.’¹³⁷ De combinatie van het feit dat hij zich onafhankelijk wilde maken en de naburige vorsten van de Panniyur factie tegen de Raja van Cochin op probeerde te zetten, maakte het voor de Compagnie noodzakelijk om in te grijpen. Indien dit niet zou gebeuren was er een kans dat de Raja van Parur het rijk van Cochin zou kunnen overvallen, wat het einde voor de Compagnie in Cochin en Malabar zou kunnen betekenen. Het is opvallend te noemen dat pas vanaf 1739 voor het eerst in een Missive of dagregister de peperhandel in dit gebied werd genoemd.¹³⁸ Waarschijnlijk werd de peperhandel in Parur toen belangrijker voor de Compagnie omdat er minder peper uit het zuiden gehaald kon worden door de opkomst van Martanda Varma en de Compagnie meer geld nodig had als gevolg van de oorlog met deze heerser van Travancore.

In de periode tot 1741 trachtte de Compagnie in Alangadu de inmenging van de Raja van Cochin in adoptie en successiegeschillen te stoppen.¹³⁹ Hierdoor hield de Compagnie zich aan het gemaakte contract, maar tegelijkertijd weerhield het de Raja van Cochin om gedeeltes van zijn rituele soevereiniteit (in de vorm van adopties en successies) over Alangadu uit te voeren. In het adoptiegeschil van 1733 wilde de Cochinse vorst één van zijn neven adopteren in Alangadu, maar de Compagnie wilde dit voorkomen. Indien de Cochinse vorst niet wilde luisteren wilde de Commandeur de vorst van Alangadu steunen en via deze weg alsnog de adoptie voorkomen. De Compagnie was dus niet bang om tegen de Raja van Cochin in te gaan, en andere vorsten tegen hem uit te spelen, zelfs als dit zijn rituele soevereiniteit

¹³⁵ Missive 19 januari 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, 62-65v.. Missive 17 oktober 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, ff. 36-40v.

¹³⁶ Missive 30 april 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 224v-226.

¹³⁷ Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 32v-36.

¹³⁸ Zie onder andere; Dagregister 22 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462., Missive 21 oktober 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2494, ff. 42-43v., Missive 9 augustus 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, f. 170v.

¹³⁹ De Compagnie deed dit onder andere in 1733 toen het de *Raja* van Cochin weerhield om zijn neven te laten adopteren in Chazhur; Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 243- 283.

aantastte.¹⁴⁰ Doordat de Commandeurs van de Compagnie zelf bepaalde wie er werd geadopteerd en wie er de succeuser was in de kleine rijken nam de Compagnie gedeeltes van de rol van de Rajas van Cochin als *great kings* over. Een andere voorbeeld hiervan is als de Raja van Parur in 1735 naar de Commandeur kwam, in plaats van de Raja van Cochin, toe om gekroond te worden als Raja.¹⁴¹ De Compagnie was daarnaast ook betrokken bij de interne problemen in Alangadu, maar vanaf 1738 is er een plotselinge verandering in het beleid wat de Compagnie hierin voerde.¹⁴²

De Compagnie begon vanaf dit moment in de brieven aan de verschillende prinsen van Alangadu te eisen dat er beterschap komt in de peperleverantie en uiteindelijk in 1739 dat ‘wij [Compagnie] bij ons vastelijk beslooten hebben gelijk wij u hoogheijts [Alangadu] dat meer als eens hebben geschreven, en ook mondeling laeten weten, dat wij u hoogheijts geen de minste hulpe zullen bewijzen voor, en al een eer u hoogheijts de peper: van dese jaere die nu laest droog sal wesen aan d’ Edele Compagnie komt te leveren.’¹⁴³ De periode die volgde, met name nadat de geadopteerde Rajas van Valluvanadu heersten in Alangadu, is er in de bronnen nog maar sporadisch iets te vinden over Alangadu.¹⁴⁴ Aan de ene kant is dit te wijten aan de voldoening die in 1743 was gedaan door de heerser van Alangadu aan Rama Varma van Cochin, waarmee Cochin tevreden was gesteld.¹⁴⁵ Anderzijds is een waarschijnlijke reden dat het gebied relatief onbelangrijker werd vanwege de sterke opkomst van Martanda Varma’s Travancore, zeker als er in acht wordt genomen dat het gebied van Parur en Alangadu weinig peper leverde. De gelimiteerde macht (in geld en manschappen) kon beter elders (in het zuiden van Cochin) worden gebruikt dan in het relatief onbelangrijke noorden van Malabar waar de Compagnie in economisch opzicht minder te verliezen had. Het is goed

¹⁴⁰ Ibidem.

¹⁴¹ Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr 9018, ff. 664-673.

¹⁴² Voor voorbeelden van de constante bemiddeling van de Compagnie in de interne zaken van Alangadu zie: Dagregisters van 1738 en 1739 onder andere: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 254-255, 320-322, 454-456, 479-481, 533-549, 612-623., Dagregister 14 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 488-491.

¹⁴³ Het citaat komt uit het dagregister van 6 januari 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 934-936. Voor de opkomst van de vragen over de peperleveranties zie onder andere; Dagregister 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 254-255., Dagregister 28 november 1738: Ibidem, ff. 533-549., Dagregister 15 december 1738: Ibidem, ff. 675-680., Dagregister 5 januari 1739: Ibidem, ff. 879-882.

¹⁴⁴ In 1743, 1744 en 1746 wordt er nog wel bericht gemaakt van onrust tussen Parur en Alangadu: Missive 19 oktober 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, f. 20-20v., Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 68v-70v., Missive januari 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, ff. 53v-54. Daarnaast wordt er nog gemeld dat de *Raja* van Parur in slechte gezondheid verkeerd en dat hij in 1750 wederom hult met de *Raja* van Cochin: Missive 24 oktober 1747: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2694, ff. 36-36v., Missive 29 april 1750: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2758, ff. 94v-95.

¹⁴⁵ Missive 19 oktober 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 20-20v.

mogelijk dat de inmenging van de Rajas van Cochin wel doorging in de jaren 1741 tot 1750, maar dat dit niet naar voren komt omdat de Compagnie dit gebied minder beschreef.

De Cochinese peperlanden, Purrakad en Vadakkumkur

Purarakad

Het rijk van Purrakad, gelegen zuidelijk van het Vembanad meer, was één van de vier steunpilaren van het Cochinese rijk. Dit rijk werd net als Parur bestuurd door een *Nambuthiri* Raja en was één van de belangrijkste havens binnen het Cochinese rijk.¹⁴⁶ Ondanks dat de Compagnie in 1643 al een contract sloot met Purrakad, steunde de Raja van Purrakad in 1663 de Portugezen.¹⁴⁷ De Rajas van Purrakad steunden de Portugezen omdat Purrakad sterk opkwam in de Portugese periode in Malabar.¹⁴⁸ Nadat de Compagnie dreigde om Purrakad binnen te vallen, onderwierp de heerser van Purrakad zich aan de Compagnie en werd er een pepercontract bevestigd.¹⁴⁹ Een bijkomstigheid was dat de Engelsen Compagnie, die hier een factorij had, ook uit dit rijk werd gezet.¹⁵⁰

Het rijk van Purrakad hoorde bij de *Chovvaram* factie van de Cochinese Rajas en was daarnaast een bondgenoot van Cochin. De belangrijkste reden waarom dit rijk belangrijk was voor de Cochinese heersers waren de 30.000 *nayars* die hij in het veld kon sturen, volgens de bezoekende predikant Jacobus Canter Visscher in 1717.¹⁵¹ In tegenstelling tot Parur en Alangadu vermelden de literatuur en memories van overgaven, in de periode tot 1725, zelden enige vorm van contact of relaties tussen de heersers van Cochin en Purrakad. Voor de Compagnie was dit rijk belangrijk vanwege de peperleverantie en om de machten in het zuiden van Cochin in balans te houden. Het rijk van Purrakad zelf leverde maar een kleine hoeveelheid peper, maar fungeerde als verzamelplaats voor de grote hoeveelheid peper die uit Vadakkumkur en Tekkumkur kwam.¹⁵² De functie van Purrakad als verzamelplaats voor de peper uit deze twee rijken was niet de ideale situatie voor de Compagnie en de Rajas van Cochin. De Rajas van Purrakad ontvingen namelijk de pepertol, in plaats van de heersers van Cochin, voor het invoeren van de peper in hun landen.¹⁵³ De Compagnie en de Raja van Cochin waren bang voor de mogelijkheid dat met deze tolinkomsten de Rajas van Purrakad de verdreven Raja van Cochin zouden steunen in 1664.¹⁵⁴ De Compagnie wilde de peper idealiter gezien kopen in Vadakkumkur en Tekkumkur en doorvoeren naar Cochin, maar dit

¹⁴⁶ s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XXVI., A. Menon, *Survey of Kerala History*, 60.

¹⁴⁷ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 246., s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 26-29.

¹⁴⁸ Pannikar en Temple, *Malabar and the Portuguese*, 205.

¹⁴⁹ s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XLVI en LVIII.

¹⁵⁰ Ibidem, XLVI.

¹⁵¹ Pol, *Mallabaarse brieven*, 192.

¹⁵² Gouverneur van Ceylon Jacob Hustaert in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 26.

¹⁵³ Ibidem, 26.

¹⁵⁴ Ibidem, 31.

bleek niet te bewerkstelligen en daardoor waren goede relaties met de Rajas van Purrakad noodzakelijk.¹⁵⁵ Daarnaast was de Compagnie genoodzaakt om in de eerste jaren van de aanwezigheid in Malabar hogere prijzen voor de peper te betalen aan de kooplieden van Purrakad.¹⁵⁶ Er heerste namelijk angst onder de Compagnie dat de Rajas van Purrakad, en de kooplieden van dit rijk, anders de peper wederom zouden verkopen aan de Engelsen. Vanaf 1698 was de Commandeur ook genoodzaakt om een peperpas, waarmee 100 *candies* peper legaal naar de Kust van Coromandel kon worden verscheept, uit te geven aan de Raja van Purrakad als zijn kooplieden hadden voldaan aan het jaarlijkse pepercontract.¹⁵⁷ In 1677 schreef Commandeur van Reede tot Drakestein dat Purrakad klein moest blijven, maar niet verdukt mocht worden door Tekkumkur, Vadakkumkur en Cochin, want tezamen met Vadakkumkur is 'Porca [Purrakad] de sleutel der Cochinse landen tegen alle zuyderraggias.'¹⁵⁸

Toen in 1691 Purrakad werd aangevallen door de Raja van Kayamkulam werd er dan ook sterk gereageerd door de Compagnie en Rama Varma van Cochin. Een alliantie van onder andere Purrakad, Cochin en de Compagnie dreef de Raja van Kayamkulam terug en herstelde de Raja van Purrakad.¹⁵⁹ Ook in 1698 was er een geschil tussen de heerser van Purrakad en Kayamkulam waarin de Compagnie bemiddelde.¹⁶⁰ Ondanks deze hulp van de Compagnie en de Rajas van Cochin steunde de heerser van Purrakad in 1700 de *Zamorin* van Calicut tegen de Cochinse heerser.¹⁶¹ Hierdoor ontstond de mogelijkheid dat Cochin zou worden aangevallen vanuit het noorden en het zuiden. De Compagnie hield dit echter tegen door de Raja van Purrakad te betalen. In de periode die volgde, steunden de Rajas van Purrakad de heerser van Cochin wel.¹⁶² Daarnaast bemiddelden de vorsten Purrakad en Cochin met de Compagnie om de macht van de Raja van Kayamkulam in te perken in 1704 en 1711.¹⁶³ Net als in de noordelijke rijken van Alangadu en Parur probeerde de Compagnie ook in het zuidelijk deel van Cochin de machten van de verschillende Rajas in balans te houden en eventuele verschuivingen tegen te houden.

¹⁵⁵ Ibidem, 33.

¹⁵⁶ Ibidem, 33.

¹⁵⁷ Commandeur Hendrick Zwaardecroon in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 304. Één *candy* peper is 500 pond.

¹⁵⁸ Commandeur van Reede tot Drakenstein in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 130 en 132.

¹⁵⁹ Commissaris van Reede tot Drakenstein in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 230-231.

¹⁶⁰ Commandeur Magnus Wichelman in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 371-372.

¹⁶¹ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 32.

¹⁶² Onder andere in 1704, 1717 en 1720: s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 106, 135-136 en 149-150.

¹⁶³ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 106., Lannoy, *Perumals of Travancore*, 25.

Purarakad in de periode 1725-1750

In tegenstelling tot het veelvuldige contact dat de Rajas van Cochin en de Compagnie hadden met de noordelijke kleine rijken, komt er alleen veelvuldig contact tussen de Compagnie met Purarakad naar voren in de bronnen. Volgens de bronnen beperkte het contact van de Rajas van Cochin met de Raja van Purarakad in de periode 1725-1750 zich tot enkele ontmoetingen.¹⁶⁴ Deze ontmoetingen vonden plaats indien er een verbond werd gesloten waar beide heersers deel van uit maakten, als beide vorsten fungeerden als arbiters in onderlinge geschillen tussen andere Malabaarse vorsten en indien er interne twisten waren in het Cochinse hof. Zoals eerder aangegeven is, was vooral het noorden van Cochin belangrijk voor de Cochinse Rajas omdat dit gebied van belang was tegen de grote vijand, de *Zamorin*. Het zuiden was daarentegen van minder groot belang voor de Cochinse heersers, omdat de *Zamorin* daar een minder groot gevaar was. De onderlinge relaties werden dan ook alleen onderhouden indien er sprake was van een situatie die grote negatieve gevolgen kon hebben voor de Rajas van Cochin. Daarnaast lag Purarakad ook verder van Cochin en was het waarschijnlijk moeilijker voor de Cochinse Rajas om hier hun macht uit te breiden. Het onderlinge contact was vooral incidenteel en vond alleen plaats indien dit strikt noodzakelijk was.

Het contact dat de Compagnie had met dit rijk bestond uit veelvuldig briefverkeer tussen de Raja en de Compagnie, ontmoetingen met de Raja en zijn gezanten, ontmoetingen met de kooplieden van Purarakad en tot slot zeer sporadische militaire conflicten.¹⁶⁵ Het briefverkeer was minder intensief dan het briefverkeer met de noordelijke rijken. Dit is hoogstwaarschijnlijk omdat in Purarakad zelf een factorij was, waar van dag tot dag contact plaatsvond en daarom was het contact met de Commandeur minder frequent.¹⁶⁶ Daarnaast stond de factorij van Purarakad formeel onder de handelspost in Quilon waar waarschijnlijk de kleinere zaken met betrekking tot Purarakad werden geregeld.¹⁶⁷ Naast deze brieven waren er ook enkele ontmoetingen tussen de Raja van Purarakad en de Commandeurs van de

¹⁶⁴ Ontmoetingen met Cochin: Missive 20 december 1724: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 346-356., Dagregister 11 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 452-465., Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713.

¹⁶⁵ Voor de militaire conflicten van de Compagnie met Purarakad zie; Missive 5 november 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 58-62., Missive 22 oktober 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 18-19v.

¹⁶⁶ s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, LII. Ik heb geen bronnen gevonden van de factorij Purarakad zelf noch van het comptoir Quilon waar het onder stond.

¹⁶⁷ *Ibidem*, LVII.

Compagnie.¹⁶⁸ Tijdens deze ontmoetingen werden er net als bij de ontmoeting met de *Zamorin* in 1717 negen kanonschoten gelost. Daarnaast werd de Raja van Purrakad ontvangen door een erewacht die vergelijkbaar was met die van de Rajas van Parur en Alangadu. Er werd echter meer geld uitgegeven aan de giften voor de Raja van Purrakad. Op basis van de rituele criteria van de ontmoetingen en het feit dat de Raja van Purrakad een *Nambuthiri* vorst was, kan er van uit worden gegaan dat deze vorst een hoge status had in de ogen van de Compagnie. Naast de ontmoetingen die de Compagnie had met de vorst van Purrakad, had de Compagnie ook jaarlijkse ontmoetingen met de kooplieden van Purrakad.¹⁶⁹ In deze ontmoetingen werden er nieuwe pepercontracten vastgelegd tussen de kooplieden en de Compagnie. In ruil voor het aangaan van de contracten kregen de kooplieden betaald en de Raja kreeg tolgelden, daarnaast kregen beiden giften van de Compagnie.¹⁷⁰

In de gehele periode 1725-1750 was het rijk van Purrakad in relatieve rust onder de leiding van één Raja. Deze periode kan worden opgedeeld in de periode tot 1740 en de periode na 1740. In de eerste periode gedroeg deze vorst zich als een relatief goede bondgenoot van de Compagnie, maar in mindere mate ten opzichte van Raja van Cochin. In de jaren 1725 en 1726 steunde de vorst van Purrakad namelijk de koningin van Cochin die in opstand was tegen de Raja van Cochin.¹⁷¹ Zoals hierboven genoemd bemiddelde deze Raja wel in opdracht van, en met, de Compagnie en de Rajas van Cochin in de onderlinge geschillen van de Rajas van Malabar. De contacten die de Compagnie met deze vorst had, waren er met name om er voor te zorgen dat deze Raja zijn kooplieden aanzette om te voldoen aan hun pepercontracten. Tot 1740 voldeden deze kooplieden ook vaak aan deze contacten, de Raja kreeg voor de voldoening van het pepercontract een peperpas van honderd *candies*.¹⁷² Daarnaast steunde de Raja van Purrakad ook het bondgenootschap tegen Martanda Varma van Travancore.¹⁷³

Vanaf 1740 vond er een verandering plaats in de relatieve goede relatie van de Raja van Purrakad met de Compagnie. De Raja van Purrakad begon eerst in het geheim de heerser van Travancore te steunen, vervolgens begon hij deze heersers actief en openbaar te steunen

¹⁶⁸ Ontmoetingen tussen de Compagnie en Purrakad zie; Missive 20 december 1724: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 346-356., Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713.

¹⁶⁹ De contracten werden jaarlijks gesloten en vermeld in de Missive zien als voorbeeld: Missive van 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 135-135v.

¹⁷⁰ De giften die werden gegeven bij het besluiten van deze pepercontracten zijn ook te vinden onder het zelfde kopje als aangegeven in de vorige noot.

¹⁷¹ Missive 28 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 172-174.

¹⁷² In het vervolg van dit hoofdstuk zullen de peperpassen uitgebreider worden besproken en de verwijzingen naar de bronnen volgen.

¹⁷³ Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713.

en tot slot werd Purrakad in 1746 overgenomen door Travancore.¹⁷⁴ Naast de steun die de Raja van Purrakad gaf aan de vijand van de Compagnie, werd ook de peperleverantie vanuit Purrakad aanmerkelijk slechter.¹⁷⁵ De Raja van Purrakad liet pepersmokkel toe en weigerde zijn peperkooplieden contracten te laten sluiten met de Compagnie.¹⁷⁶ Het beleid van de Compagnie ten opzichte van Purrakad was voornamelijk gericht op het behouden en vergroten van de peperleveranties uit dit rijk. Het feit dat dit beleid vanaf 1740 weinig succesvol was, leidde tot grote frustraties bij de Commandeur. Desondanks kon de Compagnie de kooplieden niet aanzetten tot het voldoen van de contracten aangezien dit alleen kon worden gedaan door de Rajas, maar *'these couldn't, or wouldn't, force the traders.'*¹⁷⁷ Hieruit blijkt dat deze kooplieden een zodanige status hadden dat zelfs de vorsten van Malabar niet in staat waren om deze kooplieden te dwingen tot het doen van peperleveranties die nadelig waren voor deze kooplieden. De Commandeurs trachtten daarom via bemiddeling de Raja en de kooplieden te overtuigen om de peper te leveren, maar dit bleek in de periode na 1740 weinig succes te hebben. In het onderstaande laat ik een aantal fragmenten zien die typerend zijn voor het contact en de veranderende relaties van de Compagnie met de Raja van Purrakad en het gelimiteerde contact dat de Raja van Cochin met dit rijk had.

Purrakad, de Compagnie en de peperleverantie

Op 28 mei 1725 schreef Commandeur Jacob de Jong dat hij van mening was dat de koningin van Cochin en de derde prins van dit rijk steun zochten bij onder andere de Raja van Purrakad om de Raja van Cochin te beoorloggen.¹⁷⁸ De Commandeur probeerde de heerser van Purrakad hier vanaf te laten zien omdat deze opstandelingen 'niet anders zoekt, dan het vuur den oneenigheid'.¹⁷⁹ De Raja van Purrakad luisterde naar de wens van de Compagnie om dit niet te doen, ondanks dat hij een ritueelgeschil had met Rami Varma van Cochin over wie de bestuurders van een tempel in Triwolaj mochten benoemen.¹⁸⁰ De Raja van Purrakad wilde dit geschil oplossen door bemiddeling van de Compagnie, maar de Raja van Cochin weigerde dit. De Raja van Cochin vond namelijk dat hij in zijn recht stond vanwege zijn rituele positie

¹⁷⁴ Missive 17 oktober 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, f.19.

¹⁷⁵ Missive 21 maart 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 130-131v.

¹⁷⁶ Voor de weigering van de peperleverantie zie onder andere; Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 73-73v.

¹⁷⁷ s'Jacob, *Koopman in Azie*, 57.

¹⁷⁸ Missive 28 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 172-174.

¹⁷⁹ Ibidem.

¹⁸⁰ De volgende zinnen zijn gebaseerd op; Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 242v-249v.

die in gevaar zou komen indien hij de bestuurders van de tempel niet mocht benoemen. Het benoemen van de bestuurders van de tempel gaf de Cochinese heerser namelijk de status als beschermheer over de tempel, waarin hij vervolgens ceremonies kon bijwonen en organiseren die zijn status als Raja in dit gebied zou vergroten, wat de reden was waarom de Raja van Cochin niet wilde bemiddelen over dit, voor hem, cruciale punt. De Raja van Purrakad stelde zich daarnaast ook positief op ten opzichte van het verzoek van de Compagnie om een nieuwe factorij op te bouwen in Purrakad. In de onderhandelingen over de voorwaarden voor het bouwen van deze factorij kwam de hoge status van de Raja naar voren. De Raja weigerde namelijk om de stenen te vervoeren die nodig waren voor de opbouw van de factorij en indien de stenen verloren raakten, wilde hij daar niet voor betalen, omdat 'hij dien eijsch aanzag als een boete die een bramine van zijn proffessie niet g'oorlooft was op te brengen.' Zijn kooplieden sloten daarnaast ook een pepercontract af met de Compagnie waar hij een peperpas voor terug wilde. De Compagnie weigerde om hem deze pas te geven, maar wilde het verzoek wel voorleggen aan de heren in Batavia. Tot slot wilde de Raja van Purrakad op verzoek van de Commandeur bemiddelen in een conflict tussen de Raja van Kayamkulam en het zuidelijker gelegen Repolim.¹⁸¹

Uit het bovenstaande blijkt dat de Raja van Purrakad een goede bondgenoot was van de Compagnie, maar in mindere mate van Ravi Varma van Cochin. In de periode die volgde bleef de Raja van Purrakad voldoen aan de pepercontracten, bleef hij de rol vervullen als arbiter in geschillen, werd de bouw van de factorij voortgezet en bleef hij de Raja van Cochin tarten door de tegenstanders van de Cochinese heerser genegenheid te tonen ondanks dat hij niet openlijk rebelleerde tegen zijn Cochinese bondgenoot.¹⁸² De Raja van Purrakad liet wel

¹⁸¹ Dagregister 20 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, f. 248.

¹⁸² Voor de voldoening van het pepercontract zie; Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, f. 14., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, f. 126v., Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. f. 16v.

Voor zijn rol als arbiter zie; Dagregister 20 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, f. 248., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 52v-53., Dagregister 11 oktober 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 65-66., Dagregister 13 oktober 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 73-75., Dagregister 26 oktober 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 110-112.

Voor de voortgang van het bouwen van de factorij zie; Dagregister 14 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 174-177., Dagregister 18 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 174-186., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, f. 198v-201v., Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 79-81.

Voor het tarten van de *Raja* van Cochin zie; Dagregister 22 september 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 623-626., Dagregister 5 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 22-23., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 54-57., Dagregister 14 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 174-177., Dagregister 18 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 174-186., Missive 20 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 94v-95., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, f. 201v.

steeds duidelijker blijken dat hij in ruil voor de afgesloten pepercontracten en zijn goede gedrag ten opzichte van de Compagnie een peperpas wilde. Daarnaast liet hij ook blijken dat de kooplieden van Purrakad ontevreden waren over de pepercontracten met de Compagnie, wat er toe kon leiden dat de 'de kooplieden ons niet wel gehoorsamen zullen.'¹⁸³ Uiteindelijk kreeg de Raja in 1727 een peperpas maar de Commandeur liet bij de afgifte hiervan wel duidelijk blijken dat 'de peperpassen een gunst zijn van de Edele Compagnie.'¹⁸⁴ In de periode die volgde bleef de peperleverantie uit Purrakad goed en kreeg de Raja hier een peperpas voor als dank.¹⁸⁵ Desondanks kwam de onvrede en de macht van de peperkooplieden steeds meer naar voren in het contact tussen de Compagnie en de Raja van Purrakad. Rond april 1733 was er veelvuldig briefverkeer tussen de Raja van Purrakad en de Commandeur over de smokkel in het zuidelijk van Purrakad gelegen Alleppey.¹⁸⁶ De Raja van Purrakad wilde niet dat de Compagnie de handel die hier werd gedreven zou stopzetten omdat zijn onderdanen hiervan moesten leven, maar de Commandeur betoogde dat 'hij de teugels jegens de sluikhandel niet laat vieren.' De Raja antwoordde dat er alleen handelswaren werden verhandeld die buiten het contract met de Compagnie vielen en er geen peper werd verhandeld, maar de Commandeur geloofde dit niet. In dit briefverkeer is er een duidelijk verschil in standpunten over de handel op Alleppey waarneembaar. De Commandeur trachtte duidelijk de (smokkel)handel te stoppen, terwijl de Raja hiertegen was omdat zijn onderdanen hiervan moesten leven en hij er zelf ook profijt van had. Voor de Raja van Purrakad waren de kooplieden blijkbaar zo belangrijk dat hij hun zaak wilde verdedigen tegenover de Compagnie, ondanks dat de vrijhandel tegen de wil van de Compagnie inging. Ook in 1734 en in 1735 vroeg hij om vrijhandel op Alleppey.¹⁸⁷ In 1735 dreigde hij zelfs om helemaal geen peper te leveren als zijn verzoek niet werd toegelaten, waarop de Commandeur 'met krachtige redenen aantoonde, dat het niet past bij een bondgenoot, diergelijke trotse tael te

¹⁸³ Het citaat komt uit; Dagregister 15 juli 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 190-192., De Raja vraagt om een peperpas in; Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 79-81.

¹⁸⁴ Citaat komt uit; Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 79-81., De peperpas krijg hij in 1727; Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 230-232.

¹⁸⁵ Voor de voldoening van de peper en de peperpas van de Compagnie zie; Missive 3 mei 1728: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 84-85., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, f. 141., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 139-145 en 271-273., Missive 15 oktober 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2160, f. 11., Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 52-53 en 234-237., Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 317., Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, f. 561 en 572., Dagregister 1 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 385-387.

¹⁸⁶ De volgende zinnen zijn gebaseerd op dit briefverkeer; Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 234-237.

¹⁸⁷ Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 452-455.

weren, en heeft hij zederd sijn verszoek met meer beleefdheid voorgedragen.¹⁸⁸ Daarnaast liet de Commandeur de Raja dat Purrakad weten dat hij zelf geen peper leverde en dat hij de Compagnie dus geen gunst deed, maar dat de Compagnie Purrakad wel een gunst deed door alle peper via zijn land te laten gaan waardoor hij tolinkomsten vergaarde.¹⁸⁹

In de rest van de periode tot 1739 bleef de Raja vragen om peperpas, continueerde zijn klachten namens de kooplieden maar gingen de peperleveranties desondanks door.¹⁹⁰ Tijdens een ontmoeting op 19 september 1739 tussen de Commandeur, de *Signattij* van Quilon, de Raja van Purrakad en de Raja van Tekkumkur werd een verbond gemaakt tegen Martanda Varma van Travancore.¹⁹¹ Ondanks dat de Raja van Purrakad beloofde zijn *nayars* te sturen tegen deze vorst, waarmee de Compagnie in staat van oorlog verkeerde, deed hij dit niet en waren er geruchten dat hij de vorst van Travancore zelfs steunde.¹⁹² Vanaf 1742 begon hij ook slecht gedrag te vertonen ten opzichte van de Compagnie, toen zijn kooplieden geen peper meer leverden en hij de claim van de Compagnie op een stuk land van Vadakkumkur disputeerde. Omdat hij een van de hoogste brahmanen was en niet over een stuk land wilde lopen dat toebehoorde aan ‘mensen die koebeesten vlees eten.’¹⁹³ Uiteindelijk begon de Raja aan het einde van het jaar 1742 ook openlijk Travancore te steunen en beroofde zijn *nayars* de onderdanen van de Compagnie en de Raja van Cochin.¹⁹⁴ Ondanks dat de Commandeur twee maal via militaire pressie (1742 en 1744) probeerde de Raja zijn contracten te laten voldoen en de steun jegens de Travancoorse koning te laten stoppen, lukte dit niet omdat ‘het ontsag voor de Edele Compagnie ten eenemaal hebben uitgeschut, op een divase onderstelling dat de magt van de Edele Compagnie verkort is.’¹⁹⁵ Ondanks dat de

¹⁸⁸ Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, ff. 674-675.

¹⁸⁹ Dagregister 11 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 452-465.

¹⁹⁰ Missive 30 april 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 84 en 226-227v., Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 12-15 en 39., Missive 30 april 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2414, ff. 628, 653 en 758-760., Missive 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2432, f. 19.

¹⁹¹ Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713.

¹⁹² Voor het verloop van het conflict tussen de Compagnie en de *Signattij* tegen Travancore zie; Lannoy, *Perumals of Travancore*, hoofdstuk 3 en 4. Voor het niet sturen van de *nayars* en de geruchten dat de *Raja* van Purrakad de heerser van Travancore steunde zie; Missive 27 november 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 33v-34., Missive 16 mei 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2507, ff. 299-300., Missive 21 oktober 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2494, ff. 37v-38v., Missive 2 mei 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, f. 132v.

¹⁹³ Missive 21 maart 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 130-131v.

¹⁹⁴ Missive 5 november 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 58-62.

¹⁹⁵ Voor het ingrijpen door de Compagnie zie; Missive 5 november 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 58-62., Missive 22 oktober 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 18-19v. Voor de weigering van de *Raja* van Purrakad om te voldoen aan de pepercontracten zie; Missive 19 oktober 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, f. 19v., Missive 11 maart 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, f. 29v., Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, 73-73v., Missive 22 oktober 1744: NL-HaNa,

‘stoutheid van deze koning’ die van alle andere overtrof en hij zelfs niet reageerde op de brieven van de Commandeur, kon de Compagnie niets doen omdat de Compagnie in een machteloze positie stond aangezien de Raja van Purrakad de steun had van Martanda Varma van Travancore.¹⁹⁶ In 1746 werd Purrakad uiteindelijk ingenomen door Martanda Varma waarna de rol van de Compagnie en de Raja van Cochin in dit rijk was uitgespeeld.¹⁹⁷ De *nayars* van Purrakad steunden de jaren erna de heerser van Travancore tegen de Rajas van Tekkumkur en Vadakkumkur waardoor de Compagnie haar belangrijkste peperleveranciers verloor in het gebied.¹⁹⁸ Het breekpunt in de relaties tussen de Compagnie en de Rajas van Cochin is de opkomst van Martanda Varma van Travancore. Vanaf het moment dat hij sterker werd in zuidelijk Malabar, begon de Raja van Purrakad zich steeds slechter te gedragen ten opzichte van de Compagnie en werden de peperleveranties van de kooplieden steeds slechter. Ondanks dat in de gehele periode de Raja van Purrakad zijn rijk relatief autonoom bestuurde, hadden de Compagnie en de Rajas van Cochin nog wel een bepaalde politieke macht en zeggenschap in Purrakad. Deze macht verdween echter op het moment dat Martanda Varma van Travancore sterker werden en in dit gebied de rol van de Rajas van Cochin en de Compagnie als *great kings* overnam. De Compagnie kon hier echter niks tegen doen omdat de Compagnie verzwakt was en de Raja van Purrakad, gesteund door Martanda Varma, te machtig waren om via militaire pressie te dwingen tot gehoorzaamheid en de levering van peper.

Vadakkumkur

Het rijk van Vadakkumkur was de laatste steunpilaar van het Cochinese rijk. Het rijk lag ten oosten van het Vembanad meer en werd bestuurd door een *Samantha* (vazal) Raja uit dezelfde familie als het naastgelegen Tekkumkur.¹⁹⁹ Tijdens de overname van Cochin door de Compagnie, steunde de Raja van Vadakkumkur de factie van de Compagnie.²⁰⁰ Hierna werd er in 1663 een contract afgesloten met de Raja van Vadakkumkur waarin werd vastgelegd dat

VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 18-19v., Missive 6 januari 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 65v-66 en 125.

¹⁹⁶ Ondertussen is de macht van de Compagnie in het zuiden van Malabar sterk afgenomen en wordt de politiek bepaald door de heerser van Travancore zie; Lannoy, *Perumals of Travancore*, hoofdstuk 4.

¹⁹⁷ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 193.

¹⁹⁸ Missive 9 mei 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, ff. 125v-126v., Missive 17 oktober 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, ff. 34-37., Missive 24 oktober 1747: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2694, f. 34v., 22 oktober 1749: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2737, f. 104v., Missive 29 april 1750: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2758, ff. 91v-93.

¹⁹⁹ Admiraal Rijcklof van Goens in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 4., Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 48.

²⁰⁰ A. Singh, *Fort Cochin in Kerala 1750-1830: The social condition of a Dutch community in an Indian milieu* (Leiden 2010) 19.

alle peper, kaneel en opium uit dit rijk aan de Compagnie geleverd moest worden.²⁰¹ De kooplieden van Vadakkumkur moesten volgens contract elk jaar 2000 *candies* peper leveren aan de Compagnie.²⁰² Deze enorme hoeveelheid peper was de voornaamste reden dat dit rijk zo belangrijk was voor de Compagnie. Commandeur Hendrik Zwaarddecroon schreef dat als de peperboeren en kooplieden merkten dat ze door de Compagnie ‘niet afgewesen, maar redelijk gehandeld en betaelt worden, soo geloof ik niet anders of den peper uijt het Cochinese rijk, mitsgaders Teck – en Berckencoer (Vadakkumkur) sal genoegsaem bij uw Edele afkomen.’²⁰³ Desondanks was er in de periode hiervoor sprake geweest van pepersmokkel in dit gebied.²⁰⁴ Later in dit hoofdstuk zal blijken dat dit ook in de periode die volgde de pepersmokkel continueerde.

Zoals hierboven is vermeld waren het rijk van Purrakad en Vadakkumkur de sleutel van de Cochinese landen tegen de zuidelijke Rajas. De Rajas van Vadakkumkur waren niet alleen de bondgenoten van de *Rajas* van Cochin, maar maakte ook deel uit van de *Chovvaram* factie van de Cochinese heersers. Pannikar en Temple schrijven over Vadakkumkur ‘*though normally subordinate to the Raja of Cochin to whom they were allied by marriage, the Vadakkumkur Rajahs enjoyed full ruling authority and had very considerable military strenght.*’²⁰⁵ Ondanks dat de Rajas van Cochin *enanger* en andere rituele relaties hadden met Vadakkumkur was het noodzakelijk voor de Compagnie om goede relaties te onderhouden met deze Rajas vanwege hun grote militaire macht en omdat ze politiek onafhankelijk waren, ondanks de rituele soevereiniteit van de Cochinese Rajas over Vadakkumkur.²⁰⁶ Ondanks dat de heersers van Vadakkumkur bij de *Chovvaram* factie hoorden, waren ze de *Zamorin* van Calicut goed gezind.²⁰⁷ Indien de heersers van Vadakkumkur en Tekkumkur zouden samenwerken met de *Zamorin* kon dit mogelijk de tenietdoening van Cochin betekenen omdat zij een oorlog zouden moeten voeren op twee fronten.²⁰⁸ De Cochinese Rajas en de Compagnie zouden vanuit het noorden kunnen worden aangevallen door de *Zamorin* en vanuit het zuiden door de Rajas van Tek- en Vadakkumkur. Dit was een reële angst, zo probeerde in 1704 de Raja van Parur de heerser van Tekkumkur te overtuigen om een adoptie uit de familie van de

²⁰¹ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 249.

²⁰² K.P. Menon, *History of Kerala* vol.2, 122.

²⁰³ Commandeur Hendrik Zwaarddecroon in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 291.

²⁰⁴ Commandeur Isbrand Godske in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 50.

²⁰⁵ Pannikar en Temple, *Malabar and the Portuguese*, 16.

²⁰⁶ s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 115., De militaire macht van Vadakkumkur bestond volgens Jacobus Canter Visscher uit 60.000 *nayars*; Pol, *Mallabaarse brieven*, 166.

²⁰⁷ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 31.

²⁰⁸ *Ibidem*, 48.

Zamorin toe te laten.²⁰⁹ De Raja van Cochin wilde als reactie hierop Tekkumkur aanvallen, maar het geschil werd uiteindelijk opgelost door een samenkomst van de heersers van Cochin, Purrakad, Vadakkumkur en Kayamkulam. De heersers van Vadakkumkur namen vaker deze rol als bemiddelaar aan tussen de verschillende Rajas als de Commandeurs hierom vroegen en toonde zich op deze manier wel als goede bondgenoten van de Compagnie.²¹⁰

Ondanks dat de heersers van Vadakkumkur en Tekkumkur uit dezelfde familie kwamen, waren deze heersers vaak in conflict met elkaar.²¹¹ Met name voor de Compagnie waren deze conflicten zorgwekkend. Indien deze rijken lang in conflict waren zou dit problemen kunnen veroorzaken met betrekking tot de peperleveranties. In een rijk dat in oorlog was werd deze oorlog, al dan niet terecht, als excuus gebruikt om geen peper te leveren aan de Compagnie.²¹² Daarnaast zou een interne twist in het rijk van Vadakkumkur ook nadelig voor de Compagnie kunnen zijn vanwege een verlaagde peperleverantie. In 1723 betoogde Commandeur Johannes Hertenberg dat de Raja van Tekkumkur een brief had geschreven waarin hij liet merken dat hij bang was voor een binnenlandse oproer in Vadakkumkur.²¹³ Deze angst was volgens de Commandeur niet ongefundeerd, zoals zal blijken in het vervolg van dit hoofdstuk.

Vadakkumkur in de periode 1725-1750

Net als in Purrakad was het contact van de Rajas van Cochin met de heersers van Vadakkumkur relatief beperkt, of in ieder geval niet zichtbaar in de bronnen. Wel was er meerdere malen contact over de steun van de Raja van Vadakkumkur aan de Cochinese koningin in de periode 1725-1730.²¹⁴ Daarnaast waren de Rajas van Cochin ook actief bezig met de bemiddeling in de interne conflicten van de prinsen in Vadakkumkur.²¹⁵ Ook maakten

²⁰⁹ s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 106.

²¹⁰ In 1698 bemiddelde de *Raja* van Vadakkumkur samen met Tekkumkur en Purrakad in een geschil tussen de *Zamorin* en Ravi Varma van Cochin; Hendrik Zwaardcroon in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 301. In datzelfde jaar bemiddelde hij ook in een geschil tussen Ravi Varma en de Paliyath Achan; Commandeur Magnus Wichelman in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 371.

²¹¹ Commandeur van Reede in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 130., Commandeur Hendrik Zwaardcroon in: s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 304., s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 128.

²¹² Missive van 21 oktober 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2494, ff. 30-34.

²¹³ Memorie van overgave 24 december 1723: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2015, ff. 110-111.

²¹⁴ Voor de steun van de *Raja* van Vadakkumkur aan de factie van de koningin van Cochin zie; Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 54v-57., Missive 20 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 94v-95., Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 18-269.

²¹⁵ De *Rajas* van Cochin bemiddelen onder andere in de volgende instanties; Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 423-426., Missive 7 juli 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, ff. 1091-1092., Missive 30 april 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2432, ff. 40-40v., Dagregister 28 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 764-767., Missive 8 januari 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9030, ff. 189-190.

beide heersers deel uit van het verbond van heersers in 1739 tegen Martanda Varma van Travancore.²¹⁶ De Commandeurs vroegen vaak om hulp aan de Rajas van Cochin in de bovenstaande bemiddelingen, maar zij betoogde ook dat ze vaak ontevreden waren over het gebrek aan daadwerkelijk bemiddelen door de heersers van Cochin.²¹⁷ Met name in 1739 toen er klachten kwamen uit Vadakkumkur dat de Raja van Cochin in dat rijk huizen verwoestte en *nayars* dood sloeg.²¹⁸ In de periode 1725-1750 waren de Rajas van Cochin vooral betrokken in het rijk van Vadakkumkur in opdracht van de Commandeur. De Rajas van Cochin lieten echter blijken dat ze niet geneigd waren om veel moeite in dit rijk te stoppen aangezien er telkens klachten kwamen van de Compagnie over de slechte inzet van de heersers van Cochin. De redenen voor deze relatieve kleine inmenging van de heersers van Cochin in dit rijk waren dat het land relatief onbelangrijk was ten opzichte van de *Zamorin*, de afstand van dit rijk ten opzichte van Cochin groot was en tot slot dat Vadakkumkur een grote militaire macht had, waardoor het voor de heersers van Cochin moeilijk was om hier hun macht uit te breiden.

Het contact tussen de Compagnie en de heersers van Vadakkumkur verliep via briefverkeer, ontmoetingen tussen de Commandeur en de verschillende prinses van Vadakkumkur en tot slot greep de Compagnie enkele malen militair in dit rijk in.²¹⁹ Tijdens de ontmoetingen bij de Commandeur werden 8 kanonschoten afgevuurd wat erop wijst dat de heersers van Vadakkumkur een lagere positie hadden dan de Raja van Purrakad, maar een hogere dan die van Parur en Alangadu.²²⁰ De giften die tijdens deze ontmoetingen werden gegeven waren vergelijkbaar met de giften die werden gegeven aan de Raja van Purrakad. Tot slot werd hij opgewacht door een erewacht die vergelijkbaar was met de erewachten van de vorige Rajas. In tegenstelling tot het beleid van de Compagnie ten opzichte van Purrakad greep de Compagnie wel militair in als dit nodig was in Vadakkumkur. Daarnaast bemoeide de Compagnie zich ook met wie de heerschappij kreeg in Vadakkumkur. Dit is enerzijds te wijten aan het feit dat de heersers van Vadakkumkur een lagere status hadden dan de Rajas van Purrakad, waardoor ingrijpen een minder sterke tegenreactie zou kunnen veroorzaken. Anderzijds, was het mogelijk voor de Compagnie om in te grijpen in dit rijk omdat, zoals later zal worden aangetoond, er veel interne conflicten waren tussen de verschillende prinses in dit

²¹⁶ Missive 27 november 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 33-38.

²¹⁷ De Commandeurs klagen onder andere in de volgende brieven over de *Rajas* van Cochin; Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 35., Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, 423-426., Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, ff. 659-662.

²¹⁸ Dagregister 3 december 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 591-597.

²¹⁹ Dagregister 28 januari 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 1073-1074., Missive 26 februari 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, ff. 64v-65.

²²⁰ Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, 314-315., Dagregister 8 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 41-48.

rijk. Hierdoor was de mogelijkheid er voor de Compagnie om zich te mengen in de interne problematiek en om deze problematiek enigszins te sturen naar de wil van de Compagnie. Tot slot leverde dit rijk veel peper, maar indien er interne twisten waren werd dit als excuus gebruikt om geen peper te leveren aan de Compagnie.²²¹ Het feit dat de heersers van Vadakkumkur de interne twisten gebruikten om geen peper te leveren, maakte het voor de Compagnie noodzakelijk om in dit rijk in te grijpen.

De situatie in Vadakkumkur in de periode 1725-1750 kan worden opgedeeld in drie periodes; het steunen van de Cochinse koningin en adoptiegeschillen van 1725-1730, de interne twisten van 1731-1741 en tot slot de strijd tussen de heersers van Vadakkumkur en de rebelse tweede prins van Vadakkumkur van 1741-1750. In de eerste periode steunde de *Raja* van Vadakkumkur de opstandige koningin van Cochin en probeerden de heersers van Travancore en de Calicut hun invloed in dit rijk te vergroten.²²² De *Raja* luisterde in deze periode naar het advies van de Compagnie over de bovenstaande zaken en er mag verondersteld worden dat de pepercontracten werden voldaan door Vadakkumkur aangezien er hier geen klachten over te vinden zijn in de bronnen. In de periode die volgde waren de prinsen van Vadakkumkur in constant conflict met elkaar, wat ook een stempel zette op de peperleverantie van Vadakkumkur.²²³ In deze periode zijn er drie verschillende heersers geweest die elk de hulp vroegen aan de Compagnie en beterschap beloofde ten aanzien van de peperleverantie, maar geen van hen voldeed aan deze belofte.²²⁴ Het beleid van de Compagnie

²²¹ Dit werd onder andere gedaan in; Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 237-240.

²²² Voor de steun van de *Raja* van Vadakkumkur aan de factie van de koningin van Cochin zie; Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 54v-57., Missive 20 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 94v-95., Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 18-269. Voor de inmenging van de heersers van Travancore en Calicut zie; Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 228-230., Missive 19 oktober 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 251-252., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, f. 242., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, f. 270.

²²³ De Commandeur klaagt onder andere in de volgende brieven over de slechte peperleverantie van Vadakkumkur; Dagregister 24 mei 1732: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2228, ff. 224-227., Missive 18 april 1733: 9015A, ff. 237-240., Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, f. 659., Missive 30 april 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2414, ff. 757-758., Missive 17 oktober 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, ff. 40-40v., Missive 30 april 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. ff. 141-141v., Missive 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2432, ff. 24v-25., Dagregister 4 december 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 607-615., Dagregister 26 januari 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 1056-1071., Dagregister 8 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 41-48., Missive 30 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 98-99v., Dagregister 6 juni 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 293-295., Dagregister 20 augustus 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 460-462., Dagregister 17 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 625-628.

²²⁴ De heersers van Vadakkumkur beloofde onder andere in de volgende brieven beterschap in de voldoening van de pepercontracten: Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 237-240., Dagregister 28 november 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 325-326., Missive 14 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, f.3., Missive 30 april 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 221v-223v., Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, f. 36., Missive 30 april 1738: NL-HaNa, VOC,

in dit rijk bestond voornamelijk uit het trachten om de interne twisten op te lossen en via die weg de peperleverantie te laten verbeteren. Dit deed de Compagnie enerzijds door het bemiddelen in de interne conflicten en anderzijds door enkele malen militair in te grijpen in dit gebied.²²⁵ In het onderstaande zal ik een aantal fragmenten weergeven die dit beleid en de moeilijkheden daarvan in dit gebied laten zien.

Interne twisten en de peperleverantie in Vadakkumkur

Op 23 juli 1731 antwoordde Commandeur Adriaan Maten in een brief op de tweede prins van Vadakkumkur, die wilde dat de Commandeur een geschil tussen hem en de derde prins van Vadakkumkur zou oplossen.²²⁶ De Commandeur betoogde dat hij dat pas wilde doen indien er eerst een *bazaar* (marktplaats) zou heropenen in Carradoertij voor de inzameling van peper.²²⁷ De tweede prins reageerde hierop door de inzameling van peper helemaal te stoppen, ondanks dat de Raja van Vadakkumkur en de derde prins van dit rijk dat verboden hadden.²²⁸ De Commandeur hoopte dat de geschillen snel zouden stoppen ‘anders doende zijn edele genoodsaekt soude weesen, haar in haar gekrenkt regt te maintineeren en ten dien eijnde naar middelen van meerder aandrang ontsien.’²²⁹ De reden dat de tweede prins een geschil had met de Raja en de derde prins van Vadakkumkur was omdat hij, volgens oud recht, als tweede prins de bestuurder van het rijk zou zijn, maar op het moment had hij het bestuur niet in handen en daar was de tweede prins ontevreden over.²³⁰ Hij zou pas weer de peperleverantie laten doorgaan als de geschillen werden opgelost door de Compagnie. Hierop stuurde de Commandeur de gezanten Francois Terburg en Jan Tinia naar Vadakkumkur om de geschillen op te lossen.²³¹ In deze ontmoeting werd besloten dat het onderlinge geschil moest worden opgelost door de Raja van Cochin. Daarnaast vroeg de Compagnie wederom om de heropening van de *bazaar*. Dit geschil was niet alleen slecht voor de peperhandel van de Compagnie, maar vormde ook een gevaar voor de integriteit van het Cochinese rijk. Het

1.04.02, inv.nr. 2432, ff. 141-141v., Dagregister 26 januari 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 1056-1071., Dagregister 4 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 18-20., Dagregister 14 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 85-87., Dagregister 20 augustus 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 460-462., Dagregister 28 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 764-767.

²²⁵ Dagregister 28 januari 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 1073-1074., Missive 26 februari 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, ff. 64v-65.

²²⁶ Dagregister 23 juli 1731: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9014A, ff. 2001-2002.

²²⁷ De Commandeur verzoekt dit wederom in; Dagregister 9 april 1732: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2228, ff. 42-44.

²²⁸ Dagregister 16 mei 1732: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2228, ff. 187-189.

²²⁹ Ibidem.

²³⁰ Dagregister 24 mei 1732: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2228, ff. 224-227.

²³¹ Volgende zinnen zijn hierop gebaseerd; 21 juni 1732: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2227, ff. 338-345.

oplossen van de geschillen was dus belangrijk voor de Compagnie en de Raja van Cochin.²³² Ondanks dat de Commandeur al twee jaar bezig was het oplossen van de problemen was dit vruchteloos mede omdat ‘men met eenen trouwelosen Cochinese koning te doen heeft.’²³³

Tijdens een ontmoeting tussen de Commandeur en de derde prins van Vadakkumkur betoogde deze prins dat hij bij de Raja van Cochin was geweest om een wapenstilstand te regelen, maar volgens de derde prins was ‘op de belofte van deesen Cochinese koning geen de minste staat te maken is soo had hij ook eenelijk sijn vertrouwen op de doorlugtige Compagnie getelt.’²³⁴ De Compagnie had de Raja van Cochin verzocht om de problemen op te lossen maar ‘deesen Cochinese vorst op prive autoriteit en sonder voor kennise van sijn protector [Compagnie] vrij wat veel durft uitvoerende gelijk hij niet anders zoekt als om deese twist geschillen soo maer op sijn beloop te laten.’ De Compagnie wilde vervolgens de Raja van Cochin uitsluiten als bemiddelaar om de geschillen op te lossen zonder de inmenging van de Cochinese heerser omdat ‘die [Rama Varma van Cochin] geen groter vermaek heeft als het zaad van twist en oneenigheid overal te zaaijen’, maar de tweede prins van Vadakkumkur weigerde te onderhandelen zonder de Cochinese heerser.²³⁵ Vervolgens bleken de klachten van de Compagnie ook waarheid te worden toen Rama Varma van Cochin een maand wegging voor een ceremonie, waardoor er geen vrede kon worden gesloten in Vadakkumkur. Desondanks kregen de bemiddelaars het toch voor elkaar om een vrede te sluiten tussen de verschillende partijen in Vadakkumkur op 8 juli 1735, in het bijzijn van onder andere de Commandeur en Rama Varma van Cochin en hierbij werd de regering van Vadakkumkur toegewezen aan de tweede prins van Vadakkumkur.²³⁶ Ondanks dat de Compagnie de protector was van de Rajas van Cochin en de huidige Raja, Rama Varma, de Compagnie tegen werkte, kwam er een gezant genaamd Ittijhella Menon bij de Commandeur die betoogde dat Rama Varma de Compagnie wilde bedanken voor het bewerkstelligen van de vrede in Vadakkumkur ‘waarin hij [Commandeur] waarlijk blijken gegeven had, te weesen een trouw en opregt dienaar van de koning [Cochin], zijn meester.’²³⁷ De Raja van Cochin bedankte niet alleen de Commandeur voor een vrede die hij zelf had tegengewerkt, maar hij impliceerde ook dat de Commandeur een dienaar is van de Raja van Cochin terwijl de Compagnie zichzelf als de protector van de Rajas van Cochin zagen. Wat verder opvallend is

²³² Missive 19 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 237-240.

²³³ Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 35.

²³⁴ Volgende zinnen zijn gebaseerd op; Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 314-317 en 424-426.

²³⁵ Volgende zinnen zijn gebaseerd op; Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, ff. 659-662.

²³⁶ Missive 7 juli 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, ff. 1091-1092.

²³⁷ Dagregister 24 november 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, f. 310.

dat de Compagnie probeerde om te bemiddelen zonder de Raja van Cochin, maar de tweede prins van Vadakkumkur accepteerde dit niet. De Compagnie probeerde hier duidelijk de rol van de Raja van Cochin als bemiddelaar volledig naar zich toe te trekken, in plaats van een gezamenlijke bemiddeling, echter werd dit niet geaccepteerd. Dit zou enerzijds aan de positie van de Raja van Cochin als rituele soeverein kunnen liggen en dat het noodzakelijk was dat hij deel nam in de bemiddeling, anderzijds is het waarschijnlijker dat de verschillende prinsen in Vadakkumkur hier probeerden om de Raja van Cochin en de Compagnie tegen elkaar uit te spelen voor hun eigen gewin.

Nadat de vrede was bewerkstelligd in Vadakkumkur, bedankten de verschillende partijen de Compagnie en beloofde de prinsen van Vadakkumkur meermaals dat de peper binnekort volledig zou worden geleverd aan de Compagnie.²³⁸ Indien dit werd nageleefd door de heerser van Vadakkumkur had de Compagnie haar doel in het oplossen van de geschillen bereikt. Desondanks werd er twee jaar later nog steeds nagenoeg geen peper geleverd, waarover Commandeur van Gollonnesse schreef dat ‘de regerende prins [tweede prins] lijkt te vergeten hebben de bijzondere verplichtingen die hij aan de Compagnie door de herstelling van vrede en rust in zijn familie, en landen’, de tweede prins had zelfs ‘alle de peper vallende in zijn land over ’t gebergte [Westelijke-Ghats] laten vervoeren met draag ossen.’²³⁹ In de jaren erna bleef de peperleverantie uit, ondanks dat de Raja van Cochin en de Commandeur probeerden op de heerser van Vadakkumkur in te praten, en dreigde Commandeur van Gollonnesse zelfs om in dit rijk ‘een exemplaire correctie’ uit te voeren omdat de tweede prins van Vadakkumkur zijn onderdanen had verboden om peper aan de Compagnie te leveren.²⁴⁰ Het jaar daarop dreigde van Gollonnesse wederom dat de Compagnie Vadakkumkur zou aanvallen met bijvoeging dat de Gouverneur van Ceylon (Gustaaf Willem van Imhoff) in oktober 1739 in Malabar zou aankomen ‘met een aansienlijk magt van volk, om alle degene te straffen, die d’ Edele Compagnie teleur stelden.’²⁴¹ Ondertussen laaide het geschil tussen de regerende tweede prins en de derde prins van Vadakkumkur wederom op en dit was de

²³⁸ Dagregister 28 november 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 325-326., Missive 14 december 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9020, f.3., Missive 30 april 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 221v-223v., Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, f. 36.

²³⁹ Missive 30 april 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2414, ff. 757-758., Ook aan het einde van 1737 had hij nog steeds niet voldaan aan de pepercontracten; Missive 17 oktober 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, ff. 40-40v.

²⁴⁰ Missive 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 24v-25v.

²⁴¹ Het citaat komt uit; Dagregister 8 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 41-48. Voor de reis van Gouverneur van Ceylon Gustaaf Willem van Imhoff zie; L. Wagenaar, *Gouverneur Van Imhoff op dienstreis in 1739 naar Cochin, Travancore en Tuticorin, en terug over Jafna en Mannar naar Colombo (zondag 25 januari tot zaterdag 18 april)* (Zutphen 2007).

opening die de Compagnie zocht om in te grijpen in dit rijk.²⁴² Volgens de Commandeur ‘munt de prins regent [tweede prins] van vadakkumkur egter boven andere uijt in hardneckigheid en bedrogd’ en daarnaast had hij nog een schuld uitstaan bij de Compagnie.²⁴³ Terwijl de derde prins van Vadakkumkur beloofde om te voldoen aan de pepercontracten indien hij de regerende prins zou worden van Vadakkumkur.²⁴⁴ De Compagnie probeerde eerst Rama Varma van Cochin zijn *nayars* te laten sturen om de regerende tweede prins van Vadakkumkur te verdrijven, maar toen hij dit weigerde ondernam de Compagnie zelf actie en verdreef het de tweede prins en stelde de Commandeur de derde prins aan als heerser.²⁴⁵

Nu Vadakkumkur in rust was gebracht, hoopte de Compagnie dat de peperleveranties weer zouden aansterken.²⁴⁶ Ondanks de hulp van de Compagnie aan de derde prins, leverde hij ook geen peper in de rest van de periode en continueerde hij zijn pepersmokkel.²⁴⁷ Daarnaast steunde Martanda Varma van Travancore nu de verdreven tweede prins waardoor er een constante angst was dat Vadakkumkur zou worden ingenomen door de door Travancore gesteunde verdreven tweede prins van Vadakkumkur.²⁴⁸ Vanaf 1746 lukte het Martanda Varma ook om steeds meer invloed te vergaren in het rijk van Vadakkumkur waarna de rol van de Compagnie en de Raja van Cochin in dit gebied effectief was uitgespeeld.²⁴⁹ De Compagnie probeerde in de periode 1725 tot 1750 via bemiddeling en

²⁴² De derde prins begon zich in deze periode te verzetten tegen de regerende tweede prins van Vadakkumkur zie; Dagregister 14 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 79-82., Missive 30 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 98-99v., Dagregister 4 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 18-20., Dagregister 8 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 41-48., Dagregister 18 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 222-224., Dagregister 22 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 258-261., Dagregister 31 augustus 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 481-484., Dagregister 28 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 764-767.

²⁴³ Missive 16 mei 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2507, ff. 237-245.

²⁴⁴ Missive 21 oktober 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2494, ff. 38-42.

²⁴⁵ Missive 8 januari 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. ff. 189-190.

²⁴⁶ Missive 9 augustus 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, ff. 170v-171.

²⁴⁷ De Commandeurs klagen hier onder andere over in; Missive 14 mei 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2577, ff. 201-202., Missive 7 mei 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 71-71v., Missive 11 maart 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, f. 29., Missive 22 oktober 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, f. 22., Missive 6 januari 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 117v-119., Missive 21 oktober 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, f. 19., Missive januari 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, f. 63., Missive 17 oktober 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, f. 18v.

²⁴⁸ De Commandeurs benoemen dit problemen on andere in; Missive 25 augustus 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, f. 175., Missive 26 oktober 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. ff. 32-33v., Missive 21 maart 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 77-78v., Missive 5 november 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 63v-64., Missive 29 juni 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2609, f. 27.

²⁴⁹ De Commandeur betoogde onder andere in de volgende brieven over de groeiende macht van Travancore in Vadakkumkur; Missive 17 oktober 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, ff. 34-37., Missive 30 april 1747: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2694, ff. 152-153., Missive 24 oktober 1747: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2694, ff. 15v-16 en 29v-30., Missive 23 april 1748: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2714, ff. 148v-151.,

militaire acties de verschillende heersers zo ver te krijgen om te voldoen aan de peperleveranties, maar beide hadden geen effect. De heersers deden wel telkens beloften om de peperleverantie te verbeteren maar deze beloftes bleken niet voldaan te worden.

De ‘onafhankelijke’ rijken, Tekkumkur, Quilon en Kayamkulam Tekkumkur

Het rijk van Tekkumkur, gelegen ten zuiden van het Vembanad meer, was het zusterrijk van Vadakkumkur en bewees volgens Commandeur van Goens ‘eenige bijzondere eerbiedigheid aan den Cochimsen coning, maar mach geen onderdaan genaamt werden’ want hij was een ‘vrijheer’ en ‘een van van de machtigste die op Mallabaer sijn.’²⁵⁰ De Cochinese Rajas onderhielden volgens Commandeur Hendrik Zwaardcroon *enanger* relaties met de heersers van Tekkumkur en dit waren hoogstwaarschijnlijk de bijzonderheden waarop Commandeur van Goens doelde.²⁵¹ De heersers van Tekkumkur vielen echter officieel onder de *Panniyur* factie van de *Zamorin*.²⁵² Ondanks dat de bovenstaande informatie beschikbaar is, wordt de relatie tussen de heersers van Cochin en Tekkumkur in de literatuur soms verkeerd benoemd. Historicus A. Menon noemde de heersers van Tekkumkur ‘*subordinate to Cochin*’ en historica A. Singh schreef dat ‘*The Rajah of Cochin had authority over the neighbouring principalities of Tekkumkur...each of which was controlled by a local chief who owed loyalty and obedience to the Raja of Cochin.*’²⁵³

Ook de relatie tussen de Compagnie en de heersers van Tekkumkur verschilde met de relatie van de Compagnie met de heersers binnen het Cochinese rijk. De laatstgenoemde heersers waren, al dan niet gedwongen, als onderdanen van het Cochinese rijk en via contract verbonden aan de Compagnie. Nadat de heerser van Tekkumkur in 1663 de Compagnie steunde tegen de Portugese factie, verbond dit rijk zich vrijwillig contractueel aan de Compagnie.²⁵⁴ Dit rijk was voor de Compagnie en de Rajas van Cochin belangrijk omdat het samen met Quilon een bufferzone vormde tegen Travancore.²⁵⁵ De voornaamste reden dat dit rijk van belang was voor de Compagnie was echter omdat Tekkumkur de voornaamste peperleverancier in Malabar was.²⁵⁶ Om deze reden werd er met dit rijk een pepercontract afgesloten in 1664.²⁵⁷ Wat opvallend is aan dit contract is dat de Compagnie de marktprijs moest betalen voor de peper in plaats van een vastgestelde prijs zoals in de andere

²⁵⁰ Commandeur Rijcklof van Goens in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 4 en 39. Dit herhaalde Commandeur Magnus Wichelman ook later in 1701; Commandeur Magnus Wichelman in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 370.

²⁵¹ Commandeur Hendrik Zwaardcroon in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 304.

²⁵² Commandeur van Reede tot Drakenstein in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 132.

²⁵³ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 194., Singh, *Fort Cochin*, 19.

²⁵⁴ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 3., Koshy, *The Dutch power in Kerala*, 35.

²⁵⁵ Singh, *Fort Cochin*, 52.

²⁵⁶ Commandeur van Goens in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 39.

²⁵⁷ Van Gollennesse, *Memorandum*, 51.

peperlanden.²⁵⁸

Vanwege het feit dat de heersers van Tekkumkur vrijwillig aan de Compagnie verbonden waren, de Compagnie de marktprijs moest betalen, de heersers van Tekkumkur gemakkelijk de peper over de Westelijke-Ghats konden smokkelen en dat de heersers van Tekkumkur een aanzienlijk *nayar* macht hadden, was het belangrijk voor de Compagnie en de Rajas van Cochin om de heersers van dit rijk rustig en goedgezind te houden²⁵⁹ De angst dat de heersers van Tekkumkur zich slechter zouden gedragen ten opzichte van de Compagnie en dat de gesloten pepercontracten niet zouden worden voldaan, bleek ook een reële angst te zijn in de periode die volgde. Dit slechte gedrag werd bijvoorbeeld zichtbaar in 1690-1691, toen de Raja van Kayamkulam een verbond maakte met Tekkumkur, Karunagappalli en Quilon om tegen de Compagnie op te treden.²⁶⁰ Vervolgens wilde de heerser van Tekkumkur in 1695 vrijhandel bewerkstelligen in plaats van het voldoen aan de pepercontracten en verkeerde Tekkumkur in 1698 in een oorlog met één van de ‘vier steunpilaren’ van het Cochinse rijk, Vadakkumkur.²⁶¹ De vrijhandel die de Raja van Tekkumkur beoogde zou desastreuze gevolgen hebben voor de handel van de Compagnie omdat, zoals eerder benoemd, de andere Europese mogendheden meer voor de peper betaalden dan de Compagnie. Ook de conflicten die deze heersers hadden met de heersers van Vadakkumkur waren slecht voor de peperhandel van de Compagnie, omdat dit de twee grootste peperrijken in Malabar waren en een oorlog tot minder grote peperleveranties zou leiden. Tot slot waren de heersers van Tekkumkur en Vadakkumkur de *Zamorin* van Calicut goed gezind.²⁶² Indien deze heersers zouden samenwerken kon Cochin van twee kanten worden aangevallen, wat het einde zou betekenen van de Rajas van Cochin en de Compagnie in dit gebied.

Contact met, en Tekkumkur in de periode 1725-1750

Ondanks dat de Rajas van Tekkumkur vrije heren waren, die niet onder het Cochinse rijk behoorden, hadden beide de Compagnie en de Rajas van Cochin wel veel contact met de heersers van dit rijk. Het contact tussen de Cochinse heersers en de Rajas van Tekkumkur bestond uit; het samen bemiddelen in de geschillen van andere heersers, de bemiddeling van

²⁵⁸ Ibidem, 51., Prakash, *European commercial enterprise*, 228.

²⁵⁹ Commandeur van Reede in; s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 92., Commandeur Godske in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 49.

²⁶⁰ s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 102.

²⁶¹ Commandeur Paulus de Roo in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 269., Commandeur Hendrik Zwaardcroon in: s’Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 304.

²⁶² Dit bleek onder andere in de volgende instanties; Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 32., s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 106., A. Menon, *Survey of Kerala history*, 252.

de Rajas van Tekkumkur in geschillen tussen de heersers van Cochin en de andere heersers van Malabar, het bemiddelen van de Rajas van Cochin in de geschillen van de heersers van Tekkumkur, de samenkomst van de heersers in bondgenootschappen tegen andere heersers en tot slot contact tijdens de onderlinge conflicten van de heersers van Cochin en Tekkumkur.²⁶³ Omdat de heersers van Tekkumkur niet onder het Cochinese rijk, of een ander rijk, vielen, werden deze heersers vaak door de Rajas van Cochin en de Compagnie gebruikt als ‘onpartijdige’ scheidsrechters in de vele geschillen tussen de verschillende heersers van Malabar. Ondanks dat de heersers van Tekkumkur deze functie vervulden, waren deze heersers de Rajas van Cochin niet altijd goedgezind. In 1725 steunde de heerser van Tekkumkur bijvoorbeeld de koningin van Cochin (en de derde prins van dit rijk) in haar geschil tegen Ravi Varma van Cochin.²⁶⁴ Ook in de periode 1727 tot 1735 gingen de heersers van Tekkumkur tegen de wensen van de heersers van Cochin in door een onrechtmatige adoptie te doen in Vadakkumkur, waarmee de rituele soevereiniteit van de Rajas van Cochin en de Compagnie werd ondermijnd.²⁶⁵ Daarnaast dreigde de Raja van Tekkumkur om samen

²⁶³ Voor de instanties dat beide heersers samen bemiddelden in de geschillen tussen andere heersers zie; Missive 20 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 248-251., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 52v-53., Missive 21 oktober 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9019, ff. 46-48., Missive 26 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, f. 659., Dagregister 26 oktober: 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2376, ff. 110-112., Missive 21 oktober 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2494, ff. 38-42., Missive 5 november 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 52v-54.

Voor de instanties dat de *Rajas* van Tekkumkur bemiddelde in de geschillen van de *Rajas* van Cochin met andere heersers in Malabar zie; Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 241-242v., Dagregister 2 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 188-190., Dagregister 6 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 200-201., Dagregister 6 augustus 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 468-473., Dagregister 5 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. f. 25., Missive 25 mei 1726: 2047, ff. 194-194v., Missive 19 januari 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2414, ff. 62v-65.

Voor de instanties dat de *Rajas* van Cochin bemiddelde in de geschillen van de *Rajas* van Tekkumkur met de andere heersers van Malabar zie; Missive 22 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 258-261.

Voor de instanties dat de heersers van beide rijken een gezamenlijk bondgenootschap aangingen tegen andere heersers van Malabar zie; Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713., Missive 27 november 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 33-38.

Voor de onderlinge conflicten tussen de vorsten van beide rijken zie; Missive 20 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 94v-95., Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 240-244., Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 35., Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 418-423.

²⁶⁴ De steun van de heerser van Tekkumkur aan de koningin van Cochin wordt duidelijk in de volgende bronnen; Missive 28 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, f. 174., Dagregister 6 augustus 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 458-473., Missive 20 november 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 94v-95.

²⁶⁵ Voor de onrechtmatige adoptie en de problematiek om deze adoptie heen zie; Missive 19 oktober 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 251-252., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, ff. 242-243., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, f. 270., Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 240-242., Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 35., Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 418-423.

met de *Zamorin* van twee kanten Cochin aan te vallen.²⁶⁶ Desondanks bleef de relatie tussen de twee rijken over het grootste gedeelte van de periode goed en bleven de Rajas van Cochin een beroep doen op de bemiddeling van de heersers van Tekkumkur.

Niet alleen de Cochinse heersers waren met de Raja van Tekkumkur verbonden in kwesties van bemiddeling en bondgenootschappen, maar ook de Commandeurs van de Compagnie waren deelgenoten in de bovenstaande bondgenootschappen en bemiddelingen. Daarnaast bestond het contact van de Commandeurs met de Rajas van Tekkumkur uit brieven en ontmoetingen, die ervoor moesten zorgen dat de heersers van Tekkumkur hun kooplieden de pepercontracten lieten honoreren en dat het rijk van Tekkumkur zich goed opstelde tegenover de Compagnie en het Cochinse rijk. Tijdens de ontmoetingen die plaatsvonden tussen de beide partijen was de Raja van Tekkumkur niet aanwezig, maar stuurde hij zijn gezanten.²⁶⁷ Aangezien de Rajas van Tekkumkur gezanten stuurden vonden de gebruikelijke rituelen, die een indicatie geven voor de status van een heerser, niet plaats, behalve de giften die mee werden gegeven aan de heersers van Tekkumkur. Deze giften werden gekocht voor een hogere inkoopprijs dan de giften voor de andere kleine heersers die hiervoor behandeld zijn en de status van de heersers van Tekkumkur was dus waarschijnlijk hoog in de optiek van de Compagnie.

Het rijk werd het grootste gedeelte van de periode, tot 1748, bestuurd door één Raja.²⁶⁸ Deze Raja koos als vrijheer volgens Commandeur Reinierus Siersma de partij die het sterkste was aangezien hij ‘welwesen voor zijn eigen rijk’ wilde.²⁶⁹ Dit leidde ertoe dat deze Raja in de periodes waarin hij de Compagnie steunde werd benoemd als een heerser die ‘sig stil houdt, en vreedsaem, en laat geen gelegentheijt voorbij gaen, om d’ Edele Compagnie wesentlijke blijken van welnementheijt te geven’, terwijl hij in periodes toen hij de Compagnie tegenwerkte werd benoemd als iemand op wie ‘geen staat konde maken overmits desselvs wankelbaeren aerd.’²⁷⁰ In de periode tot 1741 was dit rijk in relatieve rust en was het op een aantal schermutselingen met de heersers van Vadakkumkur na, niet militair actief tegenover

²⁶⁶ Voor het dreigen van de *Raja* van Tekkumkur om met de *Zamorin* van Calicut het Cochinse rijk aan te vallen zie; Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, ff. 242-243.

²⁶⁷ Voor de ontmoetingen tussen beide partijen zie; Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 317 en 418-423., Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9018, f. 571., Dagregister 18 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 156-165., Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, 670-713.

²⁶⁸ Na zijn dood in april 1748 werd hij opgevolgd door de tweede prins van Tekkumkur; Missive 12 november 1748: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2714, f. 31v-33.

²⁶⁹ Missive 5 november 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, ff. 62-62v.

²⁷⁰ Het eerste citaat komt uit; Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, f. 36v. Het tweede citaat komt uit; Dagregister 6 augustus 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 458-473.

andere rijken.²⁷¹ Vanaf 1741 veranderde dit; in de periode tot 1746 was de Raja van Tekkumkur de heerser van Travancore eerst goed gezind, maar de heerser van Travancore begon zich steeds dreigender op te stellen tegenover Tekkumkur, waardoor de twee rijken in een militair conflict kwamen.²⁷² In 1746 werd dit rijk voor het eerst veroverd door Travancore, waarna het in 1749 uiteindelijk definitief werd ingenomen door Travancore.²⁷³ Door de opkomst van Travancore en de inname van Tekkumkur, verloor de Compagnie haar belangrijkste peperleveranciers aan de vijand en indirect kwam de peper daardoor in handen van de andere Europese compagnies.

Tot 1741 was het beleid van de Compagnie om Tekkumkur te gebruiken in bemiddelingen en om het rijk buiten interne en externe conflicten te houden relatief succesvol, dit veranderde na 1741. Het belangrijkste doel van de Compagnie in dit rijk was echter om via het contact met de heerser ervoor te zorgen dat hij en zijn peperkooplieden voldeden aan de pepercontracten. Tot 1738 lukte dit redelijk goed aangezien ‘de coning van Teckencoer [Tekkumkur] is de eenigste van alle malabaerse vorsten, die omtrent de peper; leverantie opregt met de Compagnie te werk gaet’, maar zijn peperkooplieden hadden ‘een middel gevonden, om een grootte quantiteit van die core ter sluijk weg te voeren.’²⁷⁴ In de periode die volgde begon de Raja van Tekkumkur ook steeds meer de smokkelende peperkooplieden te verdedigen, omdat de prijs die de Compagnie betaalde te laag was.²⁷⁵ De Compagnie probeerde deze Raja zo ver te krijgen dat hij zijn kooplieden zou straffen, maar indien dit niet lukte kon de Compagnie niets anders doen omdat ‘dese gelegentheijd thans te deser cust geensints toelaat, andere middelen van meerder aandrang in’t werk te stellen.’²⁷⁶ De verslechterde positie van de Compagnie na het verlies van Travancore in Colachel, leidde

²⁷¹ Voor de schermutselingen met Vadakkumkur zie; Dagregister 15 januari 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 977-979., Missive 30 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 98-99v., Dagregister 18 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 217-218., Dagregister 18 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 219-220., Dagregister 18 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 222-224., Missive 22 mei 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 258-261.

²⁷² Voor het conflict met Travancore zie; Missive 29 juni 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2609, f. 27., Missive 22 oktober 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 1744, f. 17v., Missive 6 januari 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 120-122., Missive 24 februari 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 153-154., Missive 26 april 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 189v-190.

²⁷³ Voor de overname van Tekkumkur door Travancore zie; Missive 21 oktober 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, f. 35v., Missive 22 oktober 1749: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2737, ff. 103v-105v.

²⁷⁴ Missive 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2432, ff. 24-25.

²⁷⁵ Voor de steun die de Raja van Travancore gaf aan de kooplieden zie; Missive 30 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 99v-100.

²⁷⁶ Missive 7 mei 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 72-72v.

ertoe dat de Compagnie niet in staat was om de vorsten en kooplieden te straffen die niet voldeden aan de gemaakte contracten met de Compagnie.²⁷⁷

De relaties met een vrij heer

In het bovengenoemde adoptiegeschil over een adoptie uit Tekkumkur in Vadakkumkur, komt duidelijk naar voren dat de Rajas van Cochin en de Compagnie een ander beleid voerden ten opzichte van Tekkumkur. Deze adoptie was volgens Commandeur Jacob de Jong ‘nadelig voor ’t Cochinese rijk’ omdat Tekkumkur ‘daardoor te magtig stonden te werden’ en daarom waren ‘er middelen beraamt die adoptie te verijdelen.’²⁷⁸ De Rajas van Kayamkulam, Purrakad en Cochin waren net als de Compagnie tegen deze adoptie en daarom stuurde de Compagnie brieven naar de vorsten van Tekkumkur en Vadakkumkur om ‘in ernstige termen ... af te raden, en ’t selve soo veel doenlijk te stremmen’, omdat, indien de twee rijken samen werden gevoegd, deze te machtig werden.²⁷⁹ Desondanks werd de adoptie in 1730 toch gedaan door de heersers van Tekkumkur en Vadakkumkur.²⁸⁰ De Commandeur wilde dat de heerser van Tekkumkur naar Cochin zou komen om zijn ‘leetwesen’ te betogen over de adoptie, die hij had gedaan zonder voorkennis van de Compagnie en Rama Varma van Cochin. De Raja van Tekkumkur weigerde dit echter en de reacties die volgden van de Commandeur en de Raja van Cochin geven duidelijk het verschil in beleid ten opzichte van Tekkumkur weer. De Raja van Cochin wilde, met de steun van de Compagnie, Tekkumkur beoorlogen omdat zijn rituele soevereiniteit werd ondermijnd door de gedane adoptie. De Compagnie bekeek de zaak echter vanuit een pragmatischer oogpunt en wilde vrede tussen de twee partijen, omdat het stoppen van de oorlog noodzakelijk was voor goede peperhandel. In de periode die volgde probeerde de Commandeur de geschillen op te lossen, maar dit lukte niet door ‘eenen trouwelosen Cochinese koning.’²⁸¹ Rama Varma van Cochin gaf aan dat hij het geschil met Tekkumkur wel wilde oplossen via bemiddeling, maar een ontmoeting om het probleem op te lossen vond echter nooit plaats vanwege ‘malle zij sprongen’ van deze Cochinese heerser.²⁸² Het is onduidelijk hoe dit geschil afliep, maar het werd wel duidelijk dat de Compagnie tevreden was over de vorst van Tekkumkur en zijn rol in Vadakkumkur.²⁸³

²⁷⁷ Voor de slag om Colachel en de periode die volgde zie; Lannoy, *Perumals of Travancore*, 84-117.

²⁷⁸ Missive 19 oktober 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 251-252.

²⁷⁹ Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, ff. 242-243., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, f. 270.

²⁸⁰ Volgende zinnen zijn gebaseerd op; Missive 18 april 1733: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9015A, ff. 240-243.

²⁸¹ Missive 13 februari 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, f. 35.

²⁸² Missive 24 april 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9017, ff. 418-423.

²⁸³ Missive 30 april 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 221v-222v.

Zoals eerder benoemd is, was de peperhandel de belangrijkste reden voor het contact van de Compagnie met Tekkumkur. In 1737 betoogde Commandeur van Gollenesse dat er ‘niks dan goed te zeggen is over deze vorst [Tekkumkur]’ en dat hij zorgde dat alle peper uit zijn land bij de Compagnie belandde.²⁸⁴ In de periode die volgde bleek echter dat er maar weinig peper aan de Compagnie werd geleverd en veel ter smokkel naar het noorden werd vervoerd.²⁸⁵ De Raja van Tekkumkur was volgens Commandeur van Gollonesse ‘de eenigste van alle Malabaerse vorsten, die omtrent de peperleverantie opregt met de Compagnie te werk gaet’ en deze vorst voerde dan ook ‘scherpe ordre tegens den vervoer van peper’ in op advies van de Compagnie.²⁸⁶ De Compagnie wilde echter dat hij nog sterkere maatregelen zou nemen en één van de smokkelende kooplieden als voorbeeld nam en zou straffen voor de smokkel.²⁸⁷ De Compagnie wilde dat hij peperkooplieden bleef straffen en de smokkel probeerde tegen te gaan. De Raja van Tekkumkur verklaarde echter dat de Compagnie meer moest betalen voor de peper, omdat zijn peperkooplieden ontevreden waren en hij ze niet kon dwingen om hun peper aan de Compagnie te leveren.²⁸⁸ Ondanks de beloften van de Raja van Tekkumkur en zijn kooplieden, verslechterde de peperleverantie elk jaar, maar er was weinig dat de Compagnie hieraan kon doen behalve te trachten de Raja zo ver te krijgen om zijn kooplieden de peper te laten leveren.²⁸⁹ De Compagnie kon niets doen aan deze situatie vanwege een drietal redenen. Allereerst, indien de Commandeur de Raja zo ver kreeg dat hij wilde voldoen aan de eisen van de Compagnie en de peperkooplieden zou willen aanzetten om de peperleverantie te verbeteren, kon dit, zoals eerder benoemd, niet gedaan worden met geweld. Ten tweede, was de situatie van de Compagnie, zoals eerder benoemd is, verslechterd op deze kust en daardoor kon de Compagnie niet militair ingrijpen om de Raja te dwingen om naar de Compagnie te luisteren. Tot slot, begon de Raja van Tekkumkur steeds meer genegenheid te tonen aan Martanda Varma van Travancore, die eerst in oorlog was met de Compagnie en vervolgens na het einde van deze oorlog de handel van de verschillende rijken met de Compagnie tegenging.²⁹⁰ Dit leidde ertoe dat, ondanks de pogingen van de verschillende

²⁸⁴ Missive 30 april 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2414, f. 757.

²⁸⁵ Dagregister 16 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 134-136., Dagregister 18 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 156-165.

²⁸⁶ Voor het citaat zie; Missive 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2432, ff. 24-25v. Deze maatregelen hielden in dat hij zijn kooplieden bij hem riep om hen te laten beloven hun peper te leveren aan de Compagnie en hij stuurde daarnaast volk naar de pepergebieden om de smokkel tegen te gaan zie; Dagregister 1 november 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 294-295.

²⁸⁷ Dagregister 21 november 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 462-469.

²⁸⁸ Missive 30 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2461, ff. 99v-100.

²⁸⁹ Dagregister 17 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 652-655.

²⁹⁰ De genegenheid van de *Raja* van Tekkumkur aan Martanda Varma van Travancore blijkt uit de volgende bronnen; Missive 16 mei 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2507, ff. 292-293., Missive 26 oktober 1741: NL-

Commandeurs, de Compagnie in haar doel ten opzichte van Tekkumkur faalde in de rest van de periode en maar sporadisch enige peper ontving uit de voormalige belangrijkste peperleverancier voor de Compagnie.²⁹¹

Kayamkulam en Quilon

Het gebied van Travancore was verdeeld onder drie grote *Swarupams* (dynastieën); Trippappur *Swarupam* (heersers van Travancore en Attingal), Jayasimhanad *Swarupam* (heersers van Quilon) en de Cheraway *Swarupam* (onder andere Kayamkulam).²⁹² De dynastieën van Quilon en Kayamkulam behoorden echter niet tot de dynastie van Travancore, maar waren aparte dynastieën.²⁹³ In tegenstelling tot de kleinere rijken die hiervoor zijn besproken, hadden de Rajas van Cochin geen formele relatie met de heersers van Quilon en Kayamkulam. Deze twee rijken vielen namelijk buiten het gebied van Cochin en behoorden daarnaast in de *Panniyur* factie van de *Zamorin*.²⁹⁴ In het vervolg van dit hoofdstuk zal echter blijken dat dit niet betekende dat er geen relaties en contacten waren tussen de heersers van Cochin en die van Kayamkulam en Quilon.

De rijken van Kayamkulam en Quilon waren gelegen aan riviermonden naar de zee, waar echte handelshavens waren gevestigd al voordat de Compagnie hier voet aan wal zette.²⁹⁵ Voordat de Compagnie de Portugezen uit Cochin verdreef in 1663, waren er al handelscontracten afgesloten met de heersers van Kayamkulam en Quilon.²⁹⁶ Desondanks werd de Compagnie uit deze gebieden gedreven en moesten er na de verovering van Cochin opnieuw contracten worden gesloten met deze rijken.²⁹⁷ In Quilon, net als in Cochin en Cannanore, werd er niet alleen een factorij voor de handel van de Compagnie gebouwd, maar

HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, ff. 12v-13., Missive 14 mei 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2577, f. 305., Missive 7 mei 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 72-72v.

²⁹¹ De pogingen van de verschillende Commandeurs om peper uit dit rijk te krijgen en het falen in deze doelstelling blijkt uit de volgende bronnen; Missive 26 oktober 1741: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2525, ff. 12v-13., Missive 7 mei 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, ff. 72-72v., Missive 19 oktober 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2609, ff. 21v-22., Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, f. 71v., Missive 6 januari 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 120-122.

²⁹² Lannoy, *Perumals of Travancore*, 1-10 en 228-235.

²⁹³ Commandeur van Reede in; s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 84.

²⁹⁴ Missive 20 maart 1742: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2561, f. 118v., Commandeur van Reede in; s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 128 en 148.

²⁹⁵ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 6, 62 en 166., s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, XXIII.

²⁹⁶ A. Menon, *Survey of Kerala history*, 246-247., s'Jacob, *Rajas of Cochin*, 20., Prakash, *European commercial enterprise*, 95.

²⁹⁷ Prakash, *European commercial enterprise*, 95., A. Menon, *Survey of Kerala history*, 247-249., Gouverneur van Ceylon Jacob Hustaert in; s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*, 14., s'Jacob, *Nederlanders in Kerala*, XLI-XLVI., Koshy, *Dutch Power in Kerala*, 35.

er werd hier ook een fort gebouwd.²⁹⁸ Alle zuidelijke factorijen, waaronder de factorijen van Kayamkulam en Purrakad, vielen onder het commandement van de hoogste bestuurder in Quilon (vaak een opperkoopman).²⁹⁹

Volgens Commandeur van Goens was ‘het almede nodich de vruntschap gestadich te onderhouden’ met de heersers van Kayamkulam en Quilon.³⁰⁰ Allereerst, was dit omdat Quilon en Kayamkulam een bufferzone vormde ten opzichte van Travancore en het rijk van Quilon werd gebruikt door de Compagnie als een tegenhanger van Travancore.³⁰¹ Beide rijken hadden een aanzienlijke *nayar* macht (van respectievelijk 30.000 *nayars* onder de heerser van Quilon en 50.000 onder die van Kayamkulam) en konden worden uitgespeeld tegen de heersers van Travancore.³⁰² Ten tweede, werd er in Quilon (en Cochin) het grootste gedeelte van de inkomsten gegenereerd die niet gerelateerd waren aan de export.³⁰³ De belangrijkste reden om goede contacten met deze rijken te behouden, was echter de peperhandel. In ruil voor de voldoening van de pepercontracten (Quilon moest rond de 500 *candies* peper leveren en Kayamkulam rond 600 *candies* peper) kregen de heersers van Kayamkulam en Quilon jaarlijkse giften en peperpassen van de Compagnie.³⁰⁴

Al snel bleek echter, dat met name de heersers van Kayamkulam veel pepersmokkel toelieten en deze heersers contact hadden met de Engelse Compagnie.³⁰⁵ Volgens Commandeur Huijsman, vond er zo veel pepersmokkel plaats in dit gebied dat de Raja van Kayamkulam hier wel van af moest weten.³⁰⁶ In 1690 begon de toenmalige Raja van Kayamkulam een verbond met onder andere Quilon en Tekkumkur tegen de Compagnie.³⁰⁷ Waarbij de Raja van Kayamkulam dreigde om de Engelsen in zijn land toe te laten.³⁰⁸ In 1695 constateerde Commandeur de Roo vervolgens dat onder andere de heersers van Quilon en Kayamkulam vrijhandel ambieerde in hun landen.³⁰⁹ Ook de Commandeurs Zwaardcroon (in 1698) en Wichelman (in 1701) constateerden dat de heersers van Kayamkulam en Quilon

²⁹⁸ s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, LI.

²⁹⁹ s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 40., s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, LI-LIV.

³⁰⁰ Commandeur van Goens in; s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, 40.

³⁰¹ Singh, *Fort Cochin*, 52., Commandeur van Reede in; s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, 126.

³⁰² Ibidem, 92.

³⁰³ Denk hierbij aan “de verpachting van de arak en tabakverkoop, de pacht van Compagnies landerijen, de pasgelden en de tolleren” zie; s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, LV-LVI.

³⁰⁴ Commandeur Godske in; s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, 56., Commandeur van Reede in; Ibidem, 156., Commandeur Huisman in; Ibidem, 211.

³⁰⁵ Commandeur van Goens in; Ibidem, 40., Commandeur van Reede in; Ibidem, 129 en 183.

³⁰⁶ Commandeur Huijsman in; Ibidem, 211.

³⁰⁷ s’Jacob, *Rajas of Cochin*, 84.

³⁰⁸ s’Jacob, *Nederlanders in Kerala*, 230.

³⁰⁹ Commandeur de Roo in; Ibidem, 269.

pepersmokkel toelieten en dat de Engelsen hier voet aan wal hadden.³¹⁰ Nadat de Compagnie de *Zamorin* had verslagen in 1717, ging men naar de zuidelijke gewesten (waaronder Kayamkulam en Quilon) om nieuwe contracten te maken en om hun macht te laten zien na het verslaan van de heerser van Calicut.³¹¹ Echter bleek dit weinig succesvol aangezien Commandeur Hertenberg in 1723 betoogde dat de Rajas van Kayamkulam en Quilon de baas wilden spelen over het zuiden van Malabar, pepersmokkel toelieten en ze de Engelsen in Anjengo zeer genegen waren.³¹²

Kayamkulam en Quilon: conflicten en de peper

De periode 1725 tot 1750 in Kayamkulam en Quilon kan worden opgesplitst in drie gedeeltes: conflict met kleinere heersers (1725-1730), conflict met Travancore (1730-1746) en de overheersing van Travancore (1746-1750). In het onderstaande zal ik aan de hand van de bronnen laten zien hoe de relaties van de Compagnie en de Rajas van Cochin met deze rijken waren en hoe de Compagnie, en de Rajas van Cochin, de conflicten die de heersers van Kayamkulam en Quilon (en in een later stadium de Compagnie zelf) hadden met de andere heersers benaderden. Met name het conflict dat Kayamkulam en Quilon hadden met Travancore en de rol die de Compagnie hierin speelde is goed beschreven door historicus Mark de Lannoy.³¹³ De manier waarop de Rajas van Cochin en de Compagnie hun beleid ten opzichte van dit conflict uitte naar de heersers van Kayamkulam en Quilon is echter minder goed beschreven door de Lannoy. De focus zal dan ook vooral liggen op wat het beleid van de Compagnie en de heersers van Cochin was ten opzichte van Kayamkulam, Quilon en het conflict met Travancore en hoe deze hun beleid uitte tegenover de heersers van de kleinere rijken.

1725-1730

In de periode 1725 tot 1730 was de heerser van Quilon (de Signatty genaamd) in constant conflict met een kleinere vorst uit Travancore, de Poela de Bariatta, en de heerser van Kayamkulam was in conflict met een brahmaans vorst van het land Repolim.³¹⁴ Net als in

³¹⁰ Commandeur Zwaardecroon in; *Ibidem*, 304-306., Commandeur Wichelman in; *Ibidem*, 372-373.

³¹¹ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 47.

³¹² NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2015, ff. 114-117.

³¹³ Met name de hoofdstukken 2 en 3 zijn relevant; Lannoy, *Perumals of Travancore*, 45-118.

³¹⁴ Voor het conflict tussen Quilon en de Poela de Bariatta zie; Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 253-254v., Dagregister 29 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 386-390., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 13-13v en 50-54.

de vorige kleinere rijken, probeerde de Compagnie de conflicten tussen deze rijken ook op te lossen, omdat oorlog een verslechtering van de peperleverantie zou opleveren. De heersers van Kayamkulam en Quilon vroegen aan de Compagnie en Ravi Varma van Cochin om deze geschillen op te lossen.³¹⁵ Om te bemiddelen tussen de verschillende vorsten hadden zowel de Commandeur als de Raja van Cochin ontmoetingen met de vorsten.³¹⁶ Op basis van de rituele indicaties, die plaatsvonden tijdens de ontmoetingen van de Commandeur met de heersers van Kayamkulam en Quilon, kan worden gesteld dat deze vorsten volgens de Compagnie belangrijk waren. De vorsten werden tijdens deze ontmoetingen namelijk ontvangen ‘door een dubbelde rijke g’armeerde soldatenque met vliegende vaandel en onder drie roffels’, vervolgens werden zij ‘bij den hand na boven bij zijn edele agtbare geleijd onder het losbranden van 9 canonsstukken’, tot slot kregen zij giften die vergelijkbaar waren met die van de andere zuidelijke rijken.³¹⁷ In ruil voor de steun van de Raja van Cochin beloofden de heersers van deze rijken de Raja van Cochin te steunen in zijn strijd tegen de koningin van Cochin.³¹⁸ De Rajas betoogden daarnaast, dat ze in ruil voor de geleverde steun van de Compagnie zouden voldoen aan de pepercontracten en in goede harmonie zouden leven met de Compagnie.³¹⁹

Zoals hierboven is benoemd, waren de rijken van Kayamkulam en Quilon voor de Compagnie met name belangrijk vanwege de peper die deze rijken leverden. In deze periode

Voor het conflict tussen Kayamkulam en Repolim zie; Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 252v-253., Dagregister 13 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 225-229., Dagregister 20 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 248-249., Dagregister 28 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 264-267., Dagregister 20 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, 357-363., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 52v-54v., Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 232-234.

³¹⁵ De Compagnie bemiddelde in de volgende bronnen in de conflicten van de heersers van Kayamkulam en Quilon zie; Dagregister 20 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 248-249., Dagregister 20 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 357-363., Dagregister 20 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 386-390., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 52-57v.

Ravi Varma van Cochin bemiddelde ook in de geschillen van Kayamkulam en Quilon zie; Dagregister 13 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 225-229.

³¹⁶ Voor de ontmoetingen van de vorsten van Kayamkulam en Quilon met de *Raja* (of de afgezanten) van Cochin zie; Dagregister 13 juni 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 225-229., Dagregister 29 september 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 639-641., Dagregister 5 april 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 15-18.

Voor de ontmoetingen tussen de Commandeur (of zijn afgezanten) en de heersers van Kayamkulam en Quilon zie; Dagregister 20 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 357-363., Dagregister 29 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 386-390., Dagregister 6 augustus 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 458-473.

³¹⁷ Dit citaat komt uit; Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713.

³¹⁸ De heersers van Kayamkulam en Quilon verklaarden dit tijdens de volgende instantie zie; Dagregister 29 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 386-390., Dagregister 29 september 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 639-641.

³¹⁹ Missive 20 juli 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 357-363.

was de peperleverantie over het geheel genomen goed en in ruil voor deze goede leverantie kregen de vorsten en de kooplieden een gift van de Compagnie.³²⁰ Daarnaast ontvingen de vorsten een peperpas van de Commandeur.³²¹ Op de momenten dat de peperleverantie minder was schreef de Commandeur aan de heersers van deze rijken dat zij meer pressie op hun kooplieden moesten zetten, welk advies zij volgden, waarna de leverantie wederom verbeterde.³²²

1730-1746

In de periode 1730 tot 1746 waren de rijken van Kayamkulam en Quilon in een constante staat van vijandigheid met het Travancore van Martanda Varma, wat zich ook uitte in meerdere militaire conflicten.³²³ De aanleidingen van dit conflict waren een adoptie uit Kayamkulam in Quilon waar Martanda Varma het niet mee eens was, de rol van een uit Travancore gevluchte *pillamar* (een soort van landheer) aan het hof van Quilon en de dood van een prins uit Killimanur waar Martanda Varma de heerser van Quilon verantwoordelijk voor hield.³²⁴ Aan het begin van 1732 behaalde Martanda Varma een overwinning op de heerser van Quilon, waardoor deze heerser moest vluchten naar Kayamkulam.³²⁵

Commandeur Maten stuurde twee gezanten naar de Raja van Kayamkulam om hem zo ver te krijgen om het geschil te laten oplossen door de bemiddeling van de Compagnie. Er werd uiteindelijk in twee instanties een vrede gesloten op 16 december 1732, waardoor de partijen tijdelijk tot rust waren gebracht door de Compagnie. Echter laaide het geweld al snel weer op, de Compagnie probeerde dit geweld telkens te stoppen door middel van bemiddeling, maar de Raja van Cochin bleef de heerser van Kayamkulam steunen tegen Travancore. Toen Martanda Varma zijn troepen terugtrok, zag de Raja van Cochin hierin een mogelijkheid om de machtsbalans in zuidelijk Malabar te herstellen in zijn voordeel. Door middel van de steun die

³²⁰ De goede peperleverantie blijkt uit; Missive 29 mei 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, ff. 135v, 165v en 253-254v., Missive 22 oktober 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2027, f. 14., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, f. 126v, 142 en 202-202v., Missive 20 oktober 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 81-81v., Missive 30 april 1727: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9009, ff. 234-235., Missive 3 mei 1728: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9010, ff. 84-85., Missive 30 april 1729: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9011, f. 141., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 273-274.

³²¹ Voor de instanties dat deze rijken een peperpas kregen zie; Dagregister 6 april 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2049, ff. 18-21., Missive 25 mei 1726: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2047, ff. 202-202v., Missive 30 april 1730: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9012, ff. 273-274.

³²² Dagregister 22 september 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 623-626., Dagregister 29 september 1725: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2028, ff. 639-641.

³²³ Voor het gehele conflict tussen de verschillende rijken verwijs ik u door naar; Lannoy, *Perumals of Travancore*, 53-125.

³²⁴ Ibidem, 53.

³²⁵ De volgende zinnen zijn gebaseerd op; Ibidem, 55-61.

de heerser van Cochin aan Kayamkulam gaf, probeerde hij de Commandeur onder druk te zetten om militair op te treden tegen Travancore. Volgens de Lannoy, gebruikte ‘*the Cochin king...the defeat of Desinganadu [Quilon] to his own advantage. He probably advised the Dutch again to offer their services as mediators, in a sophisticated way mixing his own policy with VOC interests.*’ Uit het stuk van de Lannoy blijkt alleen dat de Raja van Cochin dit deed om de balans van machten in het zuiden te herstellen. Echter uit de bronnen blijkt dat hij dit volgens de Commandeur deed om zijn neven en nichten in de Martha (gelegen tussen Kayamkulam en Quilon) te laten adopteren waardoor zijn eigen macht groter zou worden.³²⁶

Door de steun van de Raja van Cochin aan Kayamkulam en het feit dat de Cochinese heersers telkens *ragiadoors* naar de Raja van Kayamkulam stuurden, die hem aanzette om Travancore aan te vallen, bleven de geschillen continueren.³²⁷ Uiteindelijk leidde dit conflict tot de dood van de heerser van Kayamkulam, waardoor ‘den signatti [Quilon] zijnen neef [de overleden heerser van Kayamkulam] door het regt van adoptie dit koninkrijk [Kayamkulam] toegevallen, die niet gemancqueerd heeft zedert alle bedenkelijke preperaties te maken, om van dese massacre, die na ’t gevoelen der mallabaeren niet kan gepardonneerd worden, een eclantante wrake te nemen.’³²⁸ De Signatty van Quilon werd nu de heerser van beide Quilon en Kayamkulam en moest volgens Malabaars gebruik wraak nemen op heerser van Travancore, die zijn voorganger had vermoord.³²⁹ Hij vroeg hiervoor steun aan onder andere de Raja van Cochin, deze weigerde echter om hem te steunen.³³⁰ De Commandeur betoogde dat hij ervan overtuigd was dat Martanda Varma van Travancore gestopt moest worden, omdat zijn opkomst slecht zou zijn voor de belangen van de Compagnie.³³¹ Echter weigerde de Commandeur om de Signatty te helpen tegen Travancore ‘om reden wij van gevoelen sijn dat onse magt te swak en het bijgevolg te gevaarlijk soude sijn, zig met een magtig vorst als den Trevancoorder buijten speciale last van uw hoog edelhedens in een oorlog te wikkelen.’³³² In de periode die volgde bleek ook dat de peperleverantie minder werd als gevolg van de grotere macht van Travancore en het geschil dat hij had met de Signatty.³³³

³²⁶ Missive 21 oktober 1734: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 9019, ff. 46-48.

³²⁷ De steun en het ophitsen door de *Raja* van Cochin blijken uit; Missive 21 oktober 1734: 9019, f. 46.

³²⁸ Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 675-679.

³²⁹ Lannoy, *Perumals of Travancore*, 62-63.

³³⁰ Missive 24 april 1735: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 677-678.

³³¹ *Ibidem*.

³³² *Ibidem*.

³³³ Uit de volgende bronnen blijkt dat de peperleveranties uit Quilon en Kayamkulam minder werden; Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2375, ff. 12-15., Missive 30 april 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2414, f. 760., Missive 25 oktober 1738: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2432, ff. 19-22v., Dagregister 13 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 67-68., Dagregister 15 augustus 1739: NL-HaNa, VOC,

Martanda Varma liet de Engelsen daarnaast factorijen bouwen in zijn gebied, waardoor deze Europeanen ook gevaarlijker werden voor de handelsinteresses van de Compagnie in dit gebied.³³⁴

Commandeur van Gollonesse vroeg zich dan ook af ‘of den oorlog voor Compagnies interest niet voordeeliger soude sijn, dan de vrede tussen deze twee vorsten.’³³⁵ Aangezien er uit de gebieden die onder Martanda Varma van Travancore zijn helemaal geen peper meer kwam, was het misschien beter volgens de Commandeur om er voor te zorgen dat de Signatty weer een aantal gebieden terug veroverde. De Signatty was echter terecht bang dat Martanda Varma hem opnieuw zou aanvallen en vroeg steun aan de Compagnie omdat hij zelf te zwak was om Travancore te verslaan.³³⁶ Indien de Compagnie hem niet zou helpen was hij genoodzaakt om ‘van twee kwade het kleinste te kiezen en sig aan den koning van Trevancour te onderwerpen.’ De Commandeur betoogde had ‘weijnig reeden, om te twijffelen aan de kwade intentie van den Trevancoorder tegens dese landen [...] en inderdaad bij aldien den selven sig mede meester kwam te maken van dese landen [Quilon en Kayamkulam], dan soude de Compagnie maar van dese custe mogen verhuijzen.’ Echter was de macht van de Compagnie op deze kust te klein om met een groot vorst, zoals die van Travancoor, in conflict te raken ‘dog het eerste na onse gedagte wel het swaarste weegende, soo nam men een besluit om den Signattij een hart onder de riem te steeken [...] en men beloofde zijn hoogheijt [Signatty] de versogte hulpe.’ Hierbij vermeldde de Commandeur wel dat de Signatty geen reden moest geven aan Travancore om hem aan te vallen en dat de Compagnie ‘geensints het spits voor hem af zou bijten.’

De Commandeur wilde nog steeds dat de geschillen opgelost zouden worden door bemiddeling van de Compagnie en de Raja van Cochin, maar de Signatty wilde de gebieden liever terugveroveren met de steun van de Compagnie.³³⁷ Niet alleen de Signatty en de Compagnie waren bang voor de steeds sterker wordende Martanda Varma, maar ‘verscheijdene Mallabaerse Coningen, en voornamentlijk den koning van Cochin, Teckencoer [...] de aangroeijende magt van den coning van Trevancoor met oogen van vreesse en bedugting aensien, en liever heden als morgen den selven souden beoorlogen, als sij maar de

1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 443-446., Dagregister 20 augustus 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 455-459., Missive 21 oktober 1740: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2494, ff. 30-34.

³³⁴ Lannoy, *Perumals of Travancore*, 65.

³³⁵ Missive 22 oktober 1736: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 39v-42.

³³⁶ De volgende zinnen zijn gebaseerd op; Missive 17 oktober 1737: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2404, ff. 39-42.

³³⁷ Missive 30 april 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 100-101.

minste assistentie van de Compagnie mogten hebben.³³⁸ Op 7 september 1739 viel Martanda Varma opnieuw Quilon binnen en maakte zich meester van dit rijk.³³⁹ Waarop de Compagnie eerst reageerde dat zij ‘met leetwesen aangezien [hadden] dat den coning van Trevancoor zig meester heeft gemaekt van het rijk van Coilan [Quilon]’, maar de Commandeur had ‘gehoopt dat u hoogheijt daartegen wat beter zoude gewaakt hebben.’³⁴⁰ De Commandeur betoogde dat de Signatty zijn *nayars* moest voorbereiden tegen een mogelijke aanval op Kayamkulam en dat de Compagnie zou ook helpen ‘maar naar mate dat u hoogehijt selfs zorge voor zijn behoud draagt.’³⁴¹ De Commandeur liet duidelijk blijken dat hij wilde helpen, maar niet het voortouw wilde trekken in een mogelijk conflict.

Tussen 19 en 21 september vond er een ontmoeting plaats tussen Commandeur van Gollonnesse, de Signatty en de Ragiadoors van Cochin, Tekkumkur, Vadakkumkur en Purrakad waarin werd besloten dat allen *nayars* zouden sturen naar de Signatty om Travancore te beoorlogen.³⁴² Indien de Signatty zou aanvallen, met de steun van de bovenstaande rijken, moest hij pas stoppen indien de vijand helemaal verdreven was en de Compagnie satisfactie kreeg voor een schuld die de zuster van Martanda Varma had openstaan bij de Compagnie.³⁴³ Uiteindelijk duurde deze oorlog tot 1743, de belangrijkste slag vond echter plaats in 1741 in Colachel.³⁴⁴ Tijdens deze oorlog kreeg Martanda Varma steun van de Fransen en de Engelsen, in ruil voor peper en factorijen in zijn landen.³⁴⁵ Niet alleen de Compagnie, maar ook de Fransen en de Engelsen snapten dat deze oorlog bepaalde wie er uiteindelijk het grootste gedeelte van de peper op de kust zou krijgen en daarom investeerden alle Europese Compagniën in deze oorlog. Zoals uit de voorgaande hoofdstukken is gebleken, betekende het verlies van de Compagnie tegen Travancore ook het einde van de pretenties van de Compagnie op de politieke controle van Malabar.³⁴⁶ Daarnaast verloor de Compagnie steeds meer terrein op Travancore, dit leidde uiteindelijk tot een steeds kleinere peperleverantie die de Compagnie bereikte.

Op 25 september 1742 werd er eerst vrede gesloten tussen de Signatty en Martanda Varma van Travancore en vervolgens werd er op 22 mei 1743 de vrede van Mavelikara

³³⁸ Ibidem, f.101.

³³⁹ Dagregister 8 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 542-546.

³⁴⁰ Dagregister 8 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 550-553.

³⁴¹ Dagregister 8 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 550-553.

³⁴² Dagregister 19 september 1739: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2462, ff. 670-713.

³⁴³ Ibidem.

³⁴⁴ Voor het verloop van de oorlog en het tekenen van de vrede in 1743 zie; Lannoy, *Perumals of Travancore*, 75-118.

³⁴⁵ Ibidem, zie on andere pagina 76-77.

³⁴⁶ Pannikar en Cotton, *Malabar and the Dutch*, 117-121.

gesloten, tussen de Compagnie en Travancore.³⁴⁷ De vrede die werd gesloten was op dat moment niet geheel slecht voor de Compagnie, omdat de Signatty een gedeelte van zijn grond terugkreeg, wat betekende dat hij weer peper kon leveren en de Compagnie niet hoefde te investeren in de oorlog. De peperleveranties van de landerijen van de Signatty bleven echter uit, omdat zijn land geruineerd was en zijn kooplieden niet konden voldoen aan de pepercontracten.³⁴⁸ Ondanks dat er een vrede was gesloten tussen de Signatty en Martanda Varma van Travancore, bestond de mogelijkheid nog steeds dat Martanda Varma opnieuw de Signatty zou aanvallen.³⁴⁹ Om die reden bleef de Compagnie de Signatty steunen met geld, rijst en kruit, maar de Commandeur weigerde hem te steunen met manschappen.³⁵⁰ Uiteindelijk werden de rijken van de Signatty ingenomen door Travancore in februari 1746 met de hulp van de Fransen.³⁵¹

1746-1750

Nadat de landen van de Signatty waren veroverd door Travancore, vluchtte de Signatty naar Tekkumkur en zwierf hij vervolgens rond door Cochin.³⁵² In de hoop dat deze vorst ooit nog zijn land zou terug veroveren, als verzekering voor het betalen van de schuld van deze heerser en omdat hij één van de oudste bondgenoten was van de Compagnie, kreeg hij een klein bedrag van de Compagnie om zichzelf te onderhouden.³⁵³ In ruil voor dit gebaar van de Compagnie, geeft de Signatty een ‘gouden middelslang met diamanten beset, en andere goudwerken’ als pacht aan de Commandeur.³⁵⁴ Commandeur Corijn Stevens meldde echter in het vervolg nauwelijks meer iets over de Signatty en er kan vanuit worden gegaan dat zijn rol als één van de kleinere heersers van Cochin was uitgespeeld.

³⁴⁷ Lannoy, *Perumals of Travancore*, 115-116.

³⁴⁸ Missive 19 oktober 1743: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2601, f. 12v., Missive 11 maart 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 1744, f. 29v.

³⁴⁹ Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 73v-74., Missive 22 oktober 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 17v-18., Missive 6 januari 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 123v-124v., Missive 21 oktober 1745: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2646, ff. 35-35v.

³⁵⁰ Missive 2 mei 1744: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2624, ff. 73v-74.

³⁵¹ Missive februari 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, ff. 125-128v.

³⁵² Missive 17 oktober 1746: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2669, ff. 33-34., Missive 31 januari 1748: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2714, ff. 70-71.

³⁵³ Missive 31 januari 1748: NL-HaNa, VOC, 1.04.02, inv.nr. 2714, ff. 70-71.

³⁵⁴ *Ibidem*, 71.

Conclusie

In dit essay heb ik de machtspositie van de Verenigde Oost-Indische Compagnie in Malabar en de onderlinge relaties tussen de Compagnie, de Rajas van Cochin en heersers van de kleinere rijken in en rond het Cochinse rijk onderzocht. De Compagnie kreeg een greep op de Malabaarse kust toen het in 1663, met de hulp van enkele Malabaarse vorsten, de Portugezen uit Cochin verdreef en hier zelf een commandement had opgezet. De Compagnie werd tevens de protector van de Rajas van Cochin en andere kleinere vorsten in Malabar. Met deze vorsten sloot de Compagnie monopoliecontracten af, deze contracten waren voornamelijk bedoeld voor de inzameling van de grote hoeveelheid peper in Malabar. De contacten met de kleinere vorsten waren in het specifiek belangrijk omdat uit de gebieden die onder deze vorsten vielen, het grootste gedeelte van de peper kwam.

Uit dit onderzoek is gebleken dat de Compagnie, in tegenstelling tot de Engelse Compagnie, gebruik maakte van het bestaande politieke systeem van Malabar om haar doelen te bereiken in dit gebied. Daarbij gebruikte de Compagnie de positie van de Rajas van Cochin als *great king* om invloed uit te oefenen op de kleinere rijken. Als *great king* had de Raja van Cochin de rituele soevereiniteit over de kleinere rijken en waren deze kleinere rijken, als bondgenoot van het Cochinse rijk, verplicht om de Rajas van Cochin te steunen. De Rajas van Cochin konden invloed uitoefenen op de kleinere rijken door het doen van rituelen (in de vorm van adopties, het regelen van successies en andere *enanger* rituelen) waardoor er prinses aan de macht kwamen in de kleinere rijken, die de Rajas van Cochin goedgezind waren.

Uit het bronnenonderzoek in dit essay is echter gebleken dat de Rajas van Cochin niet in alle rijken, en op alle momenten, konden bepalen wie er aan de macht was en wie de heersers van de de kleinere rijken zouden steunen. De heersers van de kleinere rijken waren vaak in een geschil verwickeld met de Rajas van Cochin en steunden de tegenstanders van deze heersers. Daarnaast waren de Rajas van Cochin ook niet geheel onderdanig aan hun protector, de Compagnie, maar gingen deze heersers juist vaak tegen de wensen van de Compagnie in. Ondanks dat de Rajas van Cochin de rituele soevereiniteit over een aantal van de in dit essay onderzochte rijken had, waren de kleinere rijken bestuurlijk wel onafhankelijk van de Rajas van Cochin. Officieel mochten de Rajas van Cochin zich niet inmengen in het bestuur van de kleinere rijken en werd hierdoor de macht van de Rajas van Cochin en de Compagnie over deze rijken beperkt. De inmenging van de Compagnie en de Rajas van Cochin in de kleinere rijken werd verder bermoeilijk door de machtspositie van de landadel in de kleinere rijken. In de kleinere rijken was de echte macht in de handen van de landadel

(met name de grote *nayar* families), de landadel leverde krijgers aan de heersers van de kleinere rijken. De Compagnie had echter weinig contact met deze families (en kon ze dus niet beïnvloeden), maar had vooral contact met de bestuurders (de vorsten en prinses) van de kleinere rijken. Daarnaast was de politieke macht in de rijken sterk gefragmenteerd en konden meerdere machten in de rijken (vorsten, lagere prinses, de adel en kooplieden) en buiten de rijken (denk hierbij aan de *great kings*, de Compagnie, maar ook de kleinere vorsten om een rijk heen) de politiek beïnvloeden. Hierdoor lagen er altijd mogelijkheden voor de Compagnie om facties in de kleinere rijken te beïnvloeden, maar de facties in deze rijken konden ook zelf steun vinden bij verschillende partijen en zo de macht van de Compagnie beperken.

De Compagnie en de Rajas van Cochin hadden veelvuldig contact met heersers van de kleinere rijken in de vorm van brieven, ontmoetingen, in bondgenootschappen en tijdens militair conflict. De Compagnie en de Rajas van Cochin hadden echter vaak een ander beleid ten opzichte van deze rijken. De Rajas van Cochin probeerden zoveel mogelijk macht te vergaren in de kleinere rijken (met name in de rijken binnen het Cochinse gebied) in de vorm van rituele machtsvergaring (door het overnemen van tempels en het doen van rituelen die de macht van de Rajas van Cochin zou vergroten) en het vergroten van hun eigen grondgebied (omdat dit zou leiden tot een grotere inkomst uit de eigen landerijen). Het doel van de Compagnie was echter om zo veel mogelijk peper in te zamelen uit Malabar. Om dit te doen achtte de Compagnie het noodzakelijk om de machten in en rond Cochin in balans te houden, waardoor geen van de machten te sterk konden worden. Er mocht echter ook geen versnippering plaatsvinden in Malabar omdat er daardoor teveel kleinere rijken zouden komen, hierdoor zou de Compagnie onnodige kosten moeten maken om de vorsten van deze landen onder controle te houden. Ten slotte probeerde de Compagnie ervoor te zorgen dat er zo min mogelijk conflicten waren, in en tussen de kleinere rijken in dit gebied. Conflicten zouden de Compagnie geld kosten (als de Compagnie moest bemiddelen of militair ingrijpen), daarnaast werden interne en externe conflicten veelvuldig door de heersers van de kleinere rijken gebruikt als een reden om geen peper te leveren aan de Compagnie.

Uit mijn bronnenonderzoek is echter gebleken dat de Compagnie veelvuldig genoodzaakt was om met (of tegen) de Rajas van Cochin in te grijpen in de conflicten van de kleinere heersers van Malabar. De Rajas van Cochin wilden vooral ingrijpen indien hun rituele soevereiniteit werd aangetast (indien er bijvoorbeeld tempels werden ingenomen, onterechte adopties werden gedaan en er een successie plaatsvond waarmee de Rajas het niet eens waren). De Rajas van Cochin wilden in deze situaties vaak militair ingrijpen, terwijl de Compagnie de problemen wilde oplossen door middel van bemiddeling tussen de

verschillende partijen omdat dit minder geld kostte. Vaak luisterden de Rajas van Cochin niet naar het advies wat de Compagnie hen voorstelden of verdwenen de Rajas naar de tempels om ceremonies uit te voeren waardoor deze Rajas de Compagnie niet konden helpen met de bemiddeling tussen de partijen die een conflict met elkaar hadden. De Commandeurs klaagden veelvuldig dat de Rajas van Cochin teveel bezig waren met hun praktijken in de tempels en te weinig met het daadwerkelijke bestuur. Ondanks dat de Commandeurs van de Compagnie in veel gevallen de taak overnamen van de Rajas van Cochin als *great king* (indien ze adopties deden en bepaalden wie er in een rijk de overleden koning mocht opvolgen), begrepen de Commandeurs niet volledig waarom het doen van rituelen in Malabar zo belangrijk was voor de Rajas van Cochin. Zoals is gebleken uit mijn bronnenonderzoek en uit de onderzoeken van historici V.V. Haridas en K.N. Ganesh, was het doen van rituelen en het organiseren van festivals voor de Rajas van Cochin belangrijk om hun heerschappij te legitimeren. Het uitvoeren van bepaalde rituelen in de tempels, was hoogstwaarschijnlijk noodzakelijk voor de Rajas van Cochin om hun status te legitimeren en te behouden in de *theatre state* van Malabar. In de gebieden die dichtbij Cochin lagen en waar de Rajas van Cochin veel rituelen konden uitvoeren (Alangadu en Parur), hadden de Rajas van Cochin veel macht, terwijl in de plaatsen waar zij weinig rituelen uitvoerden (met name in Purakkad, Tekkumkur, Quilon en Kayamkulam) de Rajas van Cochin weinig macht hadden.

Naast het verschil in beleid van de Rajas van Cochin en de Compagnie, is uit dit essay gebleken beide partijen ook verschillend dachten over welke rijken belangrijker waren. De Rajas van Cochin probeerden nadrukkelijk hun invloed te vergroten in de noordelijke rijken van Cochin (waardoor de Compagnie hier ook vaak, al dan niet gewenst, betrokken bij raakte), terwijl de Compagnie vooral gefocust was op de zuidelijke rijken, omdat daar de meeste peper vandaan kwam. De reden dat de Rajas van Cochin vooral hun invloed in de noorderlijke rijken probeerden te vergroten was omdat deze rijken vanuit Cochin makkelijker beïnvloed konden worden. Ook waren er vaak interne geschillen waardoor de Rajas van Cochin hun invloed konden vergroten. Daarnaast was controle over deze landen noodzakelijker ten opzichte van de grote vijand van de Rajas van Cochin, de *Zamorin*. De Compagnie vond de noorderlijke rijken echter van minder groot belang, omdat deze rijken een geringe hoeveelheid peper produceerden. De Compagnie werd desondanks toch vaak in de conflicten in deze gebieden betrokken omdat de Commandeurs de rust in dit gebied wilden bewaren (indien er sprake was van een conflict of inmenging door de Rajas van Cochin) en er enkele malen sprake was van een bedreiging van de status van de Rajas van Cochin en de integriteit van het Cochinese rijk. Indien deze geschillen niet werden opgelost zou dit een

mogelijke bedreiging vormen voor de positie van de Compagnie op de Malabaarse kust. Uit het bronnenonderzoek is gebleken dat met name de opkomst van Martanda Varma grote invloed had op de mate van betrokkenheid van de Compagnie in de noordelijke rijken van Cochin. De Compagnie weigerde zich nog te bemoeien met de noordelijke rijken, tenzij de kooplieden uit deze rijken hun geringe hoeveelheid peper aan de Compagnie zouden leveren. De middelen van de Compagnie (in de vorm van geld en manschappen) werden noodzakelijker geacht in de gebieden waar Martanda Varma van Travancore een acute bedreiging vormde. De opkomst van Travancore zorgde ervoor dat in de periode na 1738 er steeds minder contact plaatsvond, of in ieder geval minder contact waarover werd gecommuniceerd naar Batavia, met de noorderlijke rijken van Alangadu en Parur.

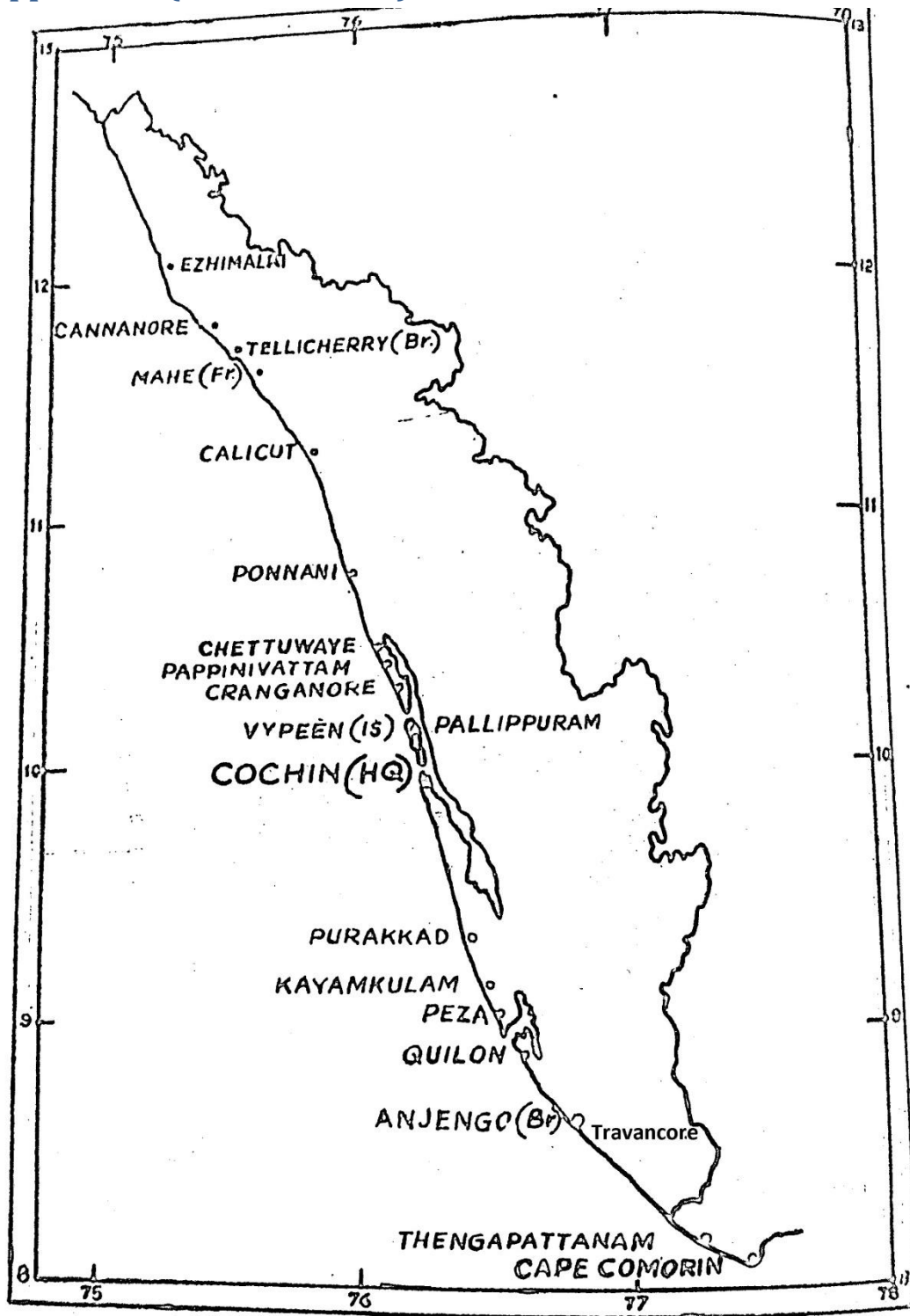
De focus van de Compagnie lag vooral op de zuidelijke kleine rijken, omdat de kooplieden uit deze rijken een grote hoeveelheid peper konden uitleveren aan de Compagnie. De Rajas van Cochin waren echter een stuk minder betrokken in deze rijken omdat er minder connecties waren in het geval van Quilon en Kayamkulam, de rijken militair sterker waren (en dus minder makkelijk te beïnvloeden), er behalve in Vadakkumkur minder interne problemen waren (waar de Rajas van Cochin zich konden inmengen) en omdat het gebied van minder groot belang was ten opzichte van de *Zamorin*. Uit dit onderzoek is echter gebleken dat de Compagnie continu probeerde om zo veel mogelijk peper uit deze gebieden te krijgen en dat ze constant bezig waren om interne en externe conflicten op een gunstige manier voor de Compagnie op te lossen in deze rijken. Tot de opkomst van Martanda Varma had de Compagnie de kleinere rijken relatief goed onder controle en verkreeg de Compagnie een redelijk hoeveelheid peper uit deze landen. De hoeveelheid peper die de Compagnie uit deze rijken verkreeg was in bepaalde periodes echter minder vanwege interne conflicten (met name in Vadakkumkur) en klachten van de kooplieden dat zij de peper moesten leveren voor een te lage prijs. De Compagnie kocht de peper in voor een prijs die onder de marktprijs lag, terwijl andere handelaren (in Travancore en Calicut) een hogere prijs wilden betalen voor dezelfde peper. Al voordat Martanda Varma opkwam in Travancore werd er door de kooplieden uit deze rijken veel geklaagd over de lage prijs die de Compagnie betaalde en werd er als gevolg hiervan veel peper gesmokkeld. De moeilijkheid voor de Compagnie was dat de kooplieden niet door de Rajas van de kleinere rijken gedwongen konden worden om de peper te leveren, indien deze kooplieden dit niet wilden. De kooplieden acteerden relatief autonoom en waren dus een andere macht binnen het politiek gefragmenteerde Malabar waar de Compagnie rekening mee moest houden. Het echte probleem in de zuidelijke rijken begon echter toen Martanda Varma van Travancore sterker begon te worden en deze *great king* de rijken van

Quilon, Kayamkulam, Tekkumkur, Vadakkumkur en Purrakad begon te bedreigen. Deze rijken werden uiteindelijk, al dan niet vrijwillig, onderworpen door Travancore en hierdoor raakte de Compagnie haar grootste peperleveranciers in Malabar kwijt en kwam de peper in handen van andere handelaren, waaronder de andere Europese Compagnies. De Compagnie probeerde hier een aantal jaar militair tegen in te grijpen, echter na 1741 (toen de Compagnie werd verslagen in Colachel) kon de Compagnie hier steeds minder tegen doen, omdat het niet de middelen had om een machtig vorst, zoals Martanda Varma te beoorloggen.

Uit mijn onderzoek is gebleken dat in de periode 1725-1750 de Compagnie acteerde in een politiek en ritueel sterk gesegmenteerd Malabar, waarin er werd getracht, door middel van interventies, in de kleinere rijken de controle te krijgen en de peperleverantie op pijl te houden. De Compagnie probeerde dit vooral te bewerkstelligen door middel van bemiddeling en de hulp van de Rajas van Cochin. De Rajas van Cochin wilden echter vooral hun eigen politieke en rituele macht vergroten, door middel van het vergaren van invloed in deze rijken. Het grootste probleem voor de Compagnie was echter dat er een sterke vorst, gesteund door de Engelsen en Fransen, opkwam in Travancore die uiteindelijk de belangrijkste pepergebieden voor de Compagnie onder controle kreeg. Hierdoor werd de positie van de Compagnie in Malabar nog marginaler dan het hiervoor al was. Ondanks dat de Compagnie acteerde op basis van het bestaande politieke systeem in Malabar en de rol van de Rajas van Cochin overnam als *great kings*, begreep de Compagnie de rol van rituelen in de *theatre state* van Malabar niet volledig en werden niet alle rituele mogelijkheden die de Compagnie had volledig benut.

Het is belangrijk om te realiseren dat er naast de geanalyseerde kleine rijkjes in dit essay nog vele andere kleinere rijken waren, waarmee de Compagnie en de Rajas van Cochin contacten hadden. Het is goed mogelijk dat indien er naar deze andere rijken onderzoek wordt gedaan, er mogelijk andere conclusies kunnen worden getrokken. Daarnaast is de beschreven periode belangrijk geweest voor de Compagnie en de staatsformatie in het gebied Malabar. Er zijn echter ook andere periodes die belangrijk waren, maar niet worden belicht in dit essay. Tot slot is er meer onderzoek nodig naar de Malabaarse landadel, kooplieden en het rituele aspect binnen de *theatre states* van Malabar om een duidelijk beeld te krijgen van de verschillende factoren die een rol speelden in de onderlinge contacten tussen de Compagnie, de Rajas van Cochin en de vorsten van de kleinere rijken. Het essay is desondanks een goed begintpunt voor verder onderzoek naar de machtspositie van de Compagnie in Malabar en de relaties van de Compagnie met de Rajas van Cochin en met name met de kleinere rijken van Malabar.

Appendix 1 (Kaart Malabar)

355

³⁵⁵ Deze kaart is gebaseerd op; Koshy, *Dutch power in Kerala*, XIV.

Appendix 2 (Kaart Malabar ingezoomd)

356

1. Parur
2. Alangadu
3. Cochin
4. Vadakkumkur
5. Tekkumkur
6. Purrakad
7. Kayamkulam
8. Quilon.

³⁵⁶ Deze kaart is gebaseerd op de bijgevoegde kaart in; s'Jacob, *De Nederlanders in Kerala*.

Appendix 3 (Rajas Cochin en Commandeurs)

Lijst van Rajas Cochin en Commandeurs 1725-1750				
	Raja		Commandeur	
1725	Ravi Varma	(1721-1731)	Jacob de Jong	(1723-1731)
1731	Ravi Varma D. Opgevolgd door Rama Varma (1731-1746)		Wouter Hendriks	(1731)
1731	Rama Varma	(1731-1746)	Adriaan Maten	(1731-1734)
1734	Rama Varma	(1731-1746)	Julius Valentijn Steijn van Gollonnesse	(1734-1742)
1742	Rama Varma	(1731-1746)	Reinierus Siersma	(1742-1747)
1746	Rama Varma D. Opgevolgd door Kerala Varma (1746-1749)		Reinierus Siersma	(1742-1747)
1747	Kerala Varma	(1746-1749)	Corijn Stevens	(1747-1751)
1749	Kerala Varma D. Opgevolgd door Rama Varma (1749-1760)		Corijn Stevens	(1747-1751)

Uitleg van symbolen

D. = overleden

() = jaren van regering of commandeur-schap

Appendix 4 (Stamboom Parur)

Stamboom Parur 1725-1750	
Heerser	Tegenstander
1725 Raja Parur **	Tweede prins
1731 Tweede prins **	Verdreven Raja Parur .→
1735 Tweede prins ** Tweede prins wordt Raja Parur **	Verdreven Raja Parur .→ D.
1740 Raja Parur **	Derde prins

Uitleg van symbolen

** = regerende prins of Raja

.→ = verjaagd

D. = overleden

Appendix 5 (Stamboom Alangadu)

Stamboom Alangadu 1725-1750	
Raja	Tweede prins
1725 Raja Cartadawil **	Tweede prins (Beltadawil) D. Opgevolgd door derde prins (Beltadawil)
1729 Raja Cartadawil **	Tweede prins (Moeriannity) A.
1735 Raja Cartadawil D. Opgevolgd door Raja (Moeriannity) **	Tweede prins (Moeriannity) wordt Raja Opgevolgd door tweede prins (Valluvanadu) A.
1741 Raja (Moeriannity) D. Opgevolgd door Raja (Valluvanadu) **	Tweede prins (Valluvanadu) wordt Raja Opgevolgd door derde prins (Valluvanadu)
1746 Raja (Valluvanadu) D. Opgevolgd door derde prins (Valluvanadu) **	Derde prins (Valluvanadu) wordt Raja Opgevolgd door vierde prins (Valluvanadu)

Uitleg van symbolen

** = regerende prins of Raja

D. = overleden

A. = geadopteerd

Appendix 6 (Stamboom Vadakkumkur)

Stamboom Vadakkumkur 1725-1750	
Heerser	Tegenstander
1725 Raja Vadakkumur**	Tweede prins
1735 Raja Vadakkumur Opgevolgd door Tweede prins **	Tweede prins wordt heerser Opgevolgd door derde prins
1741 Tweede prins wordt verdreven Opgevolgd door derde prins **	Derde prins wordt heerser Verdreven tweede prins
1747 Derde prins D. Opgevolgd door vierde prins **	Verdreven tweede prins

Uitleg van symbolen

** = regerende prins of Raja

D. = overleden

Appendix 7 (Stamboom Tekkumkur)

Stamboom Tekkumkur	
Heerser	Opvolger
1725 Raja Tekkumkur **	Tweede prins
1748 Raja Tekkumkur D. Opgevolgd door tweede prins **	Tweede prins wordt heerser Opgevolgd door derde prins
1749 Tweede prins **	Derde prins D. Opgevolgd door vierde prins

Uitleg van symbolen

** = regerende prins of Raja

D. = overleden

Appendix 8 (Stamboom Kayamkulam en Quilon)

Stamboom Kayamkulam en Quilon	
Kayamkulam	Quilon
1725 Raja Kayamkulam ** (1707-1734)	Signatty Quilon **
1730 Raja Kayamkulam ** (1707-1734)	Signatty Quilon D. Opgevolgd door tweede prins ** (1730-1746)
1734 Raja Kayamkulam D. (1707-1734) Opgevolgd door Signatty Quilon ** (1734-1746)	Signatty Quilon ** (1730-1746)
1746 Signatty Quilon ** (1734-1746) .→ Opgevolgd door Martanda Varma van Travancore **	Signatty Quilon ** (1730-1746) .→ Opgevolgd door Martanda Varma van Travancore **

Uitleg van symbolen

- ** = regerende Raja
- D. = overleden
- () = jaren als regerende Raja
- .→ = verjaagd

Bibliografie

Primaire bronnen

Generale Missiven van Gouverneurs-Generaal en Raden aan Heren XVII der Verenigde Oostindische Compagnie. Dl. 9 (1729 – 1737), Goor, J., ed. (Den Haag 1985).

Gollennesse, J.V.S. van, ‘‘Memorandum on the administration of the Malabar coast composed by Julius Stein van Gollennesse for his successor in the year 1743 A.D.’’ in: A. Galletti, ed., *The Dutch in Malabar: being a translation of selections nos. 1 and 2* (Madras 1911).

Heeres, J.E., en F.W., Stapel, ed., *Corpus Diplomaticum Neerlandico-Indicum: Verzameling van politieke contracten en verdere verdragen door de Nederlanders in het oosten gesloten, van privilegiebrieven aan hen verleend, enz.*, 6 vol., (Den Haag 1907-1955).

Nationaal Archief, Den Haag, Verzameling Buitenlandse Kaarten Leupe, nummer toegang 4. VEL, inventarisnummer 889.

Nationaal Archief, Den Haag, Verenigde Oostindische Compagnie (VOC), nummer toegang 1.04.02, inventarisnummers 2025, 2027, 2028, 2047, 2049, 2160, 2228, 2247, 2375, 2376, 2377, 2404, 2414, 2432, 2461, 2462, 2494, 2507, 2525, 2561, 2577, 2601, 2609, 2624, 2646, 2669, 2694, 2714, 2737, 2746, 2758, 9009, 9010, 9011, 9012, 9013A, 9014A, 9015A, 9017, 9018, 9019, 9020, 9027, 9030, 9036.

Literatuur

Bayly, C. en S. Bayly, ‘Eighteenth-century state forms and the economy’ in: C. Dewey ed., *Arrested development in India. The historical dimension* (Delhi 1988) 66-90.

Bristow, R., en J. Grigg, *Cochin saga: A history of foreign government and business adventures in Kerala, South India, by Arabs, Romans, Venetians, Dutch and British, together with the personal narrative of the last adventurer and an epilogue* (Londen 1959).

Das Gupta, A., *Malabar in Asian trade 1740-1800* (Cambridge 1967).

Dirks, N.B., ‘‘The Past of a Palaiyakarar: The ethnohistory of a South Indian little king’’, *The journal of Asian studies*, vol. 41, no.4 (1982) 655-683.

- Dirks, N.B., *The hollow crown. Ethnohistory of an Indian kingdom* (Cambridge 1987).
- Ganesh, K.N., ‘The process of state formation in Travancore’ in: *Studies in history*, vol. 6, no.1 (1990) 15-33.
- Geertz, C., *Negara: the theatre state in nineteenth-century Bali* (Princeton 1980).
- Gommans, J., Bes, L.P.J., Kruijtzter, G., *Dutch sources on South Asia c. 1600-1825*, vol. 1 (Den Haag 2001).
- Gommans, J., ‘Continuity and change in the Indian Ocean basin’, Bently, H., Subrahmanyam S., Wiesner-Hanks, E.M., eds., *The Cambridge world history Volume 6: The construction of a global world, 1400-1800 CE, Part 1: Foundations* (Cambridge 2015) 182-209.
- Gommans, J., ‘South-Asian cosmopolitanism and the Dutch microcosms in seventeenth-century Cochin (Kerala)’, Antunes, C., en Gommans, J., *Exploring the Dutch empire: Agents, networks and institutions, 1600-2000* (Londen, 2015) 3-25.
- Goor, J. van, *Prelude to colonialism: The Dutch in Asia* (Hilversum 2004).
- Haridas, V.V., *King, court and culture in medieval Kerala: the Zamorins of Calicut (c. AD 1200-1767)* (Mangalore 2003).
- Innes, C., en Evans, F., *Gazetteer of the Malabar district* Vol. 1 (Madras 1905-1933).
- Jackson, A. en A. Jaffir, *Encounters: The meeting of Asia and Europe 1500-1800* (Londen 2004).
- s’Jacob, E., *Koopman in Azië: De handel van de Verenigde Oost-Indische Compagnie tijdens de 18e eeuw* (Zutphen 2000).
- s’Jacob, H.K., ‘De VOC en de Malabarkust in de 17^e eeuw’ in: M.A.P. Meilink-Roelofs, ed., *De V.O.C. in Azië*, Bussum, 1976.
- s’Jacob, H.K., *De Nederlanders in Kerala 1663-1701: De memories en instructies betreffende het commandement Malabar van de Verenigde Oost-Indische Compagnie* (Den Haag 1976).

- s'Jacob, H.K., 'Babba Prabhu: The Dutch and Konkani merchant in Kerala' in: *All of one Company. The VOC in biographical perspective* (Utrecht 1986) 135-150.
- s'Jacob, H.K., *The Rajas of Cochin 1663-1720: Kings, chiefs and the Dutch East India Company* (Delhi 2000).
- Kail, O.C., *The Dutch in India* (Delhi 1981).
- Knaap, G. en Teitler, G., *De Verenigde Oost-Indische Compagnie: Tussen oorlog en diplomatie* (Leiden 2002).
- Koshy, M.O., *The Dutch power in Kerala (1729 – 1758)* (Delhi 1989).
- Krishna I.S., *Travancore Dutch relations, 1729-1741* (Trivandrum 1995).
- Lannoy, M. de., *The Kulasekhara Perumals of Travancore: History and state formation in Travancore from 1671 to 1758* (Leiden 1997).
- Locher-Scholten, E., en P. Rietbergen, *Hof en handel: Aziatische vorsten en de VOC 1620-1720* (Leiden 2004).
- Logan, W., *Malabar* (Reprint, Madras 1951).
- Mahalingam, T.V. ed., Mackenzie manuscripts. Summaries of the historical manuscripts in the Mackenzie collection, Vol. 1 (Madras 1972).
- Menon, A., en Sahtiya Pravarthak Co-operative society Ltd., *A survey of Kerala history* (Kottayam 1967).
- Menon, C., *Cochin state manual* (Ernakulam 1911).
- Padmanabha Menon, K.P., *History of Kerala: A history of Kerala in the form of notes on Visscher's 'Letters from Malabar'* 3 vol. (Delhi 1982).
- Panikkar, K.M. en Temple, R., *Malabar and the Portuguese* (Bombay 1929).
- Pannikar, K.M, en E. Cotton, *Malabar and the Dutch: being the history of the fall of the Nayar power in Malabar* (Bombay 1931).
- Pol, B. van der, *Mallabaarse brieven: De brieven van de Friese predikant Jacobus Canter Visscher (1717-1723)* (Zutphen 2008).

- Poonen, T.I., *Dutch hegemony in Malabar and its collapse (A.D. 1663-1795)* (Trivandrum 1978).
- Prakash, O.M., ‘The Dutch East India Company in the trade of the Indian ocean’, Das Gupta, A. en Pearson, M.N., *India and The Indian ocean, 1500-1800* (Oxford 1987) 185-200.
- Prakash, O.M., *The new Cambridge history of India: European commercial enterprise in pre-colonial India*, vol. 2 (Cambridge 1998).
- Roelofs, M.A.P., *De vestiging der Nederlanders ter kuste Malabar* (Verhandelingen van het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde), vol. 4 (Den Haag 1943).
- Singh, A., *Fort Cochin in Kerala 1750-1830: The social condition of a Dutch community in an Indian milieu* (Leiden 2010).
- Tavim, J.A.R. da Silva, ‘In the shadow of empire: Portuguese Jewish communities in the Sixteenth Century’ in: L.M. Brockey, ed., *Portuguese colonial cities in the early modern world* (Farnham 2008) 17-39.
- Wagenaar, L., *Gouverneur Van Imhoff op dienstreis in 1739 naar Cochin, Travancore en Tuticorin, en terug over Jaffna en Mannar naar Colombo (zondag 25 Januari Tot Zaterdag 18 April)* (Zutphen 2007).
- Winius, G., and M.P.M., Vink, *The merchant warrior pacified: The VOC (the Dutch East India Company) and its changing political economy in India* (Delhi 1991).

Vertaalwerken

- Yule, H., Burnell, A., en Crooke, W., *Hobson-Jobson: A glossary of colloquial Anglo-Indian words and phrases, and of kindred terms, etymological, historical, geographical and discursive* (Delhi 1968).
- Malabaars woordenboek*, Nationaal Archief, Den Haag, Verenigde Oostindische Compagnie (VOC), nummer toegang 1.04.02, inventarisnummer, 2601, ff. 161-191.